

சென்னை

சென்னை 1578 650 1-25

நவநாகரீக நகைகளுக்கு நம்பிக்கை
ஸ்தாபனம்

Leitchumi

லெட்சுமி ஜுவலர்ஸ்

அழகிய தங்க நகைகளுக்கு
என்றும் மறவாதிர்கள்

லெட்சுமி ஜுவலர்ஸ்

ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில்
செய்து கொடுப்பவர்கள்

லெட்சுமி ஜுவலர்ஸ்

(பிரபல நகை விற்பனையாளர்)

111, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

கிளைகள்:

43, கொழும்பு வீதி,
களுவல்ல,
காலி.

42, கொழும்பு வீதி,
கிட்டங்கி,
காலி.

சித்திரைத் திருநாளை முன்னிட்டு
மெய்கண்டான் ஸ்தாபனத்தாரின்

கலாவல்லி

பெருமையுடன் வழங்கும்

செந்தகாமம்

முத்திரை கலையும் புத்தகாண்டு விழா

முழுநாள் நிகழ்ச்சி

இடம்:

இராமகிருஷ்ண மண்டபம், வெள்ளவத்தை.

காலம்:

14-04-1978 வெள்ளிக்கிழமை

நேரம்:

காலை நிகழ்ச்சி 9-00 மணிக்கு ஆரம்பம்

மாலை நிகழ்ச்சி 3-30 மணிக்கு ஆரம்பம்

தமிழன்பர்களாகிய தங்கள் அனைவரையும் இருகரம்
கூப்பி வருக! வருக!! என வரவேற்கிறோம்

காலை நிகழ்ச்சி

9-00 மங்கள விளக்கேற்றல்

பிரபல கண் வைத்தியர் S. வேலாயுதன் அவர்கள்

9-03 வரவேற்புரை

திரு. அ. தேவதாசன் (கலாவல்லி இணை ஆசிரியர்)

9-10 கருத்தரங்கு :

“பொருளாதார சுபீட்சத்திற்கு தனியார் துறையின் பங்கு

தலைவர்: திரு. இ. ஜெயரத்தினராஜா M.A.

கருத்துரை வழங்குபவர்கள்

திரு. V. N. சிவராசா B. A.

திரு. க. இராஜபுலவனேஸ்வரன் B.Com.

திரு. ந. வரதராஜா B.Com.

10-30 பட்டி மன்றம் :

“சமுதாய சீர்திருத்தம் எழுத்தாளன் கையில்”

தலைவர் திரு. கு. குருசுவாமி B. A. (Hons)

ஒட்டிப் பேசுபவர்கள்

திரு. வ. சிவராஜசிங்கம் B. A. (Hons.)

திருமதி. சாந்தினி ஞானாஹரன் (சட்டத்தரணி)

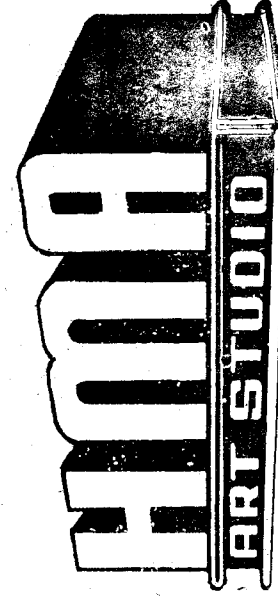
திரு. மா. குலமணி

வெட்டிப் பேசுபவர்கள்

திரு. இ. இரத்தினம் B.A.

திருமதி வடிவழகாம்பாள் விசுவலிங்கம் B. A.

திரு. க. மகேந்திரன் B.A.

- ✱ விளம்பர போர்டுகள்
- ✱ சினிமாக்கலை அமைப்புகள்
- ★ பானர்கள்
- ✱ சாரி அச்சடிப்பு
- ✱ வண்ணப் படங்கள்
- ✱ போஸ்டர்கள்
- ✱ சிலைகள்
- ✱ பற்றிக் 'வேலைகள்

அனைத்தும்

அழகுற அமைப்போம் வருக!

எச். எம். ஏ. ஆர்ட் ஸ்டூடியோ

ஜனப். எச். எம். ஏ. அஸ்ஸி

(உரிமையாளர்)

180, கெய்சர் வீதி, கொழும்பு-11.

12-30 நன்றியுரை:

“பல்வேறு குண இயல்பும் பல்வேறு சுவை உணர்ச்சியும் கொண்டவர்களைக் கூட, ஒருங்கே மகிழ்விப்பது நாட்டியக் கலை ஒன்று தான்” என்றான் காளிதாசன். கொழும்பு மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்திலே சமீபத்தில் நடந்த குமாரி ஈஸ்வரி இராமநாதனின் நடன நிகழ்ச்சி பல்வேறு இனத்தவர், மொழி பேசுவோரின் புலன்களையும் ஒரு நிலைப் படுத்தி, காளிதாசன் கூற்றை மெய்ப்பித்தது.

திறமை மிகுந்த ஆடலரசி திருமதி கார்த்திகா கணேசரின் அபிநயக் கைகள் பட்டை தீட்டி எடுத்த நல்ல முத்து ஈஸ்வரி, அன்று தன் குருவுக்குப் பெருமை சேர்த்தாள். கார்த்திகாவுக்குரிய சில தனியான லாவக பாணிகள், ஈஸ்வரியிடம் ஆங்காங்கே பளிச்சிட்டன. ‘பா’ வத்தையும் ‘ரா’ கத்தையும் ‘தா’ ளத்தையும் குறித்துப் பெயர் கொண்டு உருவான பரதத்தில், ஈஸ்வரிக்குப் பலம் சேர்க்கும் அம்சம் பாவம்! பாவம் மிகுந்த அபிநயங்கள் வெகு ரம்மியமாகவும் அதே சமயம் மிக இயல்பாகவும் ஈஸ்வரியிடம் அமைந்து சோபித்தன.

நவரச சுலோகத்துக்கு ஈஸ்வரி ஆடி, நகைப்பையும் வெறுப்பையும் வீரத்தையும் அபிநயம் செய்து காட்டிய போது, சபை சிலிர்த்துக் கை கொட்டி முழக்கி ரசாஞ்சலி செய்தது.

நாட்டியக் கச்சேரி உருப் படிகளில் முதலில் இடம் பெறுவது அலாரிப்பு. அரங்குக்கும் சபைக்கும் அஞ்சலி செய்வதான அலாரிப்பிலேயே ஈஸ்வரியின் அரங்கேற்றம் களை கட்டி விட்டது. ‘நட்டுவ நடன’ அடவுகளிலே நர்த்தகிக்குள்ள திறமையைக் காட்டும் உருப்படியான அடாணா ராக ஜதீஸ்வரத்திலே, ஸ்வர வரிசைகளுக்கு ஏற்ற முறையில், தன் தாளம் தவறாமல் ஆடினாள் ஈஸ்வரி. வெறும் அடவுகளோடு அமையாமல், இசையினிமை, ஆட்டத்தின் லயம், விரிவான அபிநயம் என்பன கூடியது சப்தம். ‘கருணை செய்வாய்’ என்ற ஆதி தாள இராக மாளிகைச் சாகியத்துக்கு ஈஸ்வரி அபிநயம் செய்தாள். சிதம்பரத்துத் தில்லையம் பலக்கோயிற் சிற்பநிலைக் கரணங்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்தது போல் அமைந்திருந்தது ஆடல் அமைப்பு. நடன சிற்பக்

கரண நிலைகளை ஈஸ்வரி ஆடி ஆடி, ஒவ்வொரு தேசுற்றத்தையும் விட்டு விட்டுச் சில கணங்கள் சிலை போலநின்று [FREEZE] நிலைப்படுத்தியது, கன கச்சிதமாகவும் வெகு நேர்த்தியாகவும் இருந்தது. இசை, லயம், அபிநயம் முன்றின் செழுமையும் ‘மானே அவர் தாபம் தாளேன்’ என்ற வர்ணத்தில் நன்கு அமைந்தன.

வர்ணம் ஆடிக் கொண்டிருந்த போது ஒட்டியாணம் கழன்று விட்டது. எதேச்சையாகக் கழன்று இடையூறு செய்த ஒட்டியாணத்தை, இடையிலிருந்து நாகுக்காகவும் லாவகமாகவும் இழுத்து வீசினாள் ஈஸ்வரி. தாபம் மிகுந்த நாயகி, காதலன் தக்கத்தால் தன் நகைகளைக் கழற்றி எறியும் அபிநயமோ என ஒரு கணம் எண்ண வைக்கக் கூடியதாக, அத்தனை லளிதமாகவும் இயல்பாகவும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் அவிழ்த்தெறிந்த ஈஸ்வரியின் சமயோசிதம், நடனத் துறையில் ஒரு சிறந்த இடம் பெறப் போகும் நர்த்தகிக்குரிய திறமையைக் குறித்தது.

‘ஆடாது (அசங்காது வா கண்ணு) என்ற மத்யமாவதி சாகித்தியம் புதமாக அமைந்தது. கண்ணனை அழைக்கும் தாய்மையை அருமையாக அபிநயித்தாள் ஈஸ்வரி. கண்ணனை அமர்த்தி, மையூசிப் பொட்டிட்டு அலங்கரித்து, கை நொடித்துக் கண்ணாறு கழித்தது போல் அபிநயம் செய்த போது, பெருமை மிக்க ஒரு தாயைத் தன்னிலே காட்டினாள் ஈஸ்வரி. ஒரு வாய் அமுதாட்டியதும் ஓடி ஒளிந்து விட்ட கண்ணனை ஓடோடித் தேடி அமுதுண்ண வருமாறு கெஞ்சி அழைத்த பாவனை, மனம் களிய

வைத்தது. தில்லானா சுத்தமான நிருத்தம். இயல்பாக ஆடினாள்.

ஆண்டாள் திருப்பாவையின் ஆடலும் அபிநயமும் கலை நயம் மிகுந்திருந்தன. கண்ணனைக் கரம் பற்றக் கனவு கண்ட கன்னி ஆண்டாளின் அலங்காரத் தோற்றத்தில் ஈஸ்வரி அபிநயம் செய்தாள். கண்ணனை மணவாளனாக்கிக் கனவு கண்ட களிப்பைப் பூரிப்பதன் பாவனை செய்தாள் ஈஸ்வரி. தீ வலம் வருவது போன்று அபிநயத்து, கை பற்ற நானுவது போன்று பாவித்த போது உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. ஈஸ்வரி, கார்த்திகா கணேசரின் நாட்டிய நாடகங்களிலே பல்வேறு பாத்திரங்கள் தாங்கியிருக்கிறாள். ‘இராமாயண’ நாட்டிய நாடகத்தில் சீதையாக வந்து சபையோரைக் கவர்ந்ததுபோலவே, ஆண்டாள் பாத்திரமும் இவளுக்கு நன்றாகப் பொருந்தியது.

கலைக்கு இயல்பு அழகு. அந்தக் கலையழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் வனப்பான நிறமும் தோற்றமும் சேர்ந்த உடற்கட்டு ஈஸ்வரிக்கு! நளினமான அங்க அசைவுகள்! பாவ லளிதம், தாள உறுதி, அவளின் சிறப்பம்சங்கள்!

ஒளிமிக்க எதிர்காலம் ஈஸ்வரிக்கு உண்டு. கலை ஆர்வம் மிக்க பெற்றோரான இராமநாதன் தம்பதிகளும் திறமை மிக்க குருவான புகழ் பெற்ற நர்த்தகி கார்த்திகா கணேசரும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பும் அளித்து, ஈஸ்வரியை மேலும் பரதக் கலையில் முன்னேற் செய்வார்கள் என்று நம்பலாம்.

- கமலினி செல்வராஜன் -

எங்கள் குழந்தைகள் ஆயுட்காலம் இருக்கலாம் அது உங்கள் குழந்தைகளின் கையால் என்று நினைக்கிறேன்

சமீபத்தில் 'பைலட் பிரேம் நாத்' படப்பிடிப்புகளில் கலந்து கொள்ள வந்திருந்த நடிகர் திலகத்துடன் கலாவல்லி ஆசிரியர் குழு பங்குகொண்ட ஒரு கலந்துரையாடலின் போது ஒரு கேள்விக்கு அவர் கூறிய பதிலையே எதிரில் காண்கிறீர்கள்.

ஏறக்குறைய அரைமணித் தியாலம் நீடித்த இந்த கலந்துரையாடலில் இடம்பெற்ற சில முக்கியமகன கேள்விகளையும் அதற்கு நடிகர் திலகம் அளித்த பதில்களையும் வாசகர்களுக்குத் தருவதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

கலாவல்லி:- பராசக்தி திரைப்படத்தின் மூலம் திரையுலகிற்கு அறிமுகமாகி இன்றுவரை சுமார் 200 படங்களில் நடித்து முடித்து நடிகர் திலகம், நடிப்புலக மாமேதை, கலைக்குரிசில் போன்ற பல பட்டங்களைத் தட்டிக் கொண்ட ஒரு மாபெரும் நடிகரின் பிள்ளைப் பராயத்தை பற்றி அறிய ஆசைப்படுகின்றோம்.

சிவாஜிகணேசன்:- தவறு நான் இன்னும் 200 படங்களிலே நடித்து முடிக்கவில்லை. (தனது காரியதரிசி திரு. குருமூர்த்தியை பார்க்கிறார்.)

குருமூர்த்தி:- அவர் இப்பொழுது 189 படங்கள்தான் நடித்து முடித்திருக்கிறார்.

சிவாஜி:- ஆமாம். 189 படங்கள். (சிகரட் ஒன்றைக் கொளுத்திக் கொண்டே) எனது பிள்ளைப் பராயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பாக என்ன தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்?

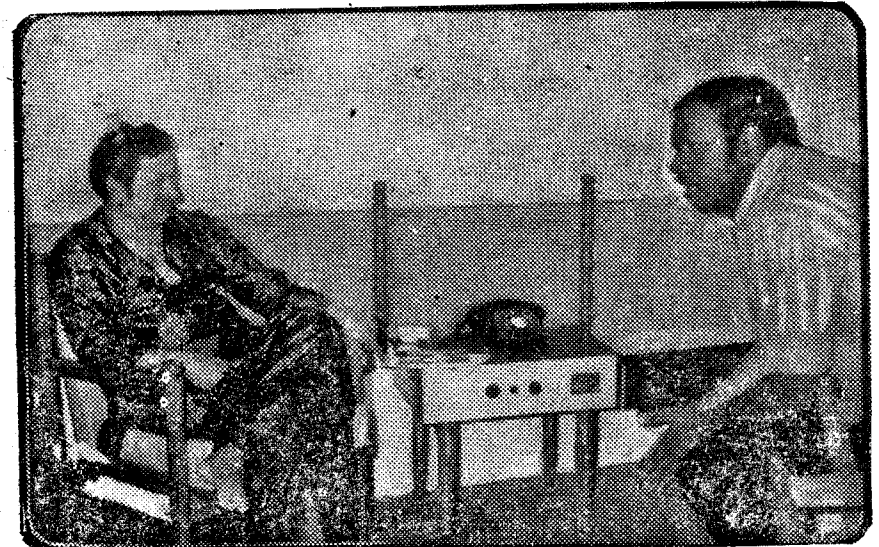
கலா:- குறிப்பிடும்படியாக ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

சிவாஜி:- அப்படியா! சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால்..... A story of a poor boy who ran away from his house. ஆமாம். சிறுவயதில் இருந்தே..... சுமார் ஏழுவயது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நாடகங்களைப் பார்த்து அதிலும் குறிப்பாக கட்டபொம் மன் நாடகத்தைப் பார்த்து நாமும் அதுபோல் நடிக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். வீட்டில் இருக்கும்வரை என் ஆசை நிறைவேறவில்லை. என்வே யாருக்கும் தெரியாமல் ஒருநாள் வீட்டைவிட்டு ஓடிவந்து ஒரு நாடகக் கம்பெனியில்

சேர்ந்து கொண்டேன். அப்பொழுது அந்த நாடகக் கம்பெனியில் திரு. டி. ஆர். மகாலிங்கம், திரு. எம். ஆர். ராதா ஆகியோர் நடித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். இப்படியாக நடிக்க ஆரம்பித்து இன்று உங்கள் ஆசியாலும் எனது திறமையாலும் இந்தநிலையை அடைந்திருக்கிறேன்.

கலா:- நடிப்புக்கே இலக்கணம் வகுத்த நீங்கள் இதுவரை எத்தனையோ பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டியிருக்கின்றீர்கள். இருந்தும் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமான பாத்திரம் எது. அது எந்தத் திரைப்படத்தில் இடம்பெற்றது என்பதைச் சொல்லீர்களா?

சிவாஜி:- பிடித்தமான பாத்திரங்கள்.....ம்..... கட்டபொம் மன், வ.உ.சி. சிதம்பரப்பிள்ளை. அதாவது நமது கப்பலோட்டிய தமிழன். இதனால் மற்றப் டாட்

திரங்களைப் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட தேசபுருஷர்களின் பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பதில் எனக்கு ஒரு அலாதிப் பிரியம். அது என் இலட்சியமும் கூட.

கலா:- இப்போதெல்லாம் நடிப்பில் ரியலிசம் இருக்கவேண்டும், சொந்த வாழ்க்கையில் நடிப்பது போன்று ரொம்ப சிம்பிளாக நடிக்கவேண்டும் என்று தற்போதைய இளம் சினிமா ரசிகர்கள் கூறுகிறார்களே இதைப் பற்றிய உங்கள் கருத்தென்ன?

சிவாஜி:- இதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. No Comments (ஹ..... ஹ..... ஹா சிரிப்பு)

கலா:- சில படங்கள் வெற்றி பெற உங்கள் நடிப்பே காரணமாக இருந்திருக்கிறது. கதையம்சமே இல்லாத படங்களுக்கும் உங்கள் நடிப்பால் உயிருட்டி இருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட படங்களில் நடிக்கும்போது உங்கள் மனநிலை எப்படி இருக்கும்? உதாரணமாக தெய்வமகன்.

சிவாஜி:- நீங்கள் இதற்கு முன் கேட்ட கேள்வி இந்தக் கேள்வியில் அடிபட்டுப் போகிறதல்லவா?

கலா:- அதாவது கதையம்சம் இல்லாத படங்களில் ரியலிசம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. நடிப்பும் இருக்கவேண்டும் என்கிறீர்கள் அப்படித்தானே.

(மௌனமாகத் தலையசைத்துவிட்டு மீண்டும் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக் கொள்கிறார் சிவாஜி. இதை தனது கமெராவிருள் அடக்கி விடுகிறார் புகைப்படப் பிடிப்பாளர் நண்பர் உஷா)

கலா:- சிவாஜியை வைத்துப் படமெடுக்க இனிப் பாத்திரங்களே இல்லை என்ற கருத்து எங்கும் பரவலாக அடிபடுகின்றதே இதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்.

சிவாஜி:- (ஒரு கேலிச் சிரிப்புடன்) இது படவுலகில் நம்மை பின்னாலே தள்ளிவிடுவதற்குப் பேசப்படுவதொன்று. என்மேல் அவ்வளவு பாசம் அவர்களுக்கு ஏன்? இன்னும் சிலர் 'ரெஸ்ட்' எடுத்துக்கக்கூடச் சொல்கிறார்கள்.

('ரெஸ்ட்' எடுத்துக்கச் சொல்லிச் சொல்கிறார்கள் என்ற தும்தான் எமக்கு அண்மையில் நடந்த ஒரு விஷயம் பளிச்சிட்டது.)

கலா:- சமீபத்தில் 'இதயம் பேசுகிறது' பத்திரிகையில் நக்கிரன் அவர்கள் உங்களைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரையையும் அதற்குத் தாங்கள் அளித்த குடான பதிலையும் நாங்கள் பார்க்க நேரிட்டது. அதேசமயம் உங்கள் ஆதரவாளர்கள் ஆசிரியர் மணியனிடம் நேரில் சென்று முறையிட்டதையும் நாம் அறிவோம். இது பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில் யாரையும் விமர்சிக்கக்கூடாது அதாவது Criticise செய்யக் கூடாது என்பதையல்லவா எடுத்துக் காட்டுகின்றது?

சிவாஜி:- (சிறிது நேர மௌனத்தின் பின்) அது எங்கள் நாட்டில் நடந்ததுதானே எனவே அது உங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

கலா:- (இடையில் குறுக்கிட்டு) இல்லை 'இதயம் பேசுகிறது' பத்திரிகை எடுத்த எடுப்பிலேயே இங்கு பல்லாயிரக் கணக்

கான பிரதிகள் விற்பனையாயிற்று. நாமும் ஒரு பத்திரிகையைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற முறையில் இன்னொரு பத்திரிகையாளன் செய்தது தவறு இல்லையா என அறிய ஆவலாக உள்ளோம்.

சிவாஜி:- இருக்கலாம் இருந்தாலும் எமக்குள்ளே எம்நாட்டில் பல கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கக்கூடும் அது எம்முடனேயே இருக்கட்டும்.

கலா:- இலங்கை வானொலிக் காக திரு. அப்துல் ஹமீத் அவர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில், ஊருக்கு உழைத்த உத்தமர்கள், தலைவர்கள் ஆகியோரின் வேடமேற்று நடிப்பதே உங்கள் இலட்சியம் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இவர்களை மையமாக வைத்து எடுக்கப்படும் படங்கள் ரசிகர் மத்தியில் அதுவும் குறிப்பாக வசூலைப் பொறுத்த வரையில் வெற்றியடையும் என நினைக்கிறீர்களா? இதை நாம் ஏன் கேட்கிறோம் என்றால் வ. உ. சி. சிதம்பரம் பிள்ளையின் வேடம் ஏற்றுத் தாங்கள் நடித்த 'கப்பலோட்டிய தமிழன்' திரைப்படம் எதிர்பார்த்த அளவு வெற்றியைத் தரவில்லையே அதனால் தான்.

சிவாஜி:- உண்மைதான். சுமார் எழுலட்சம் ரூபா நடட்டம் ஏற்பட அப்படம் விநியோகிக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் அது இப்பொழுது, திரையிடப்பட்ட பொழுது 70 இலட்சம் ரூபா வரை 'கலக்ஷன்' இருந்தது. ஆங்கிலேயர் பிடியிலிருந்து நம் மக்கள் முற்றாக விடுபடும் முன்னர் இரு நாட்டுப் பிரச்சினையை முன்னணியாக வைத்து எடுக்கப்பட்டதால் தான் இப்படம் தோல்வியுற்

றது என நினைக்கிறேன். ஆனால் இப்போது, இம்மாதிரியான படங்கள் வெளிவந்தால் அவை நிச்சயமாக வெற்றி பெறும்.

கலா:- சென்ஸார் விதிகளின் தளர்ச்சி காரணமாகத் தற்போது கதையுடன் ஒட்டிய முத்த, நிர்வாணக் காட்சிகளில் தமிழ் சினிமா நடிக, நடிகைகள் நடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். உதாரணமாக தற்போது டி. என். பாலு அவர்கள் தயாரித்திருக்கும் ஒரு படத்தில் நடிகர் கமலஹாசன் கலந்து கொள்ளும் ஒரு முத்தக் காட்சி இடம் பெறுகிறது. இதைப் பற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன?

சிவாஜி:- (குறும்புப் பார்வையுடன்) வசதியுள்ளவன் செஞ் றிட்டுப் போறான். நமக்கென்னய்யா? (உரத்துச் சிரிக்கிறார்) (அதை நண்பர் உஷா படமெடுக்கிறார்)

கலா:- 'பைலட் பிரேம்நாத்' படப்பிடிப்பு சம்பந்தமாக இரு தடவைகள் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்துவிட்ட நீங்கள் உடல் நலக் குறைவு காரணமாகத் தங்கள் துணைவியாரை அழைத்து வரமுடியவில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். சமீபத்தில் அவருக்கு வெற்றிகரமாக ஒரு சத்திர சிகிச்சை நடைபெற்று குணமடைந்து வருகிறார் என்பதையிட்டும் நாம் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றோம். எனவே அடுத்த தடவை நீங்கள் இங்கு வரும் போது திருப்தி. கமலா கணேசனையும் உடனழைத்து வந்து எமது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வீர்களா?

சிவாஜி:- அவளை அழைத்து வர வேண்டுமென்பது உங்கள் ஆசை மட்டுமல்ல. என்னுடைய ஆசையும் அதுதான்,

குருமூர்த்தி:- அடுத்த முறை நிச்சயம் அவர் வருவாரென நினைக்கிறேன்.

சிவாஜி:- அந்தக் கிராமத்துப் பெண்ணைப் பார்க்க நீங்கள் ஆசைப்பட்டால் நிச்சயமாக அழைத்து வருகிறேன். (மீண்டும் சிரிக்கிறார்.)

கலா:- திரைப் படங்களில் நடிப்பதற்காக நீங்கள் வெளி நாடுகள் பலவற்றிற்கும் சென்றிருக்கின்றீர்கள். உதாரணத்திற்கு “சிவந்த மண்” படப் பிடிப்பிற்காக மேலை நாடுகளுக்கும், “அவன்தான் மனிதன்”, படப்பிடிப்பிற்காக சிங்கப்பூருக்கும், இப்போது இங்கும் வந்திருக்கிறீர்கள். இவற்றிலே எந்த நாடு உங்களைக் கவர்ந்த நாடு என்று கூற முடியுமா?

சிவாஜி:- திரைப்படங்களில் நடிப்பதற்காக வெளிநாடுகள் சென்றிருக்கின்றேன். ஆனால் அதெல்லாம் வியாபார ரீதியில் தான். அகவே அந்த நாடுகளைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆவலில் சென்றதில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்குப் பிடித்தது எனது எனது தாய் நாடான இந்தியாதான்.

கலா:- “பைலட் பிரேம்நாத்” படத்தின் கதாநாயகன் என்ற முறையில் இப்படத்தைப்பற்றிச் சிலவரிகள் கூற முடியுமா? மேலும் இப்படத்தின் வெற்றி வேறு பல கூட்டுத் தயாரிப்புக்க

ளுக்கு வழிவகுக்கும் என நினைக்கின்றீர்களா?

சிவாஜி:- “பைலட் பிரேம்நாத்” ஒரு தனி மனிதனின் பெயரையும், தொழிலையும் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட பெயரே யொழிய, அந்தப் பெயருக்கும், படத்தின் காட்சி அமைப்புக்களுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு. பெயரைப் பார்த்தால் ஒரு யுத்தப் படம் என்று கூட எண்ணத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் இரு ஒரு சமூகத்திரைப்படம். “பைலட்” பிரேம்நாத்தினுடைய ஆசாபாசங்களை சித்தரிக்கின்ற ஒரு குடும்பக் கதை என்றே சொல்ல வேண்டும். அப்புறம் என்ன கேட்டீர்கள்? ஆ..... ஆமாம்..... இந்தப் படத்தின் வெற்றி வேறு பல கூட்டுத் தயாரிப்புகளுக்கு வழிவகுக்க வேண்டுமென நான் இறைவனைப் பிரார்த்தித்தேன்.

கலா:- எம்முடன் உங்கள் பொன்னான நேரத்தினை ஒதுக்கித் தந்ததற்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியும், வணக்கமும். வணக்கம் திரு. சிவாஜிகணேசன் அவர்களே!

சிவாஜி:- வணக்கம்! நன்றி!

(நடிகர் திலகத்துடன் நல்ல பல புகைப்படங்கள் எடுத்துக் காரியதரிசி குருமூர்த்தியிடம் கனிவுடன் நன்றி கூறி அங்கிருந்து அகன்றோம்)

இகாவ்லார் எசல்வராஜன்

கப்பலின் மேல் தளத்தில் நின்று கொண்டிருந்த எல்லோரும் களிப்புடன் காணப்பட்டார்கள். நரேஷ் ஆஜானுபாகுவான தோற்றத்துடன் மேல் தளத்தின் ஒரு ஓரத்தில் நின்று தூரத்தே தெரிந்த ஈழத்தின் இயற்கைக் காட்சிகளைப் படம்பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் அனீற்று. அவளது கையிலே ஒரு டீ இன் வன் ரேடியோ. இப்போது அவர்கள் இருவரும் காதலர்களாகவே காட்சியளித்தார்கள். இதனால் அவர்கள் இருவருக்கும் இடைஞ்சல் விளைவிக்காமல் ஜீவன்மோகமும், சீற்றும் போகும் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால், ஜீவன் அடிக்கடி அவர்களைப் போய்க் கிண்டல் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

கப்பல் இலங்கையின் தலை நகரான கொழும்புத் துறைமுகத்தை நோக்கி மெதுவாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. டிம்பிள் - 6 கப்பலின் கெப்டன்

கெலன் துறைமுக அதிகாரிகளுடன் “வயலெஸ்” மூலம் ஏதோ உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். இதே நேரத்தில் “டேய் நரேஷ்! அங்கு என்னடா பண்ணிண்டிருக்கே” என்று ஜீவன்.

பக்கத்தில் அனீற்றுவைக் கண்டதும் “ஓ! நீங்களும் இங்கு தானா? சரி! சரி!! நரேஷ் நான் நன்றாகக் கொழும்புத் துறைமுகத்தைப் பார்க்கின்றேன்”

“எப்படிப் பார்க்கின்றாய்!”

“என் கையிலிருப்பதைத் தெரியல்ல”

“ஓ! பைனாக் கொலரா? கொண்டு வா. இப்படிப் பார்க்கப் போம்”

“இந்தாப்பா! அனீற்றுவும் காட்டுப்பா. நான் இதைக் கொண்டு போகின்றேன்” என்று நரேஷின் கையிலிருந்த

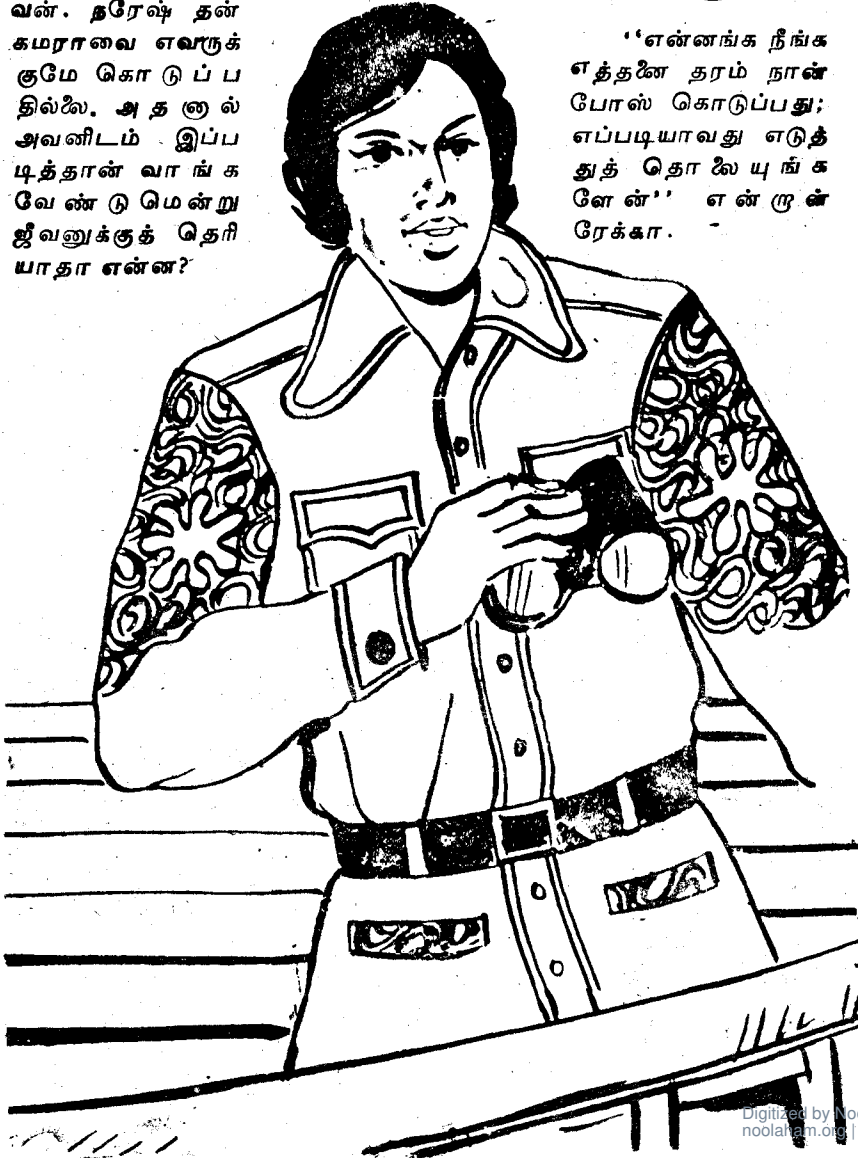
கமராவைப் பிடுங்கிக் கொண்
டான்.

அவன் வந்த வேலை முடிந்து
விட்டது. நழுவி விட்டான். எப்
படியாவது நரேஷின் கமராவை
எடுக்க வேண்டுமென்று வந்த
வன். நரேஷ் தன்
கமராவை எவருக்
குமே கொடுப்ப
தில்லை. அதனால்
அவனிடம் இப்ப
டித்தான் வாங்க
வேண்டுமென்று
ஜீவனுக்குத் தெரி
யாதா என்ன?

கமராவை வாங்கிக்
கொண்டு வந்து ரேக்கா என்கிற
மாணவியைப் படம் பிடித்துக்
கொண்டிருந்தான் ஜீவன்.

“ஆ! அப்படியில்லை, இப்
படி! இப்படி!! தலையை ஆட்டா
மல் போஸ் கொடுக்கணும்.”

“என்னங்க நீங்க
எத்தனை தரம் நான்
போஸ் கொடுப்பது;
எப்படியாவது எடுத்
துத் தொலையுங்க
ளேன்” என்றான்
ரேக்கா.

“எடுக்கட்டுமா? எடுத்துடு
வேன். ரெடி, ரெடி”
“கிளிக்”
“அப்பாடா போட்டோ
எடுத்து முடியும்போது வேணு

என்று போயிடுச்சி. அது சரி!
போட்டோவை எப்போ தர்
ரீங்க”

“என்ன? போட்டோவைத்
தருவதா? உனக்குத் தருவதற்
காக லா நான் போட்டோ
எடுத்தேன்?”

“ஐயோ! அப்ப என்ன
செய்யப் போறீங்க?”

“அது - அது - எனக்கு
வேணும்.....” என்று தன் ஒல்லி
யான உடம்பை நெளிச்சுக்
கொண்டே கூறினான்.

“ரேக்கா!..... ரேக்கா!!”
முனங்கினான் ஜீவன்.

“ம்..... என்னங்க”

“ஒன்று
சொல்லட்டுமா?
ஒன்று சொல்
லட்டுமா என்
றேன்”

“சொல்
லுங்களேன்.
சொல்லட்டுமா
என்று சொல்லா

மல் இருந்தால் எப்படி?"

"சொல்லிடுவேன்!! கண் டிப்பா சொல்லிடுவேன்!!"

"ஐயோ இ தெ ன் ன ங் க நீங்க"

"உன்னை எங்கே படம் பிடிச்சிருக்கேன் தெரியுமா?"

"எங்கே பிடிச்சிருக்கீங்க"

"இங்கே" என்று தன் நெஞ்சைத் தொட்டுக் காட்டி னுன் ஜீவன்.

"ஆ! உண்மையாகவா? அப்படினா நீங்க என்னை..... பண்றீங்களா?"

ஜீவன் தலை அசைத்தான்.

"நானும் தான் உங்களை நேசித்தேன். ஆனால் சொல்லத் தயங்கினேன்."

"பைத்தியமா உனக்கு! இதை முன்னாடியே சொல்லி யிருக்கக்கூடாதா? யாரும் காத லிக்கத் தயங்கினாலும் பரவா யில்லை. ஆஹ, காதலித்துவிட் டால் அதை உடனே வெளியே சொல்லிடனும். என்றாலும் நீ ஓரளவு பரவாயில்ல ரேக்கா! என் கண்ணு என்று அவளது கன்னத்தில் செல்லமாகக் கிள்ளி னுன் ஜீவன்.

இப் போது டிம்பிள் - 6 கொழும்புத் துறைமுகத்துக் குள் மெல்ல மெல்ல ஊர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தது. நெருங்கியதும் எஞ்சின் நிறுத் தப்பட்டது. துறைமுகத்திற்குச் சொந்தமான "டக்கபோட்" என்று அழைக்கப்படும் படகு கள் டிம்பிள் - 6யை முட்டி மோதி படித்துறைக்கு எடுத்துச் சென்றன.

படித்துறையில் ஏணி இறக் கப்பட்டதும் தங்களது உடமை களுடன் கப்பலைவிட்டு இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள் மாணவ, மாணவிகள். சுங்கப் பகுதிக்குள் அவர்களைப் பரி சோதித்த அதிகாரிகள் வர வேற்பு அறைக்குள் அவர் களுக்கு இடம் ஒதுக்கினார்கள். உதவி அதிபர் தர்மேந்திரா ஒரு "டுவறிஸ்ட் கோச்" பஸ் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தார்.

மாணவ, மாணவிகள் உட் பட விரிவுரையாளர்களுடனும், கப்பல் கெப்டன் கெலனும் பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டார். கொழும்பு மாநகர வீதியின் அழகையும், பெரிய பெரிய கட் டிடங்களையும் பார்த்து ரசித் துக் கொண்டு பஸ்ஸில் ஆனந்த மாக எல்லோரும் அமர்ந்திருந் தார்கள். பஸ் ஒரு பெரிய ஹோட்டலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

வானளாவ எழுந்து அழகா கக் காட்சி தந்த அந்த யேரீஸ்ட் ஹோட்டலிலே அவர்கள் து மதிய போசனம் மிகத் திருப்தி கரமான முறையிலே முடி வடைந்தது. பின் இலங்கை வங்கி யொன்றில் பணம் பெற் றுக்கொண்டு, இலங்கையின் தலை பட்டினமான கொழும்பு மாநகரின் அழகையும், வாழ் கின்ற பவுடின் மக்களின் கலை, கலாச்சாரம், பண்பு என்பன பற்றி தெளிவாக ஆராய்ந்தனர். நரேசும், அனீற்றுவும் சிலரைத் தனித் தனி பேட்டி கண்டு முக் கிய குறிப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டனர்.

(தொடரும்)

—வீயெஸ்—

பட்டினமன்றம் நடைபெற இருக்கும் மண்டபத்தில் மக்கள் வெள்ளம் கரைபுரண்டோடி யது. மண்டபத்தின் மத்தியிலே அமைக்கப்பட்ட மேடையின் நடுநாயகமாக விளங்கிய நாற் காலி காலியாகக் கிடந்தது. அந்நாற்காலிக்கு வலதுபுறத்தில் மூவரும் இடதுபுறத்தில் மூவரு மாக அறுவர் அம்மேடையில் அமர்ந்திருந்தனர். வந்திருந்த யாவரும் வாசல் கதவினை வைத்த விழி வாங்காமல் பார்த்தவண்ணம் இருந்தார்கள்.

நேரம் மாலை 6.15ஐ நெருங் கவும் மண்டப வாயிலில் ஒரு 81ஸ் காள்வந்து நிற்கவும் சரி யாக இருந்தது. பலத்த கர கோஷங்களின் நடுவே அதி லிருந்து இறங்கிய வள்ளிப் பாட்டி சபையோரைப் பார்த்து கரம் குவித்தபடி மேடையில் காலியாகக் கிடந்த நாற்காலி யில் போயமர்ந்து கொண்டாள். மறுகணம் மன்றம் ஆரம்ப மாயிற்று.

வள்ளிப்பாட்டி:- (தொண் டையை சிறிது களைத்துச் சரிப் படுத்தியபடி எழுந்து நிற்கிறாள்) சபையோர்களுக்கு வணக்கம். மாதாமாதம் நடக்கவிருக்கும் இப்பட்டினமன்றத்திற்கு தலைமை தாங்கும் பொறுப்பை எனக் களித்தமைக்காகவும் அதனை ஆதரித்ததற்காகவும் முறையே கலாவல்லி கலைக்கூடத்தினருக் கும் உங்களிற்கும் முதற்கண் ண நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கரகோஷம்)

சரி..... இனி இம்மாத பட்டி மன்றத்தை ஆரம்பித்து வைக் கின்றேன். இன்றைய நிகழ்ச்சி யின் தலைப்பு..... "டின் பால் தயா ரிப்பதற்கு டின் அவசியமா? பால் அவசியமா? என்பதாகும். பால்தான் சிறந்தது என விவா திக்க இதோ எனக்கு வலது புறத்தில் பால்பண்ணை உரிமை யாளர் பரமசிவம், பால்கார பச்சையப்பன், தினமும் மூன்று பைந்த் பாலருத்தும் குடும்பத் தலைவி குப்பம்மா ஆகியோர் இருக்கிறார்கள்.. இல்லை டின் தான் அவசியம் என்று வாதிட எனது இடப்பக்கத்தில் தகரப் பொருட்கள் உற்பத்தியையும் தொழிற்சாலை அதிபர் தம்பி ராசா, மளிகைக்கடை மாரி சாமி, நாளொன்றுக்கு சராசரி நான்கு பால்டிள்கள் பாவிக்கும் குடும்பத் தலைவி குசலா ஆகியோர் இருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது டின்பால் தயாரிப்பிற்கு பால்தான் அவசி

யம்என்ற பொருட்பட திருவாளர் பரமசிவமவர்கள் தனது கருத்துரையை வளங்குவார். (கூறிவிட்டு வள்ளிப்பாட்டி இங்கையில் அமர பரமசிவம் எழுந்துநிற்கிறார்.)

பரமசிவம்:- டின்பால் தயாரிப்பதற்கு டின் அவசியமே இல்லை. ஏனெனில் நமது போஜாக்கிற்கு அவசியமானது பாலே அன்றி டின் அல்ல. பாலானது அவசியம் டின்னில் தான் அடைத்து வரவேண்டும் என்பதில்லை. அது புட்டிப் பாலாக புட்டியிலடைத்து வந்தாலும் சரி அல்லது பவுடராக பெட்டிகளில் அடைத்து வந்தாலும் சரி, அதை எம்மால் அருந்தமுடியும். எனவே டின்னுக்கு அங்கே முக்கியத்துவம் இல்லை. (வணக்கம் தெரிவித்துத் தம் இருக்கையில் அமர்ந்து கொள்கிறார் பரமசிவம்) (தொடர்ந்து கரகோஷம்)

வள்ளிப்பாட்டி:- இப்போது டின்தான் அவசியம் என்ற பொருட்பட திருவாளர் தம்பிராசா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

தம்பிராசா:- எனக்கு முன்பேசிய நண்பர் பரமசிவம் அவர்கள் டின்பால் உற்பத்திக்கு பால் தான் அவசியம் என வெகு அழகாகப் பேசினார். (மனதினுள்..... படுபாவி என் வியாபாரத்திலே மண்ணள்ளி போடப்பார்க்கிருன்) பாலானது எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும் அதாவது புட்டியில் அடைத்து புட்டிபாலாகவோ, அல்லது பெட்டிகளில் அடைத்து பவுடராகவோ வந்தாலும் அதை அருந்தமுடியுமென்பது அவரது வாதம். ஆனால் நண்பர் ஒரு கருத்தினை மறந்துவிட்டார். அதாவது பாலானது புட்டிப் பாலாகவோ அல்லது பெட்டிப்

பவுடராகவோ வந்தாலும் அது டின்னில் அடைபட்டு வந்தாலே அது டின்பால் என்ற பெயர் பெறும். எனவே டின்னின் சிறப்பை வலியுறுத்த மறந்த அவருக்கு என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம். (கரகோஷம்).

வள்ளிப்பாட்டி:- அடுத்ததாக திரு பச்சையப்பன் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

பச்சையப்பன்:- (எழுந்து நிற்கிறார்) தொரைமார்களுக்கும், அம்மாமார்களுக்கும் வணக்கம். எனக்கு முன்பம் சார்பில் பேசிய பரமசிவம் ஐயா அவர்கள் (அவர் பாலைக் கொள்முதல் செய்பவர்) பாலின் சிறப்பை எடுத்துக்கூறி அதுவே அவசியமானது எனச் சொன்னார். அதற்கு மேல் பெரிதாக என்னால் ஏதும் சொல்விட முடியாது. இருந்தாலும், ஒரு சிறு விஷயத்தை சொல்லவிரும்புகிறேன். நாட்டிலே டின்பாலுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் போது எல்லோரும் பசுப்பாலைத் தான் நாடுகிறார்கள். நானும் என்னால் இயன்றளவு பாலைக் கறந்து விதியோகம் செய்துவருவேன். இதிலிருந்தே டின்னில் அடைத்துவரும் பாலுக்குத் தான் முக்கியத்துவம் டின்னுக்குல்ல என்பது தெரியவில்லையா? (பச்சையப்பன் அமர வள்ளிப்பாட்டி எழுகிறார்)

வள்ளிப்பாட்டி:- அடுத்ததாக திருமதி குசலா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

குசலா:- திரு பச்சையப்பன் கூறியதுபோல் டின்பால் தட்டுப்பாடாக இருக்கும்போது பசுப்பாலையே மக்கள் நாடுகிறார்கள் என்பது ஓரளவிற்கு உண்மையாக இருந்தாலும் நாளாந்தம் நம் தேவைக்காக அதிகப்படியான பாலைப் பாவிப்பதன் மூலம் பானங்களுக்குச் சுவை சேர்ப்பதற்கு அதிகப்படியான சீனியும் சேர்க்க வேண்டி இருக்கும். சீனி விற்கும் - விலைக்கும் அதற்கு தட்டுப்பாடு நிலவும் நேரத்திலும் அதிகப்படியான சீனி பாவிப்பது கட்டுமா? அத்துடன் திரு பச்சையப்பன் விநியோகம் செய்யும் பாலின் போஷாக்கு பற்றி எவ்வளவு பேருக்குத் தெரியும்? என்னைக் கேட்டால் அடிக்கடி தண்ணீர் சப்ளை நிற்பதுகூட இவர் வியாபாரத்தினால்தான் என்று சொல்வேன். (பலத்த சிரிப்பு) கடைசியாக ஒரு விஷயம். டின்பால் வாங்குவதனால் எமக்கு இன்னொரு நன்மையும் உண்டு! எதனால் தெரியுமா? அதில்

அடைபட்டுவரும் பாலினாலா? அல்ல..... அல்ல அந்த அருமையான டின்னால்தான். பிட்டுக் கொத்தவும், அரிசி, மாவினை சுண்டுகளாக்கி அளப்பதற்கும், அவசரத்திற்கு தேனீர்க் கோப்பை கிளாசுகளுக்குப் பதிலாக பாவிக்கவும் வெற்று பால் டின்னாவிட வேறெதுவும் உண்டா? அதைத்தவிர... (வள்ளிப்பாட்டி எழுகிறாள்)

வள்ளிப்பாட்டி:- திருமதி குசலாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் கடந்துவிட்டமையால் அடுத்து திருமதி குப்பம்மா வைப் பேச அழைக்கிறேன்.

குப்பம்மா:- அதிகப்படியான பாலைப் பாவிக்கும்போது பாணங்களுக்குச் சுவை சேர்ப்பதற்கு அதிகளவு சீனியையும் பாவிக்கவேண்டி இருக்கும். அது நமக்குக் கட்டாது என்று திருமதி குசலா அவர்கள் எடுத்தியம்பினார்கள். உண்மைதான். இருந்தாலும் ஒரு பால்டின் விற்கும் விலையில் மூன்று பைந்துகள் பசும்பாலை வாங்கக்கூடிய நாம்

ஏன்கோப்பி, தேனீருக்குப் பதிலாக பாலையே அருந்தக்கூடாது? அப்படிச் செய்வதால் போஷாக்கும் அதிகரிப்பதுடன் சீனி பாவிப்பும் குறையுமே? இவ்வாறு டின்பாலையே வாங்காவிட்டால் பின் டின்கொண்டு பிட்டுக் கொத்துவதேது அல்லது அரிசி அளப்பதுதான் ஏது? ஆகவே பாலின் அவசியத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். (குப்பம்மா அமர, வள்ளிப்பாட்டி எழுகிறாள்)

வ. பா:- இப்பொழுது திருமாரிசாமி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

மாரிசாமி:- எனது கடையிலே நான் பசுப்பால் வியாபாரமும் டின்பால் வியாபாரமும் செய்து வருகிறேன். இருந்த போதும் டின்பால் வியாபாரத்தில் ஏற்படும் வசதிகளும் பணப்புழுக்கமும் பசுப்பால் வியாபாரத்தில் எனக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஏன் தெரியுமா? - பசுப்பாலை கனகலாம் வைத்து விற

பனை செய்யமுடியாது. அது பழுதடைந்துவிடும்- ஆனால் அதே பாலானது டின்னில் அடைபட்டு டின்பாலாக வரும்போது பல காலம் வைத்து விற்பனை செய்ய முடிகிறது. குறிப்பாக டின்பால் பதுக்கி வைப்பதன் மூலம் அதற்கு ஒரு கிராக்கியை ஏற்படுத்தி பின் அதிகவிலைக்கு விற்க முடியும். இது 'டின்' இருப்பதால்தான் சாத்தியமாகிறது. மேலும் மூன்று பைந் பாலை விற்பது கிடைக்கும் பணத்தை ஒரு டின்பால் விற்பதன் மூலம் அப்பணத்தை அடையலாம் அல்லவா. எனவே டின்தான் அவசியம் என்பதை தெரிவித்து எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். (மாரிசாமி அமர வள்ளிப்பாட்டி எழுகின்றாள்)

வ. பா:- இப்பொழுது தலைவர் என்ற முறையில் இருசாராருக்கான கருத்துக்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டியது எனது கடமையாயிற்று. இருந்தாலும் மிகச்சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன். சிலர் பசுப்பரலில் போஷாக்கு அதிகம் டின்பாலில் கிடையாது என்றனர். வேறுசிலர் டின்பாலைப் பாவிப்பதன் மூலம் சீனிக்காகச் செலவிடும் பணத்தை மீதப்படுத்தலாம் என்றனர். இவர்கள் என்னடாவென்றால் டின்பாலில் டின்னுக்கா பாலுக்கா முக்கியத்துவம் என்பதை ஆராய்வதை விடுத்து டின்பாலா பசுப்பாலா சிறந்தது என்று ஆராயத் தொடங்கிவிட்டனர்.

டின்பால் தயாரிப்பதற்கு டின்னும் அவசியம் பாலும் அவசியம். டின் இல்லாவிட்டால் பாலை அதிகநாள் கெடாமல் வைத்திருக்க வேறு வழியில்லாமல் போய்விடும். அதே சமயம் பால் இல்லாவிட்டால் டின்னில் வருவது டின்பாலாக இருக்க முடியாது.

ஆனால் இவையிரண்டும் இருந்துவிட்டால் போதாது பாலைப் பதப்படுத்தி டின்னில் அடைப்பதற்கு வேண்டிய மிசின்களும், அவற்றை இயக்க மனிதரும் தேவை என்பதும் நாம் மறக்கமுடியாது. ஆகவே டின்பால் தயாரிப்பதற்கு அவசியமானவை பாலும் டின்னும் மட்டுமல்ல மனிதரும் மிசினும் அவசியமெனக் கூறி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி! வணக்கம்!

சபையோரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட வள்ளிப்பாட்டி தனது காரிலேறி கையசைத்த வண்ணம் செல்கிறாள்.

வாசகர்களே!

இது போன்ற நகைச்சுவை துத்தும்பும் கருத்துள்ள பட்டிமன்றங்களை எழுதியனுப்புகள் தகுதியானவை பிரசுரிக்கப்படுவதுடன் அதை எழுதியனுப்பியவருக்கு கலாவல்லி ஓராண்டு சந்தா இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும்.

— ஆசிரியர்.

செந்தூரம் சிறக்க செந்தமிழ் வாழ்த்துக்கள்

அன்புக் கலாவே!

ஈழத்து சஞ்சிகை வளர்ச் சியிலே நீ இப்போது அடைந்திருக்கும் வெற்றி அளப்பெரியது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்த நீ பல குளறுபடிகள் செய்தாய். இரண்டாம் வருடத்தில், இனிய வளாகத் திகழ்ந்தாய். மூன்றாம் வருடத்தை முடிக்கப் போகும் தருணத்தில் முன்னேறிவிட்டாயடி. எத்தனை இன்னல்கள் வந்தபோதும், அதை எள்ளி நகையாடியவள் நீ. துன்பங்கள் தலைதாக்கிய போதும் அதை துச்சமென மதித்தவள் நீ. எத்தனை கஸ்டம் வந்த போதிலும் எதிர் நீச்சலடித்து, இப்போ மூன்றாவது ஆண்டு “செந்தூரம்” என்னும் முத்தமிழ் விழாவைக் கொண்டாட சிந்தை கொண்டுள்ளாய். செந்தூரம் சிறக்க என் செந்தமிழ் வாழ்த்துக்கள்.

செல்வி. மயித்திரேயி,
மட்டக்களப்பு.

மாத மொருமுறை மலர்ந்து மறைகிறாய். அடுத்து மலருமுன் பொறுமையை இழக்கிறேன். இதழைச் சுவைக்கிறேன். இன்புற்று மகிழ்கிறேன். இனி என்று வருவாயென ஏங்கித் தவிக்கிறேன். மலிவு விலையில் மலர்ந்து மறைகிறாய். வளர்பிறையாக

வளர்க நீ என வஞ்சகமின்றி.
வாழ்த்துகிறேன் உன்னை.

கதிர்- ராஜேஸ்,
அல்வாய்.

ஈழத்து சஞ்சிகை, நூல்களுக்கே பெரும் சோதனையான காலமாக இருக்கிறது. காரணம் தமிழக ஏடுகளின் ஆக்கிரமிப்பு. கலாவல்லி தனித்துவத்துடன் தொடர்ந்தும் காலதாமதமின்றி ஈழத்து இலக்கிய உலகில் விடிவு கால நட்சத்திரமாக விளங்க வேண்டும். தவிர, தமிழகப் படைப்புக்களுக்கு கலாவல்லியில் இடம் கொடுப்பது வரவேற்கக்கூடியதல்ல. ஏனெனில் தமிழகத்தில் ஏராளமான சஞ்சிகைகள், அவர்களது எழுத்தார்வத்தை ஊக்கப்படுத்த ஊக்கம் கொடுக்க இருக்கும்போது, ஈழத்து எழுத்தாளர்களை ஆக்கிரமிப்பது நல்லதல்ல.

புத்தனம் ரசிகன்.

தமிழக சஞ்சிகைகளின் மத்தியில் கலாவல்லி தலைநிமிர்ந்து நடக்கிறது. அதேவேளை தமிழக எழுத்தாளர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கிறது. இது மேலும் கலாவின் வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகிறது. கடந்த மாத கலாவல்லியில் வெளியான சில படங்கள் தெளிவாக தெரியவில்லை. இனிமேலும் பிழைகளை விடாமல் திகத்திக் கொள்வாய் என்று எண்ணுகின்றேன்.

ஈழகணேஷ்,
கொழும்பு-12.

புதிய பற்றனில் வெட்டி வைத்திருந்த அந்த மாக்ஸியை உடனேயே தைத்து முடித்து விடவேண்டும்போல் எனக்குள் ஓர் அவசரம். மெஷினின் முன்னால் அமர்ந்து கொண்டு தைக்க ஆரம்பித்தேன். சற்று நேரம் தான். தையலில் பதிந்திருந்த என் கவனம் மெல்ல திசை திரும்பியது. இரண்டு நாட்களாக சிந்தித்துச் சிந்தித்து ஓய்ந்து போன என் நினைவுகளின் முன் மீண்டும் தீபா ஓடிவந்து நின்று கொண்டாள். “தீபாவிற்கு என்னதான் நேர்ந்து விட்டது”? மனதிற்குள்ளேயே மீண்டும் கேள்வி உருவாகிக் கொண்டது. ஆனால்..... பதில்தான் இடைத்த பாடில்லை. நான்கு நாட்களாக

தீபா வெளியில் நடமாடவே இல்லை. உடலில் அல்ல. மனதில்தான் ஏதோ சுகயீனமாக இருக்க வேண்டும். அவளை நேரில் பார்த்தால் புரிந்து கொண்டு விடலாம். அவளின் தங்கையிடமே சொல்லி விட்டேன். இன்று தீபா நிச்சயம் வருவாள். ஒரு சிறிய எதிர்பார்ப்புடன் சிந்தனையைக் கலைத்து விட்டு மீண்டும் முழு மனதாகத் தையலில் ஈடுபட முனைந்தேன். சில நிமிடங்கள் நகர்ந்து கொண்டதும் ஓரளவிற்கு முடிந்த மாக்ஸியைப் போட்டு அளவு பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது.....

“அன்ரி! இந்த மாக்ஸி உங்களுக்கு ரொம்ப அழகாக இருக்கிறது. நல்ல கலர்.” என் அருகில் மிக நெருக்கமாக தீபா வின் குரல் ஒலித்தது.

உணர்வுகள் உறங்குவித்கலை

தமிழ்நாடு

கண்ணாடியில் பதிந்திருந்த பார்வையை டக்கெனத் திருப்பி கதவில் ஓய்ந்தாரமாகச் சாய்ந்து கொண்டிருந்த தீபாவைப் பார்த்தேன்.

“என்ன தீபா! உன்னைக் காணவே கிடைக்கவில்லையே?” அவள் முகத்தில் பதிந்து நின்ற என் பார்வையை விலக்காம லேயே கேட்டேன் நான்.

“இந்த மாக்ஸிப் பற்ரன் மிக நன்றாக இருக்கிறது அன்ரி” என்கேள்விக்கு பதிலளிக் காது பேச்சை மாக்ஸிப் பக்கமாகத் திருப்பினாள் தீபா.

நான் அவளை நிதானமாக உற்றுப்பார்த்தேன். குரலில்....., பேசும் போது..... அதே மென்மைதான். ஆனால்..... வார்த்தையில் தேங்கி நிற்கின்ற அந்தக் குதூகலம் எல்லாம் அழிந்து போய் விட்டது. என்னை காரணம்?

“தீபா! ஏன் முகமெல்லாம் வாடிப்போயிருக்கிறது. ஏதாவது சுகமில்லையா?” அவளின் தோள்மீது ஆதரவுடன் பதிந்து கொண்டது என் கரம்.

“இல்லையே அன்ரி!” அவள் இதழ்கள் மெல்ல விரிந்து புன்னகை அரும்புகளை உதிர்க்க முனைந்தன. வரண்டுபோன அந்தப் புன்னகையின் அடித்தளத்தில் ஏதோ ஒரு சுமை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அது என்ன சுமை? அதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

நான் மீண்டும் மெஷின் முன் அமர்ந்து கொண்டு மிகுதியையும் தைக்க ஆரம்பித்தேன். தீபாவும் எனக்கு எதிராக கதிரையைப் போட்டு அமர்ந்து கொண்டாள்.

செவ்வந்தி

மாதாந்த சஞ்சிகை

ஈழத்தில் மலரும், சஞ்சிகையான ‘செவ்வந்தி’ சட்டம் பொருளியல் இலக்கியம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி கலையோடாக ஒரு மாறுவட்டமிளர்கின்றது.

இதன் ஆசிரியர் திரு. சிவபாலன் ஓர் இளைஞர். இவர் ஒரு சட்ட மாணவரும் கூட, சட்ட மாணவர் என்பதனாலோ தெரியவில்லை... சட்ட சம்பந்தமான பல நுணுக்கங்களை, தெளிவாகத் துலங்க வைக்கும் வகையில் பல கட்டுரைகள், மாதத்திற்கு மாதம் வெளிவந்திருக்கின்றன ‘மணவிளக்கு’ பராமரிப்பு போன்ற பயன்தரும் கட்டுரைகள், சட்டத்தரணிகளைக் கொண்டே எழுதப்பட்டிருப்பது நன்றாகவுள்ளது.

யாழ் தொழிலதிபர்களின் பேட்டி ஒரு புதுமையான அம்சம் என்றே சொல்ல வேண்டும். பேட்டியை வெறும் பேட்டியாக மட்டும் தராதது, உற்பத்திப் பொருட்கள், எப்படி உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதும் நன்கு விளக்கித் தரப்பட்டுள்ளது.

பிரபல நாவலாசிரியர் கே. எஸ். ஆனந்தன் ‘கோடுகளும் கோணங்களும்’ நாவலை, தொடராக எழுதிக் கொண்டு வருகிறார்— சட்ட மாணவனின் சஞ்சிகை என்பதனாலோ என்னவோ ஒரு சட்டத்தரணியையே தன் கதாநாயகியாக்கி கதையைக் கொண்டு செல்கிறார்...

இதுகாறு பிரசுரமாகிய சிறுகதைகளின் இரு இதழில் தொடராக வெளிவந்த பொன்னம்மாவுமும் பின்ல்கோட்டும் வாசிப்பவர்களை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைக்கிறது பொருளியல் சம்பந்தமாக பார்க்குமிடத்தில்

மாற்றத்தக்க ரூபாய்க் கணக்கின் (CRA) செயற்பாடுகள், அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளும் நானய மதிப்பிராமும் போன்ற கட்டுரை ஆசிரியர்கள் பாராட்டுப் பெறுகிறார்கள்.

யாழ்வளாகத் துணை நூலகரின், ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய அறிவிற்கு ஒரு உபயோகமான கட்டுரை,

ஒரு சம்பவத்தை தந்து, அதற்குத் தீர்ப்புக் கூற முடியுமா என்று வாசகர்களிடமே விட்டு விட்டு, பின் தீர்ப்பைத் தருவதும் நல்ல ஒரு அம்சம்.

ஓர் ‘ஆண்டு’ வயதாகி விட்ட செவ்வந்தி வாசகர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் அல்லவா.

காவலூர் ஞானர்

மௌனத்தில் வினாடிகள் நழுவிக்கொண்டிருந்தன. தையலில் பதிந்திருந்த பார்வையை இடையிடை அசைத்து தீபாவைப் பார்த்தேன். உதட்டின்

விளிம்பில் விரலைப் பதித்தபடி ஏதோ பலமான சிந்தனையில் ஆழ்ந்துபோயிருந்தாள். அவளின் மௌனச் சிந்தனையைக் கலைக்க நான் முற்படவில்லை.

அந்தச் சிந்தனை ஓர் ஓய்விற்கு போன பின் தீபாவே விடயத் தைச் சொல்வாள்.

கால்களின் அசைவில் வெளிச்சிதறாமல் தெறிக்கின்ற மெல்லிய மெஷின் ஓசைமட்டும் தான் அறையில் நிலவிய அமைதியைக் குலைப்பதுபோல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. மௌனங்கள் தொடர நான் தைத்துக் கொண்டே இருந்தேன்.

“நான் எங்கேயாவது ஒரு வேலைக்குப் போகலாம் என்றிருக்கிறேன் அன்ரி” மிக மெதுவாக தாழ்ந்துபோன குரலில் தீபா சொன்னபோது..... டக் கென தைப்பதை நிறுத்திவிட்டு பிரமித்த பார்வையுடன் நிமிர்ந்தேன்.

“என்ன தீபா! உனக்கு இப்படி ஒரு ஆசை?” பிரமிப்பில்

• காந்தன்:- சைவக்கடைகளில் சாஷியர்களைக் காணமுடிவதில்லையே! அது ஏன்?

கரு:- வெண்ணிலாவை வான்முகில் கள் மறைப்பதுபோல அவர்களை பத்திரிகைகள் மறைத்து விடுகின்றனவே! என்ன செய்வது?

இருந்து விலகாமலேயே கேட்டேன்.

அணைகின்ற தீபமாய் பார்வையில் சோகம் நிழலாட என்னை நிமிர்ந்து பார்த்தாள் தீபா. விழியோடு விழி ஒருமித்து மோதிக்கொண்டது. டக் கெனப் பதில் சொல்லாது மீண்டும் மௌனம். என்ன பதிலைச் சொல்லாம் என மனத்தினுள் ஒத்திகை நடாத்துகின்றாளோ?

“பிரத்தியேகமாக ஒன்று மில்லை அன்ரி. வீணாகக் கரைகின்ற பொழுதில் பயனாக ஏதாவது செய்யலாம் என்று தான்...” தீபாவின் தலை தானாகக் கவிழ்ந்து கொண்டது.

“நாள் முழுவதும் வீட்டு வேலைகளுக்கே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து..... பொழுது போதவில்லையே என்று சலித்துக்கொள்கின்ற தீபாவா சொல்கின்றாள் வீணாகக் கழிகின்ற பொழுது என்று.....” நம்பமுடியாத திகைப்பில் அவளையே உற்றுப் பார்த்தேன். சலனமற்று..... பாரையாகிப் போயிருந்த அந்த முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியையுமே காண முடியவில்லை.

“அன்ரி! அங்கிளிடம் சொல்லி எங்கேயாவது ஒரு வேலை எடுத்துத்தருகின்றீர்களா?” என் திகைப்பை மெல்ல விலக்குவது போல் பேசினாள் தீபா.

“வேலை பார்த்துத்தான் ஆகுவது என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டாயா தீபா?” அவள்மீதே நிலைத்து நின்ற என் பார்வையை

அசைக்காமலேயே கேட்டேன் “ஆமாம்!” என்ற பாவனையில் அவசரமாகத் தலையசைத்தாள் தீபா.

“தீபாவா வேலை பார்க்க வேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றாள்?” பிரமித்துப் போன என் நெஞ்சில் நினைவு மெல்லப் புரள்கிறது. சிந்தனையின் சரிவில்..... முடிந்து போன நிசுழ்ச்சிகள்..... கோர்வையாக மின்னுகின்றன.

நான்கு வருடங்கள் எத்தனை வேகமாய் நழுவிப் போய்விட்டது. அவள் அன்னை இறந்த போது தீபாவிற்கு பதினெட்டு வயது. இரண்டு வயதில் கொஞ்சம் மழலையாக நின்ற தங்கையை தாயாக அணைத்துக் கொண்டாள் தீபா. ஒரு அண்ணா, ஒரு தம்பி, ஒரு தங்கை, அப்பா என்ற இனிய, அளவான குடும்ப வட்டத்தை அழிந்து போகாது காக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பை தீபா ஏற்றுக் கொண்டாள். அதற்காக கல்லூரிப் படிப்பிற்கே அவள் முற்றுப்புள்ளி இட்டபோது..... என்னால் அதை முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

“தீபா! இதேர பாரம்மா. நான் படித்து ஒரு டாக்டர் ஆகத்தான் வருவேன் என்று எவ்வளவு ஆர்வமாகப் படித்து விட்டு பரீட்சை நேரத்தில் குழப்பலா மா? இன்னமும் ஐந்தே ஐந்து மாதங்கள் தானே தீபா. பரீட்சை முடியும் வரை எல்லாவற்றையும் நானே பார்த்

துக் கொள்கின்றேன். ஒழுங்காக நீ கல்லூரிக்குப் போ தீபா.”

நான் சொன்னபோது அவள் விரக்தியுடன் வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

“நியதி என்று ஒன்று இருக்கின்றதே அன்ரி. எனக்கு நியமிக்கப்பட்ட நியதி இவ்வளவு தான். மேலே படித்து நான் வேலை பார்க்க வேண்டும் என எண்ணுவது வெறும் கனவுதான். எனக்கு வேலை பார்ப்பது முக்கியமல்ல அன்ரி. அம்மா என்னி

டம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போயிருக்கின்றாள் பெரிய பதவி..... அதை சீராக நடாத்துவது தான் நான் பார்க்க வேண்டிய கிறந்த வேலை.”

புன்முறுவல் தவழ..... உறுதியாக அவள் சொன்ன போது நான் பிரமித்துப்போய் நின்றேன். குழந்தைகள் போல் மான்குட்டியாய் துள்ளிக் கொண்டு திரிகின்ற தீபாவிடமா இவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கடமைகள் சூழும்போது பெண் மனத்தில் பொறுப்புக்களும் வலியவே புகுந்துவிடுகின்றதோ?

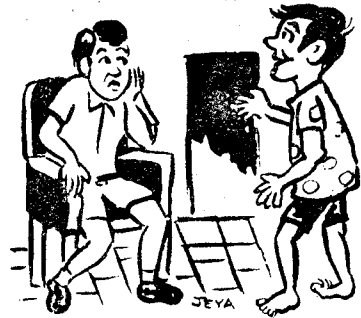
கடலில் குளிப்பது நல்லதா?

அடிக்கடி கடலில் குளிப்பது நல்லதல்ல. அடிக்கடி கடலில் குளிப்பதால் உடம்பு கருமையடையக்கூடும். மாதத்தில் ஒருதரமோ இருதரமோ கடலில் குளிப்பது நல்லதே!

வீட்டில் தாய் நடமாடிய இடத்தில் தீபா நடமாட ஆரம்பித்தாள். தாய் ஏற்றிவைத்த தீபத்தை அணைந்துபோகவிடாமல் மீண்டும் தீபா ஏற்றிவைத்தாள். தீபாவின் சேவையால் வீட்டில் மீண்டும் லட்சுமிகரம் சுடர்விட்டது.

நான்கு வருடங்கள் எப்படி நழுவிப் போய்விட்டன. தாய் மையின் வடிவில் நின்று இத்தனை நாளாய் வீட்டைப் பரிபாலித்துக் கொண்டுவந்த தீபாவின் மனத்தில் ஏன் இப்படி ஒரு திடீர் மாற்றம்?

பாசம் என்ற இனிய வலைக் குள் தன்னைச் சுற்றிக்கொண்டு, அது அறுந்து - அழிந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அவள் காட்டிய பொறுப்பும், கடமையுணர்ச்சியும் இப்போது தீபா

ராமு:- நான் குறைஞ்சு மார்க் வாங்கினாலும், என்னை வீட்டில் திட்டமாட்டாங்க!

சோமு:- ஏன்?

ராமு:- என்னாலே வீட்டுக்கு ஒன்றரை இருத்தல் சீனி கிடைக்குதே!

— சுட்டி

வின் மனத்தைவிட்டு நழுவிப் போய் விட்டதா?

“என்ன அன்ரி! ஒன்றுமே பேசாமல் இருக்கின்றீர்கள்?” நீண்ட என் மௌனத்தை சகித்துக் கொள்ளப் பொறுமை அற்றவளாகக் கேட்டாள் தீபா.

“எதைத் தீபா நான் பேசுவது? உன்னை, - உன் எண்ணங்களை என்னால் புரிந்து கொள்ளவே முடியவில்லை.”

அவள் தலையைக் குனிந்து கொண்டாள். முக அசைவில் கலக்கத்தின் சாயல் கோடு போட்டது. இதழ்கள் விசிப்பது போல் மெல்ல விம்மிப் பிரிந்தது. முகத்தில் தேங்கி நின்ற உணர்ச்சிகளை மிக லாவகமாக சுதாகரித்துக் கொண்டு நிமிர்ந்தாள் தீபா.

“ஒரு வேலை கிடைக்கும் வரை நான் அண்ணாவுடன்போய் இருக்கப் போகின்றேன் அன்ரி!”

“தீபா.....!” பேசமுடியாது விக்கித்துப் போய் அவள் கரங்களைப் பற்றிக் கொண்டேன்.

“உனக்கு என்ன தீபா நேர்ந்துவிட்டது?” நீ அண்ணாவுடன் போயிருந்தால்....., உன் தம்பியை, தங்கையை, அப்பாவை எல்லாம் யார் கவனிப்பது?”

“தம்பியையும், தங்கையையும் என்னுடன் அழைத்துவரும் படிதான் அண்ணா கடிதம் எழுதியிருக்கின்றார்.” உடைந்து போன குரலில் மிக மெதுவாக முணு முணுத்தாள் தீபா.

“நீங்கள் எல்லோரும் அண்ணாவுடன் போயிருந்தால் அப்பாவைக் கவனிப்பது யார் தீபா?”

அவள் ஒன்றுமே பேசாது பார்வையை வெளியே ஓடவிட்டாள். நயனத்தின் விளிம்பில் முத்துக்கள் கோர்த்தால் போல கண்ணீர் அரும்பிக் கொண்டது. சில நிமிடங்கள் சிந்தனையுடன் கரங்களை கோர்த்துக் கோர்த்து பிரித்த வண்ணமிருந்தவள் மௌனத்தைத் தொடரவிட்டு பதில் சொல்லாமலேயே எழுந்து கொண்டாள். நான் தீபாவை வற்புறுத்தவில்லை. அவளின் மனத் தவிப்பு எனக்குப் புரிந்தது. வெளியில் சொல்லத் தயங்குகின்ற ஏதோ ஒரு ரகசியம் அவள் மனத்திற்குள்ளே ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதை எப்படி என்முன் சொல்வது என்று தான் தடுமாறுகின்றாள். அவளின் மனத்தினைப் புது அடங்கிப் போன பின் தானே என்னிடம் ஓடிவந்து விடயத்தைச் சொல்லுவாள் தீபா. அதுவரை என் பொறுமையும் நீடித்திருக்கும்.

மீண்டும் நான்கு நாட்கள் நகர்ந்துவிட்டது. தீபாவின் நடமாட்டத்தை வெளியில் காணவே முடியவில்லை. என்ன சங்கதி? தீபாவின் மனதைச் சூழ்ந்து கொண்டு தவிக்கின்ற அரதச் சுமை என்ன? நான் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். பதில் கிடைக்கவே இல்லை.

மறுநாள் தீபாவின் குட்டித் தங்கை என்னிடம் ஓடிவந்தாள். “அன்ரி! அன்ரி! நாளைக்கு எங்க வீட்டில் ஒரு சின்னக் கல்யாணம் நடக்கப் போகிறது. நீங்களும் வாங்கோ அன்ரி.” சிறு புன்னகை சிந்த சொன்னாள் பிரபா.

“யாருக்கு பிரபா? அக்கா விற்கா கல்யாணம்? என்னிடம் தீபா சொல்லவே இல்லை!” மகிழ்ச்சி பொங்கக் கேட்டேன் நான்.

“அக்காவிற்கு இல்லை அன்ரி எங்கள் அப்பாவிற்கு தான் கோயிலில் கல்யாணம். நாளைக்கு எங்களுக்கு ஒரு புதுச் சித்தி வருவாளாம்.” புரியாத மழலையின் குதூகல வார்த்தைகள்! படார் என யாரோ தாக்கியது போல் அதிர்ந்து போய் நின்றேன் நான்.

தீபா என்னிடம் சொல்லத் தயங்கிய ரகசியம் இதுதானா? ஓ! அதை எப்படி அவள் வாய் திறந்து சொல்லமுடியும்? பெற்ற பிள்ளையே “எங்கள் அப்பாவிற்கு கல்யாணம் என்று சொல்லத்தென்றால்....? அது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை! ஆனால் அது நடந்துவிட்டதே!

இஞ்சியின் மகிமை

இஞ்சிச் சாற்றில் தேன்கலந்து தினம் காலையில் சாப்பிட்டுவந்தால் நீண்ட ஆயுளும் நீடித்த ஆரோக்கியமும்பெறுமாயும்.

தீபாவின் தவிப்பும் கலக்கமும் எனக்குப் புரிந்தது. அவள் அண்ணாவுடன் போய் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்த தில் த்வரென்றும் இல்லை. அப்பாலைக் கவனிக்க ஒரு புது உறவு நியமிக்கப்பட்ட பின் - அவளும் அவளின் பாசலைகளும் மீண்டும் அங்கே வலம் வந்து கொண்டிருப்பதை தவிர்க்க முற்பட்டது புத்திசாலித்தனம் தான்.

ஒரு வினாடி! தீபாவின் அப்பாவைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். அவர் தனக்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப் போகின்ற இந்த உறவு ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா? எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இரு பத்தைந்து வயதில் பெரிய பதவி வகிக்கும் ஒரு மகன், இருபத் திரண்டு வயதில் பொறுமையும் மென்மையும் நிறைந்த அழகோவியமான ஒரு மகள்! இரு வருமே கல்யாணத்திற்காக காத்து நிற்கும் போது..... அவர்களுக்கு துணை தேடி மகிழ்வதை விட்டு இந்த வயதில் தனக்கு ஒரு புதிய துணையைத் தேடிக் கொள்வதென்றால்.....? இது எவ்வளவு பெரிய அவமானம். அவருக்கு மட்டுமல்ல வயது வந்த அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் கூட. அவர்கள் எப்படி வெளியில் நிமிர்ந்து நடப்பது? இந்த விடயத்தை என்னிடமேயே சொல்ல முடியாமல் தீபா எப்படிக்குறுகிப்போய் நின்றாள்? அவர்களின் இள ஆசைகள் கனியவேண்டிய நேரத்தில்

வயதான தந்தைக்கு இளமை திரும்பியிருக்கின்றது என்றால்? அது அவருக்கு மட்டுமல்ல பிள்ளைகளுக்கும் கூட பெரிய அவமானம் தான்.

மனித உணர்வுகள் பற்றி நான் நிதானமாக எண்ணிப் பார்த்தேன். வயது! அது முதுமையை அடைந்து கொண்டிருக்கும் காலம். ஆனால்..... மன ஆசைகள்! அவை உறங்குவ தில்லை. உருவம், வயது முதுமையாலும்..... ஆசைகள் ஆர்ப்பரிக்கும் போது..... மன உணர்வுகள் வாழ வேண்டும் என்று உறவுகள் தேடிக்கொண்டே இருக்கும். மன உணர்வுகள் உறங்காமல் நர்த்தனமாடும் போது—பண்புகள், கௌரவங்கள் எல்லாம் அடியோடு சாய்ந்துவிடுகின்றன. அதனால் தான் தீபாவைப் போன்ற பெரிய பெண்கள் தங்களுக்கு இருக்கின்றார்களே என்பதைக் கூட சிந்தித்துப் பார்க்க முடிவதில்லை. அந்த உறங்காத உணர்வுகளின் சதி ராட்டத்திற்கு தீபாவின் தந்தை மட்டும் எப்படி விதிவிலக்காக முடியும்? வயது! அது அறுபதைக் கூடக் கடந்துவிடலாம். ஆனால்..... மனித உணர்வுகள் என்றுமே உறங்குவதில்லை. ஆமாம்? முதுமையிலும் கட்டறுந்து ஆடுகின்ற மன “உணர்வுகள் உறங்குவதில்லை.” ஆனால் தங்களின் வயது வந்த குழந்தைகளுக்காக அவர்களின் உணர்வுகள் வலோக்காரமாக என்றாலும் உறங்கித்தான் ஆகவேண்டும்.

ஈழத்துக் கலைஞன்

கலாவல்லி கலைக்கூடத்திற்கு வந்திருந்த ஈழத்தின் தலைசிறந்த குணசித்திர நடிகர் கே. ஏ. ஜவாஹர் அவர்களை சந்தித்து உரையாடினேன். அவர் பல தமாஷ் கதைகளைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். அவருடன் நடிக நண்பர் எஸ். என். தனரெட்டினமும் வந்திருந்தார். எல்லோரும் சுவாரசியமாகக் கதைத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, “அது சரி! ஜவாஹர் அவர்களே! தங்களின் திரையுலகப் பிரவேசம்பற்றி ரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறுங்களேன்” என்றேன் எனது ரோனில். ஜவாகர் திடுக்கிட்டு விட்டார். பின் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு, “வி. பி. கணேஷன் தயாரித்த “புதிய காற்று” திரைப்படத்திலே என்னை நடிப்பதற்கு ஒப்பந்தம் செய்தார்கள். இந்தப்படத்தின் மூலமே நான் திரையுலகிற்குள் நுழைந்தேன்” என்றார்.

அடுத்து என் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில், தான் 1964ம் ஆண்டு முதன் முதலாக நாடக உலகிற்குள் நுழைந்தாரென்றும் “ஒருத்தி சொன்னாள்” என்ற புரட்சிமணி அவர்களின் நாடகத்திலேயே தான் முதலில் நடித்ததாகவும் சொன்னார். “நாடகத் துறையில் அன்று காலடி எடுத்து வைத்த நீங்கள்

இன்றுவரை எத்தனை நாடகங்களில் நடித்திருக்கின்றீர்கள்? எந்த நாடகம் உங்களுக்குப் பெயரெடுத்துத் தந்தது?” என்றேன். “நான் இதுவரை முன் நூற்றுக்கும் அதிகமான நாடகங்களில் நடித்துள்ளேன். இவைகளில் பல நாடகங்களில் எனக்குப் பிடித்தமான கரெக்டர்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. 1969ம் ஆண்டு தினகரன் நாடக விழாவினர் நடாத்திய போட்டியில் “வாடகைக்கு அறை” “மனிததர்மம்” என்ற நாடகங்களிலே நடித்ததால் இலங்கையின் சிறந்த துணை நடிகராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டேன். இவ்விழாவில் தமிழ்நாட்டு நடிகை திருமதி சௌகார் ஜானகி அவர்கள்தான் எனக்குப் பரிசளித்தார்”

“எப்போது நீங்கள் சிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டீர்கள்?” இது எனது அடுத்த கேள்வி. “1974ம் ஆண்டு “பிள்ளை பெற்ற ராஜா ஒரு நாயை வளர்த்தார்” என்ற நாடகத்தின் மூலம் அகில இலங்கை சிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்” என்றார். “ஈழத்தின் தற்போதய தமிழ்ச் சினிமா வளர்ச்சி இப்போது குழந்தைப் பருவமா? அல்லது” என்று நான் கேட்பதற்கு முன்பே “நோ நோ சரியான வாலிபப் பருவத்தை அடைந்துவிட்டது. ஏன்னா, நான் புதியகாற்றுத் திரைப்படத்திற்குப் பின், “கோமாளிகள்” “நான் உங்கள் தோழன்”

போன்ற படங்களில் நடித்துள்ளேன். புதியகாற்றுப் படத்தை விட கோமாளிகள் படம் நடிப்பு ரீதியில் முன்னேறியிருந்தது. அதைவிட நான் உங்கள் தோழன் மிக மிக முன்னேறி விட்டது. ஆகவே வளர்ந்து வரும் வாலிப்பருவத்தில் இருக்கிறது ஈழத்து தமிழ் சினிமா.”

“இதுவரை நீங்கள் நடித்த படங்களுக்குள் உங்களுக்குப் பிடித்தமான பாத்திரம் எந்தப் படத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது என்பது பற்றி கூறமுடியுமா?” என்றேன். “வாடைக்காற்றுப் படத்திலே நான் கடலை சண்டை மாக வருகின்றேன். இந்தப் பாத்திரமே எனக்குப் பிடித்தமான பாத்திரம். இந்தப் பாத்திரத்தை நான் உணர்ந்து உணர்ச்சியுடன் நடித்திருக்கின்றேன். ‘நான் உங்கள் தோழன்’ படத்திலும் பண்ணையாராக நடித்ததிலிருந்து இந்நாட்டு ரசிகர்களும், தயாரிப்பாளர்களும் எந்தப் பாத்திரத்திலும் நடிக்கக் கூடியவர் என்று புரிந்து கொள்ளுள்ளார்கள்?”

எனது அடுத்த கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் தான் இனி “ஆத்மாவின் ராகங்கள்” “ஏமாளிகள்” இன்னும் பேச்சு வார்த்தையில் இருக்கும் பல படங்களில் நடிக்க இருக்கின்றார் என்றும், இலங்கையில் எடுக்கும் எந்தத் தமிழ் படத்திலும் தன்னை நடிக்க ஒப்பந்தம் செய்வார்கள்” என்றும் சொன்னார். நான் அவரை ஆச்சரியத்தோடு

நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, “ஏன் பார்க்கின்றீர்கள், இது நல்ல மாடு, உள்ளூர் மாடு நன்றாக உழும் என்று புரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்” என்றார் ஜவாஹர். நானும் சிரித்துக் கொண்டே “இந்த இலங்கை இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பு பற்றிக் கூறுங்களேன்” என்று மெதுவாகக் கேட்டேனே! “ஓ! ஓ!! இது ஒரு கூத்துத் தயாரிப்பு என்றே நான் கருதுகின்றேன். நிச்சயமாக இந்தக் கூத்துத் தயாரிப்புகள் வளர்ந்து வரும் தேசிய திரைப் படங்களைப் பாதிக்கும். ஆனால், நான் கூத்துத் தயாரிப்புகளுக்குத் தான் விரோதியே தவிர அந்தத் தயாரிப்புகளிலே நடிக்கும் கலைஞர்களுக்கு விரோதியல்ல” என்றார்.

“உங்களது திரைப்பட வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற சுவாரசியமான சம்பவம் ஏதாவது இருந்தால் கூறுங்களேன்” “நான் உங்கள் தோழன் திரைப்

சோர்வே நீ போ!

அடிக்கடி மனதினைச் சோர்வடைய விடக்கூடாது. அடிக்கடி மனம் சோர்வடைந்தால் நரம்புத்தளர்ச்சி ஏற்பட இடமுண்டு. தோல்வி மனப்பாமை உள்ளவர்களிடமே மனச்சோர்வு ஏற்படும். எதையும் தாங்கும் இதயத்தினையும், எப்படியும் முன்னிவிடுவோம் என்ற மனத் தெளிவையும், சுய முயற்சியிலும், சுய முன்னேற்றத்திலும் நம்பிக்கை உள்ளவர்களிடம் மனச்சோர்வு தலைகாட்டுவதேயில்லை.

படத்தையொட்டி, யாழ்ப்பாணம், கல்முனை போன்ற இடங்களுக்கு நேரில் காட்சியளிக்கச் சென்றபோது, ரசிகர்கள் எங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஒருவராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போய்விட்டது. இறுதியில் பொலிஸார் வந்தே கூட்டத்தைக் கலைக்க நேரிட்டது. கலைஞர்கள் தனித்தனி பிரிந்து தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். இது சுவாரசியமான சம்பவமில்லையா?” என்றார். “சரி! மறக்கமுடியாத சம்பவம். இது எல்லோரும் எல்லோரிடத்திலும் கேட்கும் கேள்வி” என்றேன். “1957ம் ஆண்டு உசைன்னியா மகாவித்தியாலயத்தில் அகில இலங்கை ரீதியாக நடித்த

“யூலியசேசர்” நாடகத்தில் மார்க் அந்தோனியாக நடித்ததற்காக என்னைப் பாராட்டி, அடுத்தநாள் அந்தப் பாடசாலைக்கே விடுமுறை கொடுத்தார்கள். இதை நான் என்றுமே மறக்கமுடியாது” என்றார்.

“நன்றி ஜவாகர். வாசகர்களுக்கு என்ன கூறவிரும்புகின்றீர்கள்” என்றேன். என்ன கூறினார் தெரியுமா? “இலங்கையிலே வரும் தரமான சஞ்சிகைகளை படியுங்கள். வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளை (நேரம் கிடைக்கும்போது) புரட்டிப் பாருங்கள்” என்றார் ஈழத்து நடிக மன்னர் K. A. ஜவாஹர்.

— இரா. செல்வராஜன்

அருகில் இருந்து உங்களுக்கு உதவிகளைச் செய்யமுடியவில்லையே என்பது தான் எனக்குத் துயரம். இப்போதும் அந்தப் பெரிய பெரிய புத்தகங்களைப் படிக்கின்றீர்களா? தூசு படிந்திருக்கும் அந்தப் புத்தகங்களை எவ்வளவு ஆசையோடு துடைத்துத் துடைத்து வைத்தேன். அவையெல்லாம் இப்போது என்ன நிலையில் இருக்கின்றனவோ. அதையெல்லாம் கவனிக்க உங்களுக்கெங்கே நேரம் கிடைக்கப்போகிறது. நீங்கள் தான் சமுதாயம் சமுதாயம் என்று சிந்தித்தே காலத்தை ஒட்டிவிடுவீர்கள்.

தெரியாமல்தான் கேட்கிறேன். நீங்களும் உங்களைப்

போன்றவர்களும் எப்படித் தான் மண்டையை உடைத்துக் கொண்டபோதும் நடந்த தென்ன? நம்மட சமுதாயம் திருந்துமென்று இன்னும் நம்புகிறீர்களா?

இதை எழுதும் போது எனக்கு ஒரு நினைவு வருகிறது. நாம் ஒருமுறை கண்டிக்குப் போனபோது பூங்காவுக்கும் அழைத்துச் சென்றீர்கள். அப்போதெல்லாம் நீங்கள் என்னுடன் எவ்வளவு பண்பாக நடந்துகொண்டீர்கள். ஆனால் அங்கே நாம் கண்ட ஜோடிகள் எப்படிக்கேவலமாக நடந்து கொண்டன. அந்த மிருகங்களும் சேர்ந்தது தானே உங்கட

சமுதாயம். அது திருந்தும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை.

உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் கட்டாயம் ஏமாறுவீர்கள். நீங்கள் வாழ்க்கையின் எந்த ஒரு விசயத்திலும் ஏமாறக்கூடாது. வெற்றியைமட்டும் தான் காண வேண்டும். இதுதான் எனது ஆசை. ஆனால் இந்த ஒரு விசயத்தில் மட்டும் ஏமாறத்தான் போகிறீர்கள். மனிதமனதுக்கு பலவீனம் இருக்கும் தானே என்றீர்கள். பலவீனம் கொண்ட அந்த மனிதர்களை யா உங்கள் சேவை திருத்திவிடும்.

பலவீனம் மட்டுமா மனித மனதில் இருக்கிறது. கொஞ்சம் யேரசித்துப் பாருங்கள். சிறி

தளவேனும் மனிதாபிமானம் இருந்தால் கடலையே காணாது பிறந்துவளர்ந்த எம்மை 'கள் ளத்தோணிகள்' ஆக்கி கடலைத் தாண்டி அனுப்பியிருப்பார்களா?

கலவரம் தொடங்கிவிட்டதாக இங்குள்ளவர்கள் கூறிய போது நான் துடித்துப்போய் விட்டேன். மாத்தளையில் தான் கூடப்பேர்கள் இறந்ததாகக் கூறினார்கள். உங்களுக்கு ஏதும் ஆகிவிட்டால்..... நான் உயிரோடு இருக்கவே கூடாது என்று முடிவுசெய்து கடவுளை வேண்டிக்கொண்டிருந்தேன். கடவுள் கைவிடவில்லை. ஒரு கஸ்டமும் இல்லாமல் நீங்கள் தப்பியதைக் கடிதமூலம் அறிந்து எவ்வளவு

யார் தயவையும் நாடி நிற்காமல், சமீபத்தில் இலங்கை வந்திருந்த தென்னிந்திய நட்சத்திரங்களை நேரில் சந்திக்க மெய்கண்டான் ஸ்தாபனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் குடும்ப விஜயத்தை மேற்கொண்டபோது, அவர் தம் கலைப்படைப்புக்கள் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றன. படத்தில்தான் கையில் கலாவல்லியுடன் நிற்கும் நடிகர் விஜயகுமாருடன், மெய்கண்டான் நிறுவனத்தினர்.

மகிழ்ச்சியடைந்தேன் தெரியுமா?

ஏன் அவர்கள் தமிழ் ஆட்களை வெட்டிக்கொன்றார்கள். பக்கத்து வீட்டில் இருந்த மல்லிகாவைக் கற்பழித்து விட்டு கொன்றார்களாமே? அவர்களுக்கு ஏன் இந்த வெறி பிடித்தது. முதல்லெல்லாம் எங்களோடு அன்பாகத் தானே பழகினார்கள். சகோதரங்களாக எவ்வளவு ஒற்றுமையாக இருந்தோம். “நங்கி..... நங்கி” என்று என்னுடனெல்லாம் பாசத்துடன் பழகினார்களே! அவர்களெல்லாம் ஏன் இரத்தவெறி பிடித்தார்கள்? அவர்களெல்லாம் நல்லவர்கள் தான் யாரோ அவர்களைக் கெடுத்துவிட்டார்கள்.

எது எப்படிப்போனாலும் உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகாமல்

விட்டதே அது ஒன்றே போதும். குழப்பம் நடந்த காலத்தில் நாங்களும் அங்கு இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்குமோ? நினைக்கவே இதயம் நடுங்குகிறது. குழப்பத்துக்குப் பிறகு இங்கு வந்துசேர்ந்த கறுப்பாயி அக்கா கதை கதையாக அங்கு நடந்தவற்றைக் கூறும்போது பயத்தினால் மயிர்கள் சில்லிடுகின்றன.

மாத்தளை முத்துமாரி அம்மன் இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு கூம்மா இருக்கிறவா? அவ கண்ணிறந்து பார்க்கிற போதுதான் எல்லாம் சரிவரும். மன்னிச்சுகொள்ளுங்க, உங்களுக்கு இதிலெல்லாம் நம்பிக்கையில்லை. நம்பிக்கையுள்ளவள் நான் எழுதலாம் தானே.

என்னைப் பொறுத்தளவில் இங்கு வந்து குடியிருக்கும் உடையாபாளையம் அன்னிய வீடுபோன்ற மன உணர்வையே ஏற்படுத்துகின்றது. மாத்தளையில் இருந்தபோது ‘எனது’ என்ற உரிமையுடன் ஒட்டியிருந்தது போன்று உடையாபாளையத்துடன் உறவுகொண்டாட முடியவில்லையே! இது புதிய உலகம் என்ற முறையிலே மட்டுமல்ல..... மாத்தளை மண் நான் பிறந்து..... தவழ்ந்து விளையாடிய மண் அல்லவா? பிறந்த மண்ணின் அருமை பெருமைக்கு ஈடில்லைத்தான்.

ஆனால் போகப்போக எல்லாம் சரியாகிவிடும். சரியாகியே தீரவேண்டும். ஏனென்றால் இனி இந்தியா எனது தாய்நாடு. உங்களுக்கு பாரதக்

கதை நினைவிருக்கும். துரியோதனன் விதுரனைப் பார்த்து “உனக்கு உணவும் உறைவிடமும் இங்கே... உள்ளமெல்லாம் அங்கே” என்று கேட்டதைப் போன்று என்னை இங்கு யாரும் கேட்டுவிடக்கூடாதல்லவா?

இப்படியெல்லாம் உங்களை, உங்களது சிலோனை நேசித்த ஓர் இதயத்தை அக்கரையில் இருந்து அழவைத்துவிட்டீர்களே? அதுதான் எனக்குக் கவலை. எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டன. ஒரு கணவு கலைந்துவிட்டதைப் போன்ற அருட்டுணர்வு. எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. இருந்த இருந்த இடத்தில் யோசித்தபடியே இருப்பதாக அம்மா கூறுகின்றாள். அது கூட எனக்குத் தெரியவில்லை.

இனி நான் என் நெஞ்சில் இனிய கனவுகளைப்பதித்த மாத்தளை மண்ணுக்கு வரமுடியாததை நினைக்கும்போது தான் எனது எதிர்காலத்தைப்பற்றிய வெறுமை தெரிகிறது. உங்களைக் காணாமல் எப்படி இத்தனை மாதங்களையும் உயிரோடு கழித்தேன் என்பதே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது... அவ்வளவுக்கு என் இதயம் இரும்பாகிவிட்டதா? இல்லையே. நான் பெண். உங்களிடம் பறந்துவரும் வல்லமை இல்லையே. இடையிலே கடலொன்று இல்லையென்றால் பட்டினி கிடந்து பசியால் மெலிந்தாலும் உங்கள் நினைவுதரும் புதிய சக்தியுடன் ஓடியே வந்திடுவேன்.

எனது துர் அதிர்ஸ்டம் இடையிலே கடல் என் மனம் போன்று கொந்தளிக்கிறதே. இராமனுக்கென்றாலும் வானரங்கள் உதவிசெய்தன. எனக்கு உதவ யார் இருக்கிறார்கள்?

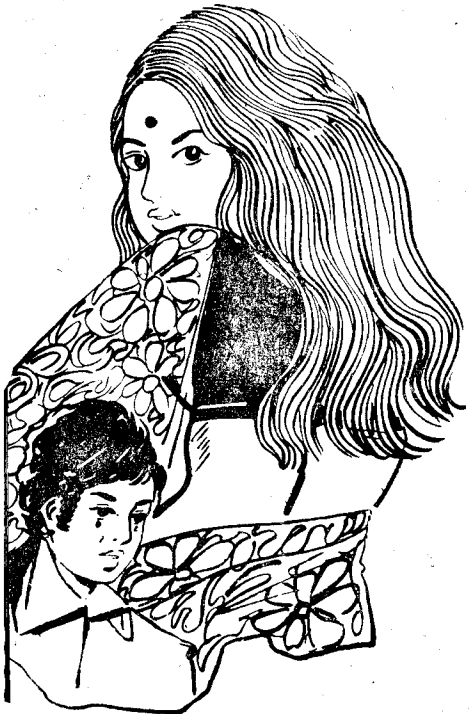
என்னவோ தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாடு இங்கே நடக்கப் போவதாகவும் அதற்கு வருவதாகவும் எழுதியிருந்தீர்கள். என்ன மாநாடென்றாலும் நடக்கட்டும். அதற்கு நீங்கள் வருகின்ற செய்நியே என் நெஞ்சில் பால் வார்த்தது போல் இருக்கிறது உங்கள் கடிதம் கிடைத்ததில் இருந்து கையும் ஓடவில்லை காலும் ஓடவில்லை. ஒரே மகிழ்சிக் குதூகலத்தில் இருக்கிறேன். நீங்கள் வரப்போகும் திசை நோக்கியே விழித்திருக்கிறேன்,

எப்படிக்கடிதத்தை ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாமல் மொட்டையாக ஆரம்பித்தேனோ அதுபோல எப்படி முடிப்பதென்று தெரியாமல் மொட்டையாகவே முடிக்கிறேன்.

★ ★ ★

கடிதத்தை படித்து முடித்ததும் கண்களில் வழிந்த கண்ணீரைத் துடைக்காமலே நிமிர்ந்தேன். எனக்கு அனுமான் செய்த காரியம்தான் நினைவுக்கு வந்தது. அதுவேதான் சரியாகவும் அப்போது பட்டது. இலங்கையை அப்படியே எரித்துப் பரிநாசம் செய்துவிடவேண்டும் போல் ஒருவித வெறி.....

(தொடரும்)

உள்ளுள்ள

சதா

யக்

ஐ பொ. குகநேசன்,
கொழும்பு-13.

சதா! நான் கலாவல்லியைக்
காதலிக்கிறேன் எங்கள் காதலுக்குத்
தடை விதிப்பீரா?

காதலியுங்கள்! எல்லோருக்
கும் சொந்தமான அவளை இடை
நடுவில் மட்டும் கைவிட்டு விடா
தீர்கள். பெண் பாவம் பொல்
லாதது.

தே. தேவேந்திரகுரு,
நாவலப்பிட்டி.

உங்களுடன் சில நேரங்களில்
சில மனிதர்களைப் பற்றி உரையாட
வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் என்ன
சொல்கிறீர்கள்?

அப்படிப்பட்ட சில மனிதர்
களைத் தான் “வல்லிதாசன்”
ஸ்பொட்டை அடித்துக் காண்
பிடுகிறாரே!

ஐ. கே. வீ. ராஜா,
வாரிக்குட்டியூர்.

உனக்கும் எனக்கும் உறவுத் த
து யாரோ?

“கலாவல்லி”

ஐ. எஸ். எம். முகம்மட் றபீக்,
சாய்ந்தமருது.

உண்மையான காதலி எப்படி
இருப்பாள்?

காதலனையன்றி வேறொருவருக்
கும் தன் காதலை வெளிப்படுத்த
தாது, ஊமையாய் இருப்பாள்.

ஐ அன்புவானன்,
கொழும்பு-13.

உங்களுக்கு சதா (எந்
நேரமும்) கேள்விகளுக்கு
விடையளிப்பதா வேலை?

சதாவிடம் நீரும்,
சதா கேள்வி கேட்டுக்
கொண்டிருந்தால்,
சதா பதிலளிப்பது
தான் சதாவின் வேலை
யாயிருக்கும்!

கலாவல்லியின் தற்போதைய
வயது?

(கட்டழகி) அவள் வயதை
நீர் கேட்பது அவள் காதலில் விழுந்
தால்.....உஸ்! அவளும் இப்பொழுது
ஒரு ஸ்டார்.

ஐ செல்வி. கீதா சிவப்பிரகாசம்,
நுவரெலியா.

ஐ A. C. ரிகானு பர்வீன்,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் வாழ்வில் மறக்க முடி
யாத சம்பவம் எது?

என்னை நேரில் “பேட்டி”
காணும் பொழுது கேளுங்கள்,
சொல்கிறேன்.

ஐ ஆ. தமிழீனன்,
கொழும்பு-13.

நாகரீக பெண்கள் ஏன் சீலையை
வெறுக்கிறார்கள்?

தங்கள் உடற் கவர்ச்சியை
முற்ற முழுதாக சீலை முடி
மறைத்து விடுகின்ற காரணமாய்
இருக்கலாம்!

ஐ சாமா மார்க்கண்டு,
முண்டி

அகத்தின் அழகு முகத்தில்
தெரியும்! அகத்துக்காரியின் அழகு
எதில் தெரியும்?

அவள் கணவனின் முகத்தில்
தெரியும்.

கல்வி எப்படிப்பட்டதாக இருக்க
வேண்டும்.

வாழ்வின் முன்னேற்றப்
பாதைக்கு ஒளி விளக்காயிருத்தல்
வேண்டும்.

ஐ செல்வி. த. சீதா,
பொறகல்.

இலங்கை - இந்திய கூட்டுத்
தயாரிப்பான, “பைலட் பிரேம்நாத்”
திரைப்படத்தைப் பற்றி.....

சுழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படத்
துறை வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய
திருப்பம். அதன் வெற்றியைப்
பொறுத்து இன்னும் பல கூட்டுத்
தயாரிப்புகள் உருவாக இட
முண்டு.

ஐ S. மோகனராஜா, பதுளை.

இலங்கை வந்த நடிகை சத்தி
யப் பிரியாவைச் சந்தித்தீர்களா?

சத்தியமாகச் சந்திக்கவில்லை.

“கலாவல்லியை” முறைப்படி
எனது வீட்டார் பெண் பார்க்க வர
வுள்ளார்கள். தங்கள் விருப்பம்
எப்படியோ?

அவளைத் தேடி நீங்கள் ஏன்
போகவேண்டும். அவள் உங்களைத்
தேடி வந்திட ஒரு வழி சொல்
லட்டுமா? உடனேயே ஒரு “சந்
தாதாரராகிக்” கொள்ளுங்கள்.
மாதமொரு முறை உங்கள் வீடு
தேடி ஓடி வருவாள், அள்ளி
அணைத்திடலாம்.

ஐ எம். தாஸ்
நாதர் கோவில் வடக்கு

சுழத்துத் தமிழ் திரைப்பட
மொன்றில் உங்களுக்குப் பிடித்த
பாத்திர மொன்றை ஏற்று நடத்
தால் என்ன?

திறமையுள்ளவர்க்கே அவ்வத்
துறையில் உரிய சந்தர்ப்பம்
கொடுக்கப்பட வேண்டும் என
விரும்புவன் நான்.

சொன்னதைத்

தருகிறோம்

“சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தில் பெரிய கைத்தொழில் நிலையங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்ற போது நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளில் சிறுகைத் தொழில் நிலையங்களை ஸ்தாபிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படும்.”

ஜனாதிபதி,

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன.

“இம்முறை மேதினக் கொண்டாட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் கலநிகழ்ச்சிகள், பொதுக்கூட்டங்கள், சாகச விளையாட்டுகள் முக்கிய அம்சங்களாக இடம் பெறும். ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் மேதினத்தை தொழிலாளரின் தேசிய தினமாகவே கொண்டாட முடிவு செய்திருக்கிறது. அரசாங்கம் ஊர்வலம் எதுவும் நடத்தமாட்டாது. ஆனால் எதிர்கட்சிகள் ஊர்வலம் நடத்த அனுமதி வழங்கப்படும்.”

பிரதமர்,

ஆர். பிரேமதாச.

“மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முன்னைய அரசாங்க காலத்தில் அனுபவித்து வந்த கஷ்டங்களை நாம் அறிவோம். அவற்றைப் படிப்படியாக நீக்கி வருகின்றோம். அத்தோடு தொழிலாளர் வாழ்வின் ஒளிமயமான ஓர் எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்த இன்றைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களை செயல்படுத்தவிருக்கிறது.”

பிரதிபாதுகாப்பு அமைச்சர்,

டி. பி. வேரப்பிட்டிய.

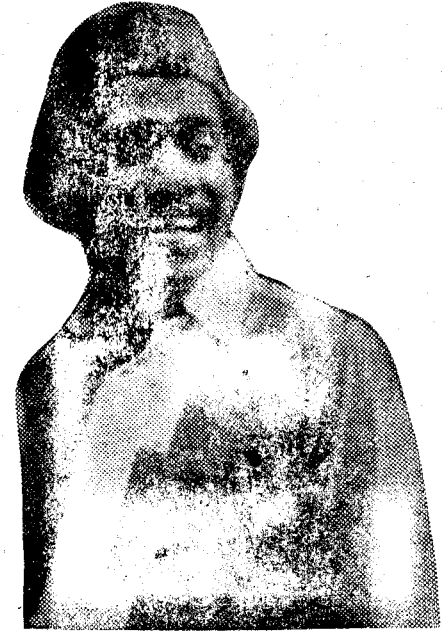
“மாணவர்களை அரசியல் வாதிகள் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது. அவர்களுக்கு சீரான கல்வியை வழங்கவும், வெளியார் தலையீட்டின்றி அவர்கள் படிக்கவும் பாதுகாப்பு அளிக்கவும் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக்களக மாணவர்களுக்கு அதிக பட்சம் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசு முன்வரவேண்டும்.”

எதிர்கட்சித் தலைவர்,

அ. அமிர்தலிங்கம்.

வாடைக்காற்று

செங்கை ஆழியாவின வாடைக்காற்று நாவலை வாசகர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள், ஏனோ, அவ்வளவு ரியலிசம் அந்த நாவல். இதை வெண்திரையில் வெளியிடத் துணிந்த தயாரிப்பாளரின் துணிச்சலையும், கலையார்வத்தையும், பாராட்டும் அதே நேரத்தில் படத்தை மூலக்கதையின் பிரகாரம் படமாக்காமல் கோட்டை விட்டு விட்டாரே! இதை என்னென்று சொல்வது?

வாடைக்காற்று வீசுகின்ற காலத்திலே வள்ளல்களும், தோணிகளும், படகுகளும், அந்தக் கடற்கரையை அலங்கரிக்க வைக்கும். பருவ காலத்தில் மட்டும் தொழில் செய்து விட்டுத் திரும்பவும், பாய் கட்டி விடுவார்கள் வந்தவர்கள். செமியோன் சம்மாட்டி வழக்கமாக வாடைக்காற்று வீசும் காலத்தில் வந்து, வாடி கட்டி மீள்பிடிப்பவன். ஆனால் இம்முறை செமியோனுக்கு முன்னதாகவே மரியதாஸ் சம்மாட்டி வந்து செமியோனின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்கிறான். இதனால் கடற்கரை ஒரே அமளிதுமளி படப்போகிறதென்று கரையோர வாசிகள் கதைத்து ரசிகர்களை உசார் படுத்திக் கிளைமாக்ஸ் காட்சியை எதிர்பார்க்கத் தூண்டுகிறார்கள். அப்படி ஏதும் இருந்ததா? என்று கேட்கின்றீர்களா? ம..... மூச்சு..... எல்லாமே புஸ்வாணம்.

செமியோனாக ஏ. ஈ. மனோகரனும், மரியதாஸாக டாக்டர். இந்திரகுமாரும் நடிக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒன்றுதான் தடிக்கவில்லை. அதற்குத்தான் மீசை இல்லையே! இந்தப் பாத்திரங்களுக்கு, கதையில் இருந்த கனம் இங்கே இல்லா விட்டாலும், அதை நினைவு படுத்தச் செய்திருக்கின்றார்கள். படத்தில் ஜவாஹர் ஒரு எக்ஸ்ட்ரா ஆடினரி காரக்டர். சுடலை சண்முகமாகப் பகலில் நடமாடும் இவர் இரவில் நிர்வாண வைரவராகத் தென்படுகின்றார். (பயந்து விடாதீர்கள். அது படத்தில் இல்லை. டயலாக்கில் மட்டும்தான்.) இவரின் அசட்டு

டுச் சிரிப்பு திரையை அதிர வைக்கிறது. பாத்திரம் நினைவில் நிற்கிறது. கில்லாடி சூசையாக வரும் கந்தசாமி. தான் ஒரு வில்லன் என்பதைக் காட்ட கஷ்டப்பட்டிருக்கின்றார். "காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் தூக்கி விட்டான்" என்ற பேச்சுக்காளாகும் கே. பாலச்சந்திரனின் நடிப்பு ஏ. ஒன் என்று சொல்லாவிட்டாலும், ரசிகர்க்குடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் அவர் சவாரி செய்யும் "குதிரையை" எங்கு பிடித்தார்களோ?

ஓ! படத்திலே பெண் கரக்டர்களே இல்லையா என்று யோசிக்கின்றீர்களா? இருக்கிறார்களே! ஆனந்தராணி - சந்திரகலா - முக்கியமான பாத்திரங்கள்தான். ஆனந்தராணி சொந்

தக்குரலையும், சந்திரகலா விஜயாள் பிட்டரின் இரவல் குரலையும் உபயோகிக்கின்றார்கள். நடிப்பு போமாதம் இல்லாவிட்டாலும் கதைக்கு இவர்கள் வேண்டியவர்கள் அல்லவா?

மற்றும் யேசுரெட்ணம், எஸ். எஸ். கணேசபிள்ளை ஆகியோரும் கதைக்குள் உள்ளடக்கப் படுகின்றார்கள். படத்தின் டயலாக்கில் யாழ்ப்பாண மண்ணின் வாசனை வீசுகிறது. அது தான் வாசகருக்குக் கைவந்த கலையே!..... படம் ஓடுகின்றது. பாருங்கள். ஈழத்துத் தமிழ்ப் படத்தின் வளர்ச்சிக்கு வாடைக் காற்றும் வீசியிருக்கிறது. இனி யாவது வளர்ச்சி வளருமா? அல்லது வளையுமா?

— சுட்டி

மெய்ஞ்ஞானந்தானது

குமரிநாதன்

தாடி வளர்த்துத் தாண்டவம் ஆடவோ?
மேடை யமைத்து மண்டை யுடைக்கவோ?
ஓட டடுக்கி வீடு வேய்தல் போல்!
நாடு வளர்க்க நற்பணி செய்குவீர்!

காடு களைநீ களனிக ளாக்கியே!
கோடி களையே குளிர்நில மாக்குமின்!
மாடி வீடு மஞ்சம் என்பதால்!
தேடி வைத்ததை வஞ்சம் செய்திடாய்!

மழித்தலும் நீட்டலும் மானிடன் செய்கையேல்!
அழித்தலும் ஆக்கலும் ஈசன் செய்கையோ?
அளிப்பன வற்றினை ஆரா அமுதென
களிப்பின னாயிடின கவலை வந்திடா!

வெள்ளைக் கில்லை கள்ள மென்பது
நல்ல வர்க்கு நலமாய் விளங்கிடும்!
சொல்லை யமுதாய் செவ்வாய் விளம்பிடின
வெல்லும் அதுவே வாய்மை எனப்படும்!

விஞ்ஞானமே யென வியக்கு மிவ்வுருதான்
அஞ்ஞானத்தை யன்று உறையாய்க் கொண்டது!
எஞ்ஞான மிங்கு என்றும் நிலையெனில்,
மெய்ஞ்ஞானந் தானது மறையாய் நின்றது!

With the best Compliments
from:

RENARS SUPPLIES CENTRE

135, WOLFENDHAL STREET,
COLOMBO-13.

Phone: 32765

Branch:

64. KADIENLENA BAZAAR
KOTMALE

&

87/1, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

Phone: 894

Phone: 7738

IMPORTERS & EXPORTERS SUPPLIERS TO ESTATES - STATE
CORPORATIONS

DEALERS IN:

AGRO CHEMICALS, HARDWARE, SPARE PARTS, TYRES & TUBES

VANEE STUDIO

155, SEA STREET, COLOMBO-11.

தரமான படப்பிடிப்புக்களுக்கு
திறமான ஸ்டூடியோ

வாணி ஸ்டூடியோ

படப்பிடிப்பில் கைதேர்ந்தவர்களால் உருவாகும்
கவர்ச்சி மிகு அச்சடிப்புகள்

காவிட்டால் முழுக் குருடனாகவே போயிருப்பார். ஒரு மாத காலம் அவருக்கு எந்த வேலையும் ஓடவில்லை. கிருஷ்ணன் பெயருக்குத்தான் மசனாக இருந்தானேதவிர, வீட்டு நிர்வாகத்தில் அவன் தலையிடவில்லை.

முற்பிறப்பில் செய்த பாவத்தின் தண்டனையோ தெரியாது. செல்லத்துரை பிறக்கும் போதே அரைக் குருட்டுக் கண்களுடன் தான் பிறந்தார். டாக்டர்களின் கை பட்டிருந்தால் ஒருவேளை அவரது கண் சுகமாகியிருக்கும். ஆனால் செல்லத்துரையின் பெற்றோருக்கு அவ்வளவுக்கு நிதிநிலைமை இல்லாததால் செல்லத்துரை அரைக் குருடனாகவே வளர்ந்து, எப்படியோ ஒருத்தியை வாழ்க்கைத் துணையாகவும் தேடிக்கொண்டார்.

செல்லத்துரை சேர்த்து வைத்திருந்த சொற்ப பணத்தைக் களவு செய்துவிட்டான். கையும் களவுமாகப் பிடிபட்ட அவன் முதுகில் நாலு கோட்டைத் தடியினால் உண்டாக்கினார் செல்லத்துரை. அலறிக் கொண்டு வீட்டைவிட்டு ஓடிய கிருஷ்ணன் ஓடியவன்தான். தன்னிடமிருந்த சொற்ப பணத்தில் பால் நிலையத்தில் பேப்பர் வியாபாரம் தொடங்கினார் செல்லத்துரை.

செல்லத்துரையின் மனைவி மீனட்சி ஒரு நாள் மாரடைப்பால் மரணமானாள். ஒரே மகனான கிருஷ்ணனைத் தன் நினைவாக விட்டு விட்டுப் போயிருந்த

ஒரு மாதத்துக்குமுன் அவர் எதிர்பாராத நிகழ்ச்சி நடந்தது. லண்டனில் இருந்து அவர் உறவினரான ராமலிங்கத்துக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. கிருஷ்

ணன் தான் அனுப்பியிருந்தான். தான் ஒரு கப்பலில் சேர்ந்ததி ருப்பதாகவும் தந்தையை எங்கி ருந்தாலும்தேடிக்கண்டுபிடித்து பணத்தைக் கொடுத்துவிடும்படி யும் எழுதிப் பணத்தை அனுப்பி யிருந்தான். ராமலிங்கம் நீதி

இப்போது ராமலிங்கத்துக் குப் புதிய தலையிடி. தின மும் “கடிதம் வந்ததா, கடிதம் வந் ததா” என்று கேட்டபடி செல் லத்துரை வந்து தொணதொண பார். வெளியில் தபால் கார னின் சைக்கிள் மணி அடித்தது.

குப் பயந்தவர். செல்லத்துரை செய்தியறிந்து கண்களில் நீர் திரள வாய்விட்டு அழுதார். கண்களில் கடிதத்தை ஒற்றிக் கொண்டார்.

ராமலிங்கம் அவசர அவசர மாக வாசலுக்கு வந்தார். கடி தத்தைப் படித்த ராமலிங்கத் தின் கை நடுங்கியது.

செய்தி மஞ்சரி

சுதந்திர 1978

தமிழ் அரசாங்க உதிபர்

யாழ் அரசாங்க அதிபராக திரு. ஏ. ஏ. யோசப் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தமிழ் ஒருவர் யாழ் அரசாங்க அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

வே. குமாரசாமி அமரத்துவம் அடைந்தார்

முன்னாள் சர்வகச்சேரிப் பா. உ. கும் முன்னாள் பிரதி அமைச்சருமாகிய செயல் வீரர் திரு. வே. குமாரசாமி சிவபதம் அடைந்துவிட்டார்.

ஐ. தே. க. வெற்றி

கொழும்பு மேற்குத் தொகுதிக்கான இடைத்தேர்தலில் ஐ. தே. க. அபேய்சகரான திரு. அனூரா பஸ்தியன் அமோக வெற்றி ஈட்டிப் ப. உ. வாசுத் தெரிவிசெய்யப்பட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தொழிற்சாலை

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் நடப்பு வகுட பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பணம் பொருள் அபிவிருத்தித் தொழிற்சாலைக்கென இரண்டரை இலட்சம் ரூபா ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

காவலுரன் பரிசுபெற்றார்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கொழும்பு வளாகத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் காவலுர் எஸ். ஜெகநாதன் முதலாவது பரிசைப் பெற்றார். இரண்டாம் மூன்றாம் பரிசுகளை முறையே திருவாளர் கன் த. பரமலிங்கமும் கே. ஆர். டேவிட்டும் பெற்றுள்ளார்கள்.

முல்லைத்தீவு தனிமாவட்டம்

முல்லைத்தீவு தனி மாவட்ட மாகக்கப்பட்ட வேண்டும் என் எனது கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுள்ளது என்று முல்லைத்தீவு, பா. உ. திரு. சே. மா. செல்லத்தம்பு கூறியுள்ளார்.

மட்டக்களப்புக்கு நவீன செயலகம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கான நவீன பல்பாடிச் செயலகம் அடுத்த நியாயண்டில் கல்லடியில் நிறுவப்படுமென்று பொதுநிருவாக உள்நாட்டலுவலர்கள் அமைச்சர் கூறியுள்ளார்.

செயல்வீரர் வெ. குமாரசாமி

சட்டத்தரணி கே. எஸ். மகேசன்

காட்டைக்களனியாக்கிய காரா என் வி. குமாரசாமி அவர்கள் நேற்றிலிருந்து இன்றில்லாதார் அணியில் சேர்ந்துவிட்டார். அன் னரின் மறைவு தமிழ் மக்களுக்கு குறிப்பாகத் தென்மராட்சி மக்க னுக்கு ஆறுத்துயரத்தைக் கொடுக் கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

சாவகச்சேரித் தொகுதியை சுழத் தமிழகத்தின் கோயம்புத்தூ ராக்கவேண்டும் என்று கனவு கண்டு, அந்தக் கனவை நனவாக்கு வதில் பெருமளவு வெற்றியும் கண்டார்.

அன்று கடவுள் கைவிட்ட பிரதேசமாகக் கிடந்த கிளிநொச்சி யையும் பரந்தீயையும், இன்று எந்தத் திக்கிலிருந்து வந்தாலும் வந்தாரை வாழலுக்கு வளமான பூமியாக்கிய பெருமை குமாரசாமி யையே சேரும்.

தமிழ் மக்கள் வாழும் பிரதே சங்களைக் கைத்தொழில் மயமாக்கி உற்பத்தியைப் பெருக்கி, மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, எல்லோரும் இயைபுற்றிருக்க வகை செய்வதே அன்றாடின் இலட்சிய மாக இருந்தது. அவ்விடட்சியக் கனவுகள் பூரணமாக நனவா கு முன்னர் அன்றாட மறைந்துவிட் டார்.

சாவகச்சேரியில் ஒங்கி உயர்ந்து நிற்கும் பசுனீர் கல்லூரி, நீதி மன்றம், கைதடி முதியோர் இல் லம், ஆயுள்வேதக் கல்லூரி, கிளி நொச்சி, பரந்தீன் போன்ற குக்கிராமங்களின் இன்றைய வள மிக்க வளர்ச்சி ஆகியவை என் றெங் றும் அன்றாடச் செயலவை என் றெங் றூபகமுட்டியவண்ணமே இருக் கும். இவையெல்லாம் அன்றா ள் எமக்களித்துச் சென்ற நீங்காத நினைவுச் கின்னங்களன்றோ!

தமிழர் உழைப்பாளிகள்

“தமிழர்கள் ஊக்கம் மிக்க உழைப்பாளிகள் மலையகத்தி லுள்ள ஒவ்வொரு தமிழ் குடும்பத்திற்கும் ஒரு பசுமாட்டை முன்னைய அரசாங்கம் வழங்கியிருந்தால் இன்று நாட்டில் பாலாறு பெருக்கெடுத்திருக்கும், ஆனால் இது காலம்வரை சகல அரசாங்கங்களும் மலையகத் தமிழர்களுக்கு பசுமாடு மட்டுமல்ல, அவற்றிற்குத் தேவையான புல்லை வளர்க்கக்கூட இடமளிக்க வில்லை. இந்தக் குறைபாட்டைக் காணி அமைச்சர் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும்” என்று அமைச்சர் காமினி திஸநாயகர் தே. அ. பேரவையில் கூறியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பில் தொழிற்சாலை

மட்டக்களப்பில் மீன்பிடித் தொழில் பெருமளவு அபி விருத்தி செய்யப்பட இருக்கிறது. இதன் மூலம் பெரும் தொகையானவர்களுக்கு தொழில் வசதிகள் அளிக்கப்பட இருக்கிறது. தற்போது மட்டக்களப்பில் இருல் பதவிடும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான பூர்வாங்க நடவடிக்கைகளை நீதி அமைச்சர் திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் மேற்கொண்டு வருகிறார். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பிரதான நெல் விளையும் பிரதேசமான மண்முனை, மேற்கு உதவி அரசாங்க அதிபரின் நிர்வாக எக்ஸ்க்குட்டிப் பகுதியில் சகல வசதிகளையும் கொண்ட நெல்குற்றும் ஆலை ஒன்றை நிறுவு ம் படி யட்டுநகர் முதலாவது எம். பி. திரு. செ. இரா கோரியுள்ளார்.

செந்தமிழர் இயக்கம்

இலங்கைக் கம்மியூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தோழர் வி. பொன்னப்பலம் செந்தமிழர் இயக்கம் ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளார். அந்த இயக்கத்தின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் திரு. பொன்னப்பலம்

“த. வி. க. மதச்சார்பற்ற சமதர்ம தமிழ் சமூகம் என்ற கொள்கையை முன்வைத்திருப்பதன்மூலம் சமதர்மத்திற்கான போராட்டத்தை இன விடுதலையின் ஒர் அங்கமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் அவர்கள் தாயகம் காப்பாற்றப்படுவதற்கு இடஞ்சாரி இயக்கங்கள் போராடுவது அவசியம்” என்று கூறினார்.

அவர் மேலும் சொற்பெருக்காற்றுகையில் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்கான விமோசனத்திற்கு இனவிடுதலையும் பொரு ளாதார சமத்துவமும் இன்றியமையாதன. இவற்றுள் ஒன்றை ஒப்பெற்றிவிட்டு அடுத்ததற்காகப் போராட்டவேண்டுமென்ற நிலை யிலிருந்து விடுபட்டு இரண்டாம் அவசியம் என்ற நிலையினை செந்தமிழர் இயக்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. என்றும் கூறினார்.

யாழ்நகரில் சன்சோனிக் கமிஷன்

ஆகஸ்ட் வன்செயலில் பாதிக்கப்பட்டோர் யாழ் நகரமண்டபத்தில் நடைபெறும் சன்சோனிக் கமிஷன்முன் சாட்சியமளிக்கின்றனர். அனுராதபுரம் புகையிரத நிலையத்தில் தமிழ்ப் பிரயாணிகளைச் சிங்களவர் தாக்கியபோது பக்கத்துப் பெட்டியில் இருந்த பொலிஸார் எதுவும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இச்சம்பவத்திற்கு சற்றுமுன் எனக்கு இளநீர் விற்ற ஒருவரே என்பிரயாணப் பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினார்” என்று ஆணைக் கேரட்டை வாகியான திரு. சீனி வாசகம் ஜெகநாதன் கமிஷன்முன் கூறியுள்ளார்.

★

உரிமைகளுக்கு உறுதி

இந்நாட்டிலுள்ள தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைகளுக்கு உறுதியான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக அரசியல் சாசனத்திலும், நீதிச் சட்டத்திலும் பல்வேறு புதிய ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்படும். அரசியல் சாசனத்தில் தமிழும் சிங்களமும் தேசிய மொழிகளாகப் பிரகடனப்படுத்தப்படும் என்று நீதியமைச்சர் திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் கூறியுள்ளார்.

தேசியமயம் இல்லை!

வர்த்தக சுவிகரிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் இனிமேல் தனியாரின் உடைமைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கமாட்டாது, தனியார் துறையினரின் வர்த்தகங்களையோ, கட்டடங்களையோ, காணிகளையோ இனித் தேசியமயம் செய்வதில்லை என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளது.

தொழிற் பயிற்சி நிலையம்

சோவியத் யூனியன், சீனா போன்ற நாடுகளில் உள்ளதுபோன்று, இலங்கையிலும் மாபெரும் தொழிற்பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை நிறுவ பிரபல தொழில்ஞானி திரு. ஏ. வை. எஸ். ஞானம் முன்வந்துள்ளார்.

தொழில் வங்கி ஆரம்பம்

ஒவ்வொரு தொகுதிகளிலும் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுக்கொடுக்கும் தொழில் வங்கிகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. தொழில் வங்கி நிருவாகங்கள் யாவும் அத்தொகுதிப் பா. ஊனின் மேற்பார்வையிலேயே நடக்கும் மாதாந்தம் ரூபா 650/-க்குக் குறைந்த தொழில் காலிஸ்தானங்களையாவும் இவ்வங்கியின் சிபார்சின்மேலே நிரப்பப்படும்.

(பக்கம் 42இன் தொடர்ச்சி)

கிருஷ்ணனோடு கப்பலில் வேலை செய்யும் ஒருவன் தான் அனுப்பியிருந்தான். கப்பலில் ஏற்பட்ட தகராறினால் ஆபிரிக்கன் ஒருவன் கிருஷ்ணனைக் கொலை செய்து விட்டானாம். ராமலிங்கத்துக்குத் தலைசுழன்றது. கனவுலகில் சஞ்சரிக்கும் செல்லத்துரை இதை அறிந்தார்.....

வழக்கம்போல செல்லத்துரை வந்தார். “அண்ணை கடிதம் ஏதும் வந்ததா?”

“உட்காரு செல்லத்துரைகடிதம் வந்திருக்கு.....”

“மகன்ர கடிதத்தைப் பார். க்க முடியாமல் கடவுள் என் கண்ணைப் படைச்சிருக்கிறானே” என்றார் செல்லத்துரை.

வாசித்தார் ராமலிங்கம்.

“இப்போது ஓமானிலுள்ள துறைமுகத்தில் நிற்கிறேன். இங்கே எல்லாருமே அராபியர்கள் தான்.....” செல்லத்துரை கடிதத்தை வாங்கித் தன் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார். அவர் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் திரண்டது. ராமலிங்கத்தின் கண்களில்.....?

தற்போது திரையிடப்பட்டிருக்கும் ராஜேஸ்வரி பிலிம்ஸாரின் “தென்றலும் புயலும்” படத்தில் நடிகை சந்திரகலா இப்படித் தோன்றுகிறார்.

நாட்டில் இனக் கலவரம் ஏற்படுவதற்கு முன் கம்யூனிசம் பேசிக் கொண்டு தேசிய ஐக்கியத்துக்காக வரிந்து கட்டிக் கொண்டு எழுதிக் குவித்த எழுத்தாளர் ஒருவரை அண்மையில் சந்தித்தேன். இப்போது தனது கருத்துக்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதாவும் தனது புதிய கொள்கைக்காகப் பாடுபடப் போவதாகவும் கூறினார். இனவிடுதலை என்று கொள்கை பேசிக் கொண்டு எழுதிக் குவித்த நண்பர் ஒருவரையும் சந்திக்க நேர்ந்தது. வகுப்புவாதத்தைக் கைவிட்டு இனி தேசிய ஐக்கியத்துக்காக உழைக்கப் போகின்றாராம். என்ன இருந்தாலும் அடி உதவுவது போல்....

ஒரு ஏழுத்தாள நண்பர் ஒருவர் தனது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றை விமர்சனம் செய்வதற்காகக் கொடுத்தார். உள்ளே இடம் பெற்ற கதை முழுவதும் இளைஞர்கள் உத்தியோக மோகத்தை விடுத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் நூலின் பின்புற அட்டைப் படத்தில் எழுத்தாளரின் உருவப்படத்துடன் அறிமுகம் இப்படித் தொடங்குகிறது..... திணைக்களத்தில் பணியாற்றும். உள்ளே ஒன்று. வெளியே வேறு ஒன்று: உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்....

அண்மையில் ஒரு கவிதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழாவில் நிலவின் பெயர் கொண்ட கிளி நொச்சி வாழ் அன்பர் பேசினார் "இளம் எழுத்தாளர்கள் பிற்போக்கான இலக்கியம் படைக்கிறார்கள்... இதே ஆசா மியிடம் ரயிலில் ஒரு தடவை கலந்துரையாட நேர்ந்தது. மராட்டிய எழுத்தாளர் காண்டேகர் மறைந்து சிலதினங்கள் இருக்கும். காண்டேகரைப் பற்றி நான் கூறியபோது "காண்டேகரா? எனக்குத் தெரியாது கேள்விப்படவில்லை" என்பவர் இன்று மேடையில் ஏறி முற்போக்கு, பிற்போக்கு என் றெல்லாம் பேசித்திரிகின்றார். ஏதோ பழுத்த இலக்கிய வாதி போல் பேசித்திரியும் இவருக்கு ஒரு போக்கும் தெரியாது. உண்மை என்னவென்றால்..... இவருக்குப் பேரை பிடித்து எழுதத் தெரியாது..... கூட்டத்தில் கூடி நின்று பேசிப்பிதற்ற வன்றி.....

பொருளாதார வளர்ச்சியில் எழுத்தாளர்களின் பொறுப்புமிக்க பங்கு!

பதினாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய அண்டை மாநிலமான கேரளத்தைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன். தமிழ்நாட்டைவிட அப்போது அது பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் வறுமை; வேலையில்லாத திண்டாட்டம்.

ஆனால் எனக்கொரு நம்பிக்கை பிறந்தது. ஏராளமான எழுத்தாளர்கள் அந்நாட்டில் எழுதி வந்தார்கள். மக்கள் படித்து வந்தார்கள். சின்னஞ்சிறு நகரங்களிலும்கூடப் புத்தகக் கடைகள் இருந்தன. அவ்வளவு வறுமையிலும் அவர்கள் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் வாங்கிப் படிப்பதை நிறுத்தவில்லை.

மீண்டும் அண்மையில் நான் கேரளத்துக்குப் போயிருந்தேன். இந்தப் பதினாறு ஆண்டுகளுக்குள் எவ்வளவு தீவிரமான பொருளாதார வளர்ச்சி அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது! பெரும்பாலும் அவர்களுடைய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டன என்றே சொல்ல வேண்டும். உலகத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அங்கே செல்வம் வந்து குவிக்கிறது.

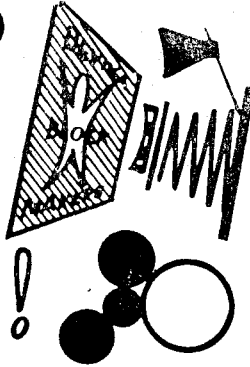
காரணம்.....? — அந்த நாட்டு அரசியல்வாதிகள் மட்டிலுமல்ல; எழுத்தாளர்களுந்தான். கேரளத்து மக்களின் பிரச்சினைகளை அவர்களுக்கே எடுத்துச் சொல்லி அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்துவிட்டார்கள்; செயலாற்றத் தூண்டிவிட்டார்கள்.

மூலாயிரம் ஆண்டுகாலப் பழம் பெருமையை நாம் முச்சந்தியிலும், பட்டி தொட்டிகளிலும், கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் முழக்கம் செய்து தமிழர்களைச் சிந்தனையால் — செயலால் பின்னே தள்ளி உறங்கவைத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், அவர்கள் தாங்கள் வாழும் காலத்துப் பிரச்சினைகளை உணர்ந்து முன்னேறியுள்ளார்கள்.

ஆக்கபூர்வமான உணர்ச்சிகளும், வலிமையுடனும் எண்ணங்களுந்தான் மனிதக் கூட்டத்தை உற்சாகத்தோடு உழைத்து முன்னேறச் செய்யும் வித்துக்கள். அந்த வித்துக்களை மக்கள் மனத்தில் ஊன்றச் செய்யும் பொறுப்பு எழுத்தாளர்களுக்கும், பத்திரிகையாளர்களுக்கும், புத்தக வெளியீட்டாளர்களுக்கும் இருக்கிறது.

— அகிலன்

பத்திரிகை விளம்பர சஞ்சிகை காரர்களே!

உங்களுக்கு தேவையான
கூன், போட்டோ, கலர் புளக்டுகள்
விளம்பர சீர்தீர்ம், சீன்மா சீலைடுகள்
ஆகியவைகளுக்கு

லித்தோ பிரின்டிங்களுக்கு
தேவையான வர்ண(PLATE)
அமைப்புகள் செய்து
கொடுக்கப்படும்

தொடர்பு கொள்ளவும்:
தேவிகா புளக் மேக்கர்ஸ்
40, சென் செபஸ்தியன் வீதி கொழும்பு-12

எண்ணம் ஏற்றும் எழுச்சி

சாளுமேகை குகநாசகர்

எண்ணங்கள் விதைகளைப் போன்றவை. விதை இன்றி விளைவு இல்லை. இதுபோலவே எண்ணமெனும் விதையின்றி செயல் என்னும் விளைவும் இல்லை. சீரான விதைகளே சிறப்பான பயிர்களாகுகின்றன. தரத்தில் குன்றிய விதைகளாயின் தரமற்ற விளைச்சலைக் காண்கின்றோம். இதுபோலவே நல்லெண்ணங்கள், நற்சிந்தனைகள், நல்நோக்குகள் நலமிக்க நல்வாழ்வையும் நலநிறைவையும் நல்கின்றன. சீரிய எண்ணங்கள், நேரிய சிந்தனைகள் சீரும் சிறப்பும் மிக்க சீர்சால் வாழ்வினை சிறப்புடன் அளிக்கின்றன. நல்லார்வ நல எண்ணங்கள் நலமிக்க வாழ்வையும் வளமிக்க வாழ்க்கை வளத்தையும் வாரிவாரி வழங்குகின்றன. விழுமிய-ஒளிமயமான - பிரகாசமான - இன்மகிழ் நல எண்ணங்கள் ஒளிமயம்மிக்க, பண்பார்ந்த வளர்ச்சியையும் உயர்ச்சியையும் தருகின்றன.

மனத் தோட்டம்

விதைகள் நல்விதைகளாக அமைந்தபோதிலும், விளைநிலம் பண்படுத்தப்படாத புன்னை நிலமாக அமைந்துவிட்டால் விளைவு நிறைவு பெறுவதில்லை. உழுதுழுது நன்றாகப் பண்படுத்தப்பட்ட விளைநிலத்தில் விதைத்திடும் நல்விதைகளே நன்றாகச் செழித்தோங்குகின்றன. புல்பூண்டு நிறைந்தோங்கும் கட்டாந்தரையில் எவ்வித நல்விதையும் நற்பயிராக ஓங்கியெழப் புல்பூண்டு இடங்கொடுப்பதில்லை. புல்பூண்டு களைக்கழைந்து பூமியைப் பண்படுத்தியபின்னரே பயிர்விதைக்க விளைகின்றோம். இதுபோலவே எமது நலலெண்ணங்களையும், விழுமிய சிந்தனைகளையும், சீரிய நோக்கங்களையும் பண்படுத்தப்பட்ட மனத்தோட்டத்திலேயே விதைத்திடல் வேண்டும்.

ஆகவே, மனித மனமும் தோட்டம் ஒன்றினை போன்றே

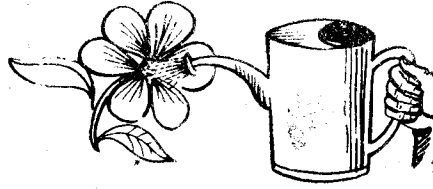
உழைப்பும், உயர்ச்சியும், உன்னதநிலையும் அவசியமானது.

நல்லோர் நட்பு

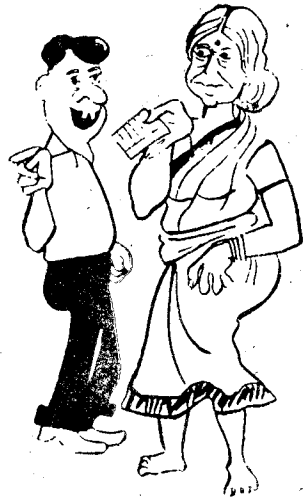
மனிதரைத் தூண்டி, ஊக்குவித்து, உற்சாகப்படுத்தி ஆக்கவிசையுடன் செயற்படுவதற்கு நல்லோர் நட்பு அவசியமாகின்றது. ஆனால் வாழ்க்கையில் சாதனைகள்மேல் சாதனைகள் நிலைநாட்டிவரும் போது, இந்நல்லோர் நட்பு அற்றே, உங்களை நீங்களே ஊக்குவித்து உற்சாகப்படுத்தும் நல்நிலையினை அடைந்து விட முடியும். அந்நல்நிலையினை அடையும்வரை உங்கள்மேல் உண்மை விசுவாசம் பூண்டு, உங்களது ஒவ்வோர் முன்னேற்றத்தையும் வாஞ்சையுடன் பாராட்டி, நன்நெறிப்படுத்தி நல்வழிப்படுத்தும் நல்லோர் நட்பு அவசியமாகின்றது. உங்களை உண்மையாகவே அணைத்து, மகிழ்ந்து, அன்புமழை சொரிந்து, ஆக்கம் கூறி, ஊக்கம் ஊட்டும் உற்றரும், உறவினர்களும், உற்ற நண்பர்களும், உங்கள் உயர்ச்சிக்கு உற்ற உறுதுணையாவர்.

எங்கே? எங்கே?

கனியைச் சுவைத்து மகிழ்ந்திடும் ஒருவன் அதன் சுவையைப் பாராட்டுகின்றானே தவிர அதன் விதையையும், அஃது விளைந்தெழுந்த பண்புத்தப்பட்டதோட்டத்தினையும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. இதுபோலவே வாழ்க்கையில் வளவாழ்வும் வசதியும் அடைந்தோரைக்கண்டு,

“அவன் அதிர்ஸ்டசாலி”, “அவன் கொடுத்துவைத்தவன்” என்று மனப்புகைச்சல் அடைகின்றார்களே தவிர, அவன் அவ்வுயர் உன்னதநிலையினை அடைவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட ஊக்க உழைப்பையும் உன்னத முழுநிறை முயற்சிகளைப்பற்றியும் பாராட்டுவதில்லை. அவன் அவ்வுயர் உன்னதநிலையினை அடைவதற்கு எவ்வாறு தனது

ஒருவன்:- பாட்டி இங்கே காபரேட் டான்ஸ் நடக்குது. அது உனக்குப் பார்க்கச் சிக்காதே?

கிழவி:- காபரேட் டான்ஸ் ஆடப் போவதே நான்தான்! சந்தேகமின்னு இதோ அத்தாட்சி...!

மாகவும் விளங்குகின்றது. இதுபோலவே எண்ணப் பயிரும் சீருடன் ஒங்கிச் சிறப்புடன் வளர எழுச்சி என்ற உரம் அவசியமாகின்றது.

மனிதர்களுடைய சிந்தனை எழுச்சி கலந்ததாகவே அமைதல்வேண்டும். எழுச்சி கலந்த சிந்தனைகளே வளர்ச்சி அடையத் தூண்டவல்ல ஏற்ற எடுப்பினை நல்கும். ஏற்றமும் எழுச்சியும் கலந்த சிந்தனைகளுக்கே விரிய வளர்ச்சிச் சக்தி உண்டு. கற்றமும், எடுப்பும், எழுச்சியும் உடையவர்கள் வாழ்விலேயே சிறப்பும் பூத்துக் குலுங்கும்.

எழுச்சியே வா!

இதுபோன்ற அறிவுக் கட்டுரைகளை வாசிப்பதாலும், உலகில் ஏற்றம் அடைந்தோரது வாழ்க்கை நூல்களை வாசிப்பதாலும், எம் கண்முன் உயர உயர ஏறிச்செல்வோரது ஏற்றத்தை எண்ணி எண்ணி மன உவகை அடைவதினாலும் எமது எண்ணங்களுக்கு எழுச்சி ஊட்டலாம். எழுச்சிமிகுந்த உள்ளத்

திலேயே மலர்ச்சி மலிந்த சாதனைகள் மேலோங்கும். எழுச்சி ஊட்டப்பட்ட எண்ணங்கள் சாதனைகள் புரிவதற்குத் துடித்துக்கொண்டே இருக்கும். துடித்திடும் அந்நெஞ்சங்களிலிருந்து பற்பல சாதனை ஊற்றுக்கள் வெடித்திடும்.

ஊக்கமும் ஆக்கமும்

பயிர் பச்சைகளுக்கு உரம் மட்டும் ஊட்டத்தைக் கொடுத்துவிடுமா? வான் மழை இன்றி வாடிடும் பயிர்களும் உண்டல்லவா? இதுபோலவே மனித எண்ணப் பயிர்களுக்கும் தூண்டுதல் - ஊக்குவித்தல் - உற்சாகமுட்டுதல் ஆகிய வான் மழையும் தேவை. தூண்டுதல் - ஊக்குவித்தல் - உற்சாகமுட்டல் ஆகிய வான் மழை இல்லாத எத்தகைய எண்ண எழுச்சிகளும், சிந்தனைச் சிறப்புக்களும், குறிக்கோள் ஆர்வங்களும், இலக்கிய வேட்கையும் வாடி மடிந்துவிடும்.

உலகில் எவரும் திறமை அற்றோராகவோ, திறமை நலிந்தோராகவோ அவதரிப்பதில்லை. அவரவர் திறமை சிறமைகள் அவரவர் பெறும் ஊக்கத்திலும் உற்சாகத்திலுமேயே பெரும்பாலும் தங்கியுள்ளது. அவரவர் பெறும் ஊக்க உற்சாக அளவெல்லாக்கேற்பவே அவரவர் இவ்வுலகில் உயர்ந்து வளரமுடியும். உரமும், ஊக்கமும், உற்சாகமும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவோ, அவ்வளவுக்கவ்

றதே. அதனைச் சீரிய அறிவுடன் சீர்திருத்திச் சிறப்பான வாழ்க்கைப் பயிரினை மேலோங்கிடச் செய்யலாம். அப்படியல்லாது புல்லும் புதரும், காடும் மேடும் மிக்க வரட்டு மனத்தோட்டமாக அதனை விட்டுவிடுவோமானால், வெறுமையும் வறுமையும் கொடுமையும் மிக்க வாழ்க்கையே எம்மை அரவணக்கும்.

பண்படுத்துவோம்!

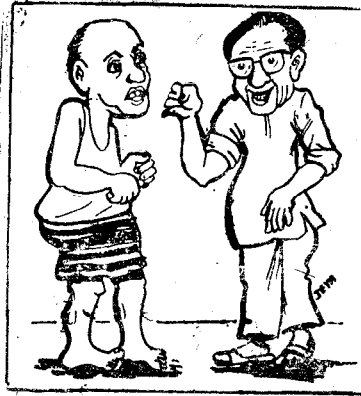
மனத் தோட்டத்தினை எவ்வாறு பண்படுத்த முடியும்? கோபம், பொறாமை, வஞ்சகம், சூது, கரவு, கயவு முதலியவை மனத் தோட்டத்தில் காணப்படும் புல் பூண்டுகளாகும். தோல்வி மனப்பான்மை, துயரச் சாயல்கள், வெறுப்பு வேதாந்தம், விரக்தி மனப்பான்மை ஆகியவை மனத் தோட்டத்திலே காணப்படும் காடுமேடுகளாகும்.

மண்மேடும், மணல் காடும் நிறைந்த வரட்டு வனந்தரத்தில் பசுமையையும் செழுமையையும் காணமுடியுமா? இதுபோலவே வரட்டு மண்மேடும், விரக்தி மணல்காடும் நிறைந்த வரண்ட மனக்காட்டில் பசுமை நிறைந்த எண்ணப் பயிர்கள் செழுமை நிறைவாக வளர முடியாது. ஆகவே, கோபம், பொறாமை, வஞ்சகம், சூது, கரவு, கயவு, தோல்வி மனப்பான்மை, துயரச் சாயல்கள், வெறுப்பு வேதாந்தம், விரக்தி மனப்பான்மை ஆகியவற்றினை புன்செய் மனத்தோட்டத்திலிருந்து

கழைந்து நன்செய் மனமாகி கிடல் வேண்டும். இப்படியிப்பண்படுத்தப்பட்ட மனத்தில் விதைக்கும் நல்லெண்ண நல்விதைகளும், சீர் எண்ணச் சீர் விதைகளுமே சிறப்பாக எழுந்தோங்கி நல்வாழ்வையும் நல்வாழ்வையும் நல்கமுடியும்.

எழுச்சிச் சிந்தனை

தோட்டத்தினைப் பண்படுத்தினால் மட்டும் போதாது. அத்தோட்டத்திற்கு உரமிடுதல் அவசியமாகும். இவ்வுரமே பயிர்களுக்கு ஊனாகவும் உதிர

முத்து:- ஏன் காணும் உடம்பு பதறப் பதற ஓடுகிறீர்?

வேலு:- இண்டைக்கு என்ரை மனிஷி உதைச்சு போட்டான். கலியாணம்முடிச்ச இருபத்தைஞ்சு வருஷமாச்சு!

முத்து:- நீர் இதைச் சொல்லுறீர். நான் கலியாணம் முடிச்ச ஒருவருஷம் ஆகல்லே; நான் வாங்கிற உதைகளுக்குக் கணக்கில்லை! உதெல்லாததையும் பெரிசா எடுக்கக்கூடாது!

மனத்தினைத் தூய்மைப்படுத்தி, நல்லெண்ண நல்விதைகளை விதைத்தான், எவ்வாறு எழுச்சி கொண்ட உரத்தினால் அக்குறிக்கோள்களுக்கு உரமுட்டினான் என்று நோக்கத் தவறிவிடுகின்ற

னர். இவ்வாறு சிறிது சிறிதாக எண்ணங்கள் விரிவடையும் பொழுது, “நாங்களும் முன்னேறலாம்”, முன்னேற்றத்தின் முதற்படி முயற்சியே”, என்ற ஒளிமயமான நல்வழிப் பாதையைக் காணமுடியும்.

சாதனைமிக்க சமூகம்

இவ்வாறான எண்ணப் பெருக்கும், எழுச்சி வேகமும், ஏற்ற வாழ்வும் அமைந்துவிட்டால், மனித வாழ்க்கை வெற்றியால் நிறைந்தும், வீரத்தால் சிறந்தும் காணப்படும். இவ்வாறான பல்வேறு தனிமனிதர்களுடைய நல்லெண்ண நற்சுடரும், நலமான நல்வாழ்வு ஜோதியும் மற்றோருடைய நெஞ்சங்களில் முட்டி மோதும் போது அவர்களிலும் நல்வாழ்வு நற்சிந்தனை அலைமோதத் தொடங்கும். நல்லெண்ண நல்லைகள் பலரது நெஞ்சங்களில் முட்டி மோதும்பொழுது, அச்சமூகம் வீரம் நிறைந்த சமூகமாகவும், வெற்றி மலிந்த சமுதாயமாகவும் சாதனைகள் மிக்க சரித்திரச்சாதி யாகவும் மாறி மலரமுடியும். ஆகவே, சமுதாயச் சித்தி என்பது, அச்சமுதாயத்தில் வாழும் பல்வேறு மனிதர்களின் நற்கூற்றுச் சித்திச் சிந்தனைச் சக்தி அல்லவா? ஒரு சமூகம் சரியாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டு நேரான பாதையில் செல்லத்தொடங்கிவிட்டால் அச்சமூகத்தின் ஊக்க சக்திக்கும், ஆக்க சக்திக்கும் ஈடுது? இணையேது? அச்சமூகமே சரித்திரத்தில் பொற்காலம் படைக்கும் பொற்சமூகமாக மலருகின்றது!

(அடுத்த இதழில் “ஒருமுக முயற்சியும் ஒப்பற்ற உயர்ச்சியும்”)

— ஜோன் கென்னடி

மெய்கண்டான் ஸ்தாபகர்
அமர் ஆ. கந்தையா அவர்களின்
நினைவுக் குறுநாவல் போட்டி முடிவுகள்

முதலாவது பரிசு பெறும் குறுநாவல்
‘தொடுவானம்’

எழுதியனுப்பியவர்: பொ. பத்மநாதன்
7, குமார வீதி, மாத்தளை.
இவர் 500/- ரூபா ரொக்கப் பரிசாகப் பெறுகிறார்.

இரண்டாவது பரிசு பெறும் குறுநாவல்
“அலைகடல் ஓய்ந்தாலும்...”

எழுதியனுப்பியவர்: செ. குணரத்தினம்,
3ஆம் குறுக்குத் தெரு, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு
இவர் ரூபா 300/-ஐ ரொக்கப் பரிசாகப் பெறுகிறார்

மூன்றாவது பரிசு பெறும் குறுநாவல்

“கனவுகள் உறங்குவதில்லை” எழுதியனுப்பியவர்: சி. சிவகுமார்

சுவத் பார், மன்னார்.
இவர் ரூபா 200/-ஐ ரொக்கப் பரிசாகப் பெறுகிறார்.

இவற்றைத் தவிர ஆறுதல் பரிசில்களாக ரூபா 25/-ஐ பெறும் பத்து
பத்து குறுநாவல் படைப்பாளிகள் விபரம் :-

“நானே ஒரு.....?”

வெ. தில்லைநாதன் இந்துக் கல்லூரி, திருகோணமலை.

“அவர்கள் தேவர்களின் வாரிசுகள்”

தாமரைச் செல்வி இல. 77, குமரபுரம், பரந்தன்.

“ஒரு நாடும் மூன்றுநண்பர்களும்”

சி. மகாலிங்கம் (மொழிவரதன்) ‘லிளோலைட்’ கட்டெக்மா, ஹாலி-எல.

“இறுமாப்பு”

கே. ஆர். டேவிட், திகோபாலபுரம் அரசினர் வித்தியாலயம், நிலாவெளி.

“ஒரு கிராமத்தின் கதை”

செம்பியின் செல்வன், 10, நியூ ரோட், அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்.

“ஒரு போராட்டம் முற்றுப் பெறுகிறது”

V. M. V. ராஜப்பன் அசோக்குமார் (இவரது முகவரி தெளிவில்லாமல் இருப்பதால் எம்மிடம் தொடர்புகொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.)

“இருண்ட நாட்கள்”

ஸ்ரீ தேவகாந்தன், முஸ்லிம் வித்தியாலயம், வெலிமடை.

“உறவுகள்.....”

கண. மகேஸ்வரன் (மணிமணான்) நுகவில், கரவேட்டி.

“உறவுகளும் உணர்வுகளும்”

மயில் மகாலிங்கம், இந்துக் கல்லூரி, திருகோணமலை.

“இருளில் இரண்டு வாரங்கள்”

P. மாணிக்கவாசகம், C/o. ஈசன் ஸ்டோர்ஸ், 27, பஜார் வீதி, வவுனியா.

‘சோ’ என்ற பேரிரைச்சலுடன் மழை பெய்து கொண்டிருக்கின்றது. கடையொன்றின் ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றபடியே, நிலத்தில் பட்டு, தெறித்துச் சிதறும் மழைத்துளிகளை, சோகம் கலந்த பார்வையுடன் நோக்குகின்றேன். அத்துளிகளெல்லாம், எனது இதயத்தின் அடித்தளத்தில் ஏற்பட்ட நோவினால் விழிகளிலிருந்து உதிர்ந்த கண்ணீர் துளிகளாக எனக்கு தோன்றுகின்றது. ‘வாழ்க்கையே வெறுத்துவிட்டது.’ என்று யாரிடமாவது கூறவேண்டும் போலிருக்கின்றது. இப்படியே தொடர்ந்து மழைபெய்து, உலகமே அழிந்துவிடக்கூடாதா!... என் மனம் வேண்டுகின்றது. இது எல்லாவற்றிற்கும் என்ன காரணம்?... தெளிந்த நீரோடை

போலிருந்த என் வாழ்க்கை குழப்பு வதற்கு காரணம்?... காலையில் நான் தற்செயலாக கண்டெடுத்த அந்த டயறித் தாள் தான் என்கிறது மனம். அலுவலகக் கடிதம் ஒன்றை தேடுவதற்கு, பழைய அலுமாரியை குடைந்த நான், இரண்டு வருடங்களுக்குமுன் என் மனவியால் எழுதப்பட்ட அந்தத் தாளை எடுக்காமல் இருந்திருக்கக் கூடாதா! அதில் எழுதப்பட்டிருந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் நினைத்துப்பார்க்கிறேன்.

“கடவுளே, ஏன் இப்படி என்னை சோதிக்கிறாய்! என் கணவர் என்மீது எவ்வளவு அன்பாக இருக்கிறார். அப்படியிருக்க என் மனம், ஏன் வேறொருவரை நாடுகிறது? எவ்வளவு முயற்சி

செய்தும் சுரேஷ் என்னால்
மறக்கமுடியாமல் இருக்கிறதே!
இதுதானே காதல் என்பது! என்
கணவரை, இதுவரை நான்
காதலித்தேன் என்று தானே
நினைத்தேன்!... சுரேஷ் வற்பு
றுத்துவதுபோல், என் கணவரை
விட்டு பிரிந்து போகவும் என்
னால் முடியாமல் இருக்கின்றதே!
என் பிரிவை அவர் தாங்கு
வாரா? நிச்சயமாக மாட்டார்.
எனக்குத் தெரியும் உடல் கணவ
ரோடும், மனம் வேறொருவருட
னுமான இரட்டை வாழ்க்கை
யையா நான் வாழவேண்டும்!
எல்லா குடும்பப் பெண்களுமே
இப்படித்தானா? என்னால் முடி
யாது. எந்த ஒரு நேர்மையான
பெண்ணும் கணவரை ஏமாற்றி
போலிவாழ்க்கை வாழ மாட்
டாள்.”

முகத்தில் பட்ட மழைத்தா
றல் என்னை சுய உலகுக்கு
கொண்டுவந்தது. மழை சிறிது

விட்டிருந்தது. மழையில் நனைந்
தபடியே நான் வீட்டைநோக்கி
வேகமாக நடக்கின்றேன்.

ஈர உடைகளை களைந்துவிட்டு
அன்புடன் தலையை துடைத்து
விடுகிறாள். வழக்கமாக குறும்
புத்தனம் செய்யும் என்கைகள்,
உணர்வின்றி பேசாமல் இருக்
கின்றன.

“மழையில் நனைந்து வந்திருக்
கிறீர்கள். முதலில் கோப்பி
குடித்துவிட்டு பின் சாப்பிடுங்
கள்.” என்றவாறு கோப்பி
போடச் செல்கிறாள். அவளுக்கு
என்மீது வெறும் விசுவாசமா!
எனக்கு புரியவில்லை.

“ம்ம். சாப்பிட்டபின்” புது
மணப்பெண்போல் வெட்கப்
பட்டுக்கொண்டு சாப்பாட்டு
அறையை நோக்கிச் செல்கிறாள்
நானும் அவளைத் தொடர்கின்
றேன்.

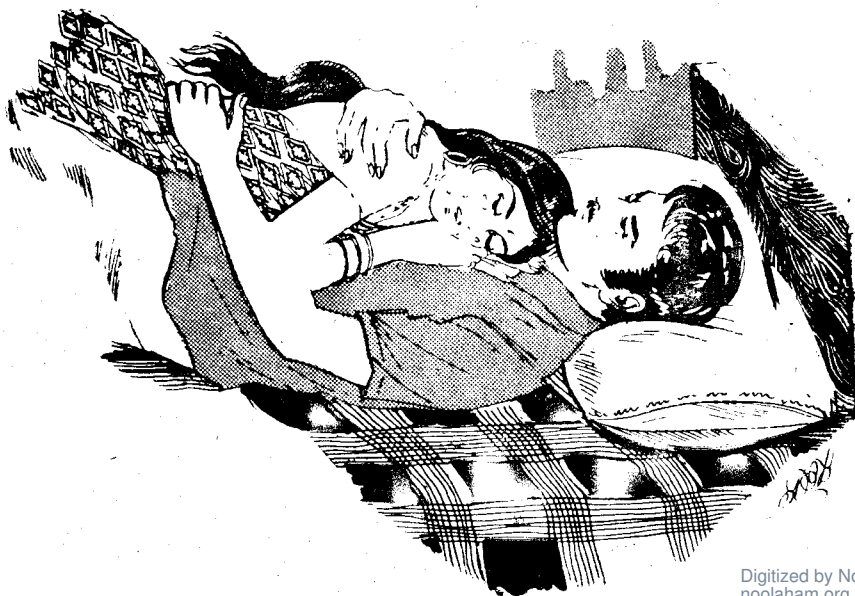

செமியோன் சம்மாட்டிக்கு மட்டும் தானே இந்தக் கடல் சொந்தம் என்று விச
னத்துடன் வெட்டிப் பேசுவார்: “வாடைக்காற்று” படத்தில் டாக்டர். இந்திரகுமார்

அவள் உணவு பரிமாறும்
அழகு என்றும் எனக்கு அலுத்த
தில்லை. நானிருந்த துயரத்தி
லும், அதை ரசித்தவாறே
‘வேண்டாம் போதும்’ என்று
நான் கூறியும், அவன் வற்பு
றுத்தி போட்ட உணவை சாப்
பிட்டு கொண்டிருக்கிறேன்.
சிறிது நேரத்தில் சிந்தனை வேறு
திசையை நோக்கி திரும்புகின்
றது.

அவளுக்கு என்மீது பக்தியா
எனக்குப் புரியவில்லை. காதல்...
பக்தி...விசுவாசம் மூன்றும்
என்னை குழப்புகின்றன. அவள்
என்மீது காட்டும் பாசமும்,
எனக்குச் செய்யும் பணிவிடை

களும், என்மீது கொண்ட காத
லையா காட்டுகின்றது. அதிக
மாக எல்லாத் தமிழ்ப் பெண்க
ளும் இப்படித்தான் தங்கள்
கணவன்மாரை நடத்துகின்ற
னர். இது எதைக்காட்டுகின்
றது. கணவன் மீது கொண்ட
காதலையா? அல்லது தான் அவ
னுக்கு மனைவி என்பதால் ஏற்
படும் விசுவாசத்தையா? அல்
லது அவன் கணவனே என்ற
பக்தியையா? அல்லது ஊர்
உலகத்துக்காக வேண்டி செய்
யப்படும் நடிப்பினையா? ஏதோ
சத்தத்தால் சிந்தனை குழம்பு
கின்றது. விரைவில் சாப்
பாட்டை முடித்துவிட்டு, படுக்
கையில் சாய்கிறேன்.

'அத்தான் வந்தது தொடக்கம் பார்க்கிறேன். ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறீர்கள்!' நான் தயக்கத்துடன் 'கவிதா. நீ இப்போதும் அந்த சுரேஷை காதலிக்கிறாயா?' அவளை ஏறெடுத்து 'நோக்குகின்றேன். கண்களிலிருந்து நீர் முத்துக்கள் பொல பொல வென்று உதிருகின்றன.'

'கவிதா உன் மனதை நான் புண்படுத்திவிட்டால் என்னை மன்னித்துவிடு. நீ சந்தோஷமாக இருக்கவேண்டும். அதற்காக எந்தத் தியாகமும் செய்ய நான் தயாராக இருக்கிறேன். நீ விரும்பினால் உனது மகிழ்ச்சிக்காக விவாகரத்து தரக்கூட சம்மதிக்கிறேன்... மேலும் பேச முடியாமல் என் வாயைப் பொத்துகிறாள். என் கண்களிலிருந்தும் நீர்த்துளிகள் சிதறுகின்றன.'

'அத்தான் என்னை சித்தரவதை செய்யாதீர்கள்' என் நெஞ்சில் முகத்தைப் பதித்து விம்மி விம்மி அழுகிறாள். என் கைகள் அவள் கண்ணீரைத் துடைக்கின்றன.

ஆரம்பத்தில் நான் அவரை காதலித்தது உண்மை. மறக்கக் கூடப்பட்டதும் உண்மை. ஆனால் இப்போது என்னைப் பொறுத்தவரையில் சுரேஷ் இறந்துவிட்டார். இதற்குக் காரணம் உங்கள் சுயநலமற்ற அன்புதான். நீங்கள் வேறுமாதிரி

குடியைக் கெடுக்கும் மதுவைக் கொடுத்துப் பழக்கி, அவரைக் குழி தோண்டிப் புதைக்கக் கங்கணம் கட்டுகிறாளோ இவள்?

'பணக்காரப் பெண்' படத்தில் கே. ஏ. தங்கவேல், சகுந்தலா.

ரியாக என்னிடம் நடந்திருந்தால் ஒருவேளை நான் அவரை மறக்க முடிந்திருக்காது. அவள் கூறியது அத்தனையும் உண்மையென்பதை அவளின் கள்ளங்கபடமற்ற பார்வை எடுத்துக் காட்டியது. நான் அவளை அணைத்தவாறு நிம்மதியாக, குழப்பங்கள் எதுவுமின்றி நித்திராதேவியிடம் சங்கமமாகின்றேன்.

சத்தியப்பிரியாவிடமிருந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்ட நாம், நேராக நடிகை ஸ்ரீதேவி தங்கியிருந்த அறையை நோக்கிச் சென்றோம். அறைக் கதவு பூட்டப்பட்டிருந்தது. சற்றுமுன் சத்தியப்பிரியாவைச் சந்தித்துப் பேசியதில் எங்கள் தயக்கம் சிறிது குறைந்திருந்தது. கதவில் இலேசாகத் தட்டினோம். சிறிது நேரத்தில் கதவு திறந்து கொண்டது. அங்கு ஸ்ரீதேவியின் தாயார் நின்று கொண்டிருந்தார். அவரிடம் விஷயத்தைச் சொன்னோம். அப்போது வெண் முகிற்கூட்டங்களினின்றும் நிலவொன்று வெளிப்பட்டது போல நடிகை ஸ்ரீதேவி வாயிலுக்கு வந்தார்.

'வான் நிலா நிலா அல்ல - உன்வாலிபம் நிலா'

இளமைவனப்புடன், எழில் நடை நடந்து எங்களருகே வந்த ஸ்ரீதேவி 'வாங்க வாங்க' என்று உள்ளே அழைத்தார். அவர் அப்படி அழைத்ததிற்குக் காரணம் இல்லாமலில்லை. முந்திய நாளே அவரைச் சந்தித்து பேட்டி எடுப்பதற்காக 'ரைம் பிக்ஸ்ட்' பண்ணியிருந்

தோம். 'ஐயோ, யூ ஆர் ருலேட், நான் 6-30க்கல்ல வரச் சொல்லியிருந்தேன், இப்போ நான் குளிக்கணுமே நாளைக்கு வச்சிக்கொண்டா என்ன' என்றார். நாங்கள் அசந்தேவிட்டோம். இருந்தும், பிடி கொடுக்காமல் 'நாளைக்கு எங்களுக்கு வேறு "அப்பொயின்ட். மென்ற்" இருக்கு. அதனால் இன்றைக்கே முடிச்சிடுவோம்' என்றபடி மெல்ல அறைக்குள் நுழைந்தோம். ஏனெனில் வாசலிலேயே நின்றிருந்தால் எங்கே மறுபடியும் அந்த மீசைக்கார 'Security Guard' வந்து விடுவானோ என்ற பயம் எங்களுக்கு ஸ்ரீதேவி வேறு வழியின்றி பேட்டிக்குத் தயாராகிக்கொண்டார். அவரின் தாயாரும் ஒரு பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு எங்கள் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

சற்று நேரத்தில் பேட்டி ஆரம்பமாகியது.

'குறுகிய காலத்திற்குள் திரைப்படத் துறைக்கு அறிமுகமாகிய ஸ்ரீதேவி அவர்களே! உங்களைத் திரையுலகிற்கு அறி

முகம் செய்தவர் கே. பாலச்சந்தர் என்று நினைக்கிறோம். இந்த சந்தர்ப்பம் எவ்வாறு கிடைத்தது என்பது பற்றிச் சொல்வீர்களா?"

"சின்ன வயசிலே இருந்தே எனக்குப் படத்தில் நடிப்பதற்கு இன் ரெஸ்ட். திடீரென்று ஒருநாள், "மூன்று முடிச்சு"ப் படத்தில் நடிப்பதற்கு என்னைக் கூப்பிட்டு அனுப்பி இருந்தார் பாலச்சந்தர் அவர்கள். அவர் படத்தில் நான் முதலில் கதாநாயகியாக நடித்ததையிட்டு

மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்" - என் றார் தன் புருவங்களை உயர்த்திக் கொண்டே.

எமது அடுத்த கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் குழந்தை நடி கையாக இருக்கும்போதே தான் ஒரு நடிகையாக வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்ததாம். அதனால் தான் இந்த சினி பீல்டுக்கே தான் வந்ததாகக் கூறினார்.

"மூன்று முடிச்சு" படத் திலே நீங்கள் கமலஹாசன் அவர் களுடன் நடித்திருக்கின்றீர்கள். அவருடன் இப்படத்தில் நடிக் கும்போது ஏதாவது சுவையான சம்பவம் ஏற்பட்டிருந்தால் கூறுங்களேன்?"

எங்களை எல்லாம் ஒரு தரம் பார்த்துக் கொண்ட ஸ்ரீதேவி "அந்தப் படத்திலே முதல் காட்சியிலேயே அவருடன் நான் நடித்தது லவ் சீன். இதை சுவை யான சம்பவமென்று சொல்ல முடியாது இருந்தாலும், சின்ன வயசிலே நான் காதல் காட்சி யில் நடிக்கின்றேன் என்ற பயம் எனக்கிருந்தது. கமலஹாசன் என்னை தொட்டு நடிக்கும் போது நான் கூச்சப்பட்டேன்."

எமது மற்றக் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் மூன்று முடிச் சுப்படத்தையடுத்து, பதினாறு வயதினிலே, காயத்திரி, கவித் குயில், சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந் தாடு, இது எப்படி இருக்கு, கங்காயமுன காவேரி, மச்சா னைப் பாத்திங்களா?, வணக்கத் திற்குரிய காதலி போன்ற பல

'பைலட் பிரேம்நாத்' படப்பிடிப்புக்காக இலங்கை விஜயஞ் செய்த நடிகை ஸ்ரீதேவி

வெண்ணிலாவின் முழு ஒளியோ?

வைரத்தில் விலை மதிப்போ!

கலாவல்லிக்காக அளித்த பிரத்யோக போஸ்

படங்களிலே கதாநாயகியாக நடிப்பதாக மூச்சுவிடாமல் சொன்னார். பின் அவரைப்பார்த்து, “இத்தனை படங்களிலேயும் கதாநாயகியாக நடித்திருக்கின்றீர்களே உங்களுக்குப் பிடித்தமான பாத்திரம் எந்தப் படத்தில் இடம் பெற்றது?” என்று கேட்டோம். “மூன்றுமுடிச்சு படத்திலே கிடைத்த பாத்திரம் தான் எனக்கு ரொம்ப பிடிச்சிருந்தது. ஏன், அது என்வயசுக்குமீறிய பாத்திரம். அடுத்தபடம் பதினாறுவயதிலே மற்றது காயத்திரி இப்படங்களிலும் எனக்குப் பிடித்தமான பாத்திரங்களே கிடைத்திருந்தன.” “அப்படியானால் இந்தப் படங்களிலே நன்றாக நடித்திருக்கின்றீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்” “நான் எப்படி சொல்றது நீங்கதான் பார்த்து தெரிஞ்சுக்கணும்.” (சிரிப்பு)

“நீங்கள் தமிழ் மொழிப் படங்களில் மாத்திரம்தான் நடிக்கின்றீர்களா?” “பதினாறு வயதினிலே படத்தை ஹிந்தியில் எடுக்கிறாங்க, அதை தெலுங்கிலும் எடுக்கிறாங்க, இரண்டிலும் நான் கதாநாயகியாக நடிக்கின்றேன். இதுதவிர இருபது தமிழ்ப்படங்களில் கதாநாயகியாக நடிக்க ஒப்பந்தமாக இருக்கின்றேன்” என்றார் அந்த இளம் நடிகை. நாமும், மகிழ்ச்சியடைகின்றோம் என்று கூறி, “பைலட் பிரேம்நாத்” படத்தில் நீங்கள் ஏற்றிருக்கும் பாத்திரப்படைப்பைப்பற்றிக் கூறுங்களேன்” எனக் கேட்டோம். ‘கண்டிப்பாகச் சொல்றன் என்ற அவர், படத்தில் பிரேம்நாத் அவர்களின் மகளாக நடிக்கின்றார் என்றும், தன் தந்தையாக நடிக்கும் சிவாஜி தன்மீது மிக அன்பு செலுத்தி வளர்க்கின்றாராம். காரணம் தன் மகள் ஒரு

குருடியாம். இப்படியான ஒரு பாத்திரத்தில் இதுவரை அவர் தமிழ்ப்படங்களில் நடிக்கவில்லையாம். ஆகையால் இப்படத்தில் நடிப்பதால், தான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன் என்று சொன்னார்.

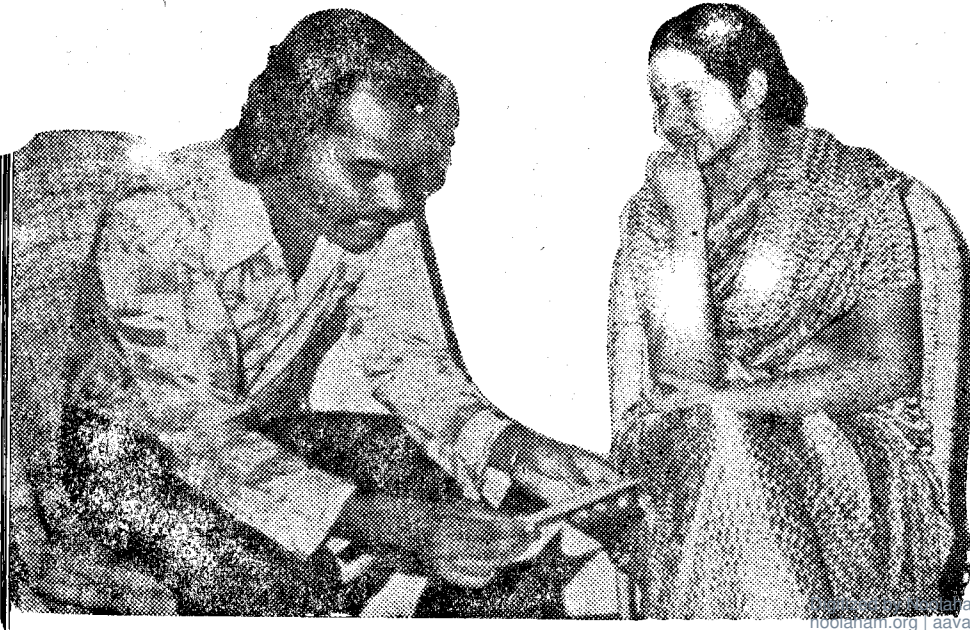
பின் ஸ்ரீதேவியைப் பார்த்து “பைலட் பிரேம்நாத் படத்தில் நடிப்பதற்காக இலங்கை செல்ல வேண்டும் என்று தெரிந்ததும், உங்கள் மனநிலை எவ்வாறு இருந்தது?” என்று கேட்டோம். “இப்படத்தில் நான் நடிக்க ஒப்புக்கொண்டதே நம்ம வெளிநாடு சென்று நடிக்கப்போகின்றோம் என்ற காரணத்திற்காகத் தான். தமிழ் நாட்டிலிருந்து நான் முதல் முதலில் வெளிநாடு சென்று நடிப்பது இதுதான் முதல்தடவை. நான் இந்த இலங்கை நாட்டின் இயற்கை அழகை ரசிக்கின்றேன்” என்றார்.

“சரி! மூன்று முடிச்சு படத்தில் ரஜினிகாந்த் அவர்களுடன் நடிக்கும்போது உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சுவையான சம்பவம் ஏதாவது இருந்தால் கூறுங்களேன்”. அவர் எங்களைப் பார்த்து, “நீங்கதான் படம் பார்த்திருப்பீங்களே” என்றார். நாங்களும் விடவில்லை. “பார்த்தோம் இருந்தும் உங்களுக்குப் பிடித்த சுவையான சம்பவம் எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்” என்றோம். (சிரிப்பு) “அந்தப் படத்தில் நானும், புரொபசர் விஸ்வநாத் அவர்களும்,

ரஜினிகாந்த் அவர்களும் படகில் போகின்றமாதிரி ஒரு சீன். அப்புறம் என் கணவரான விஸ்வநாத் ஒரு “சிறியுயேசனில்” படகிலிருந்து விழுந்திடணும். அப்போ நான் பதறிக் கொண்டு ரஜினிகாந்தைப் பார்த்து “பிரசாத் தேடுப்பா, பிரசாத் தேடுப்பா” என்று சொல்ற மாதிரி. பிரசாத் படகில் நின்று கொண்டே அங்கு மிங்கும் தேடுற மாதிரித் தான் அதைப் படமாக்க இருந்தார்கள். என்ஞ்சி, ரஜினிகாந்த் படகில் நின்று தேடும்பொழுது தவறி அவரும் தண்ணியில் விழுந்து விட்டார். என்ஞ்சி, அதை அப்படியே ஒரே டேக்கில் படமாக்கிவிட்டார்கள். படத்தில் அது நன்றாகவே இருந்தது.” இந்தச் சுவையான சம்பவத்தைச் சொல்லும்போது ஸ்ரீதேவி ஒரு குழந்தை மாதிரி சிரித்துக் கொண்டும், திக்கித் திணறிக் கொண்டும் சொன்னதை நாங்கள் ரசிக்கக்கூடியதாக இருந்தது.

கருமை நீங்க

உங்கள் முகத்தில் கருமை படருகின்றதா? எலும்பும் பழச் சாற்றை பாசிப் பயற்றம்மாவுடன் கலக்கவும். இக்கலவையை முகமெங்கும் பூசுங்கள். பதினாறு நிமிடங்கள் பெற்றபின் முகத்தை நன்றாகக் கழுவுங்கள். இப்படியாகப் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து செய்து வரும்போது வியக்கத்தக்க மாற்றங்களை நீங்கள் அவதானிப்பீர்கள்.

“இலங்கை ரசிகர் களைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்” இது எமது இறுதிக் கேள்வி. “இந்த நாட்ல எனக்கு இவ்வளவு பொப்புலரட்டி இருக்கு மென்று நான் கொஞ்சமும் நினைக்கல. “ஏயர்போட்டிலே” என்னை வரவேற்க ஒரு பெரிய ரசிகர் கூட்டமே காத்திருந்தது. ஒரு சிறுபிள்ளை எங்கிட்ட வந்து “செல்வி அக்கா, செல்வி அக்கா” என்று செல்லமாக அழைத்து எனக்கு மூலை போட்டது. அந்த நிகழ்ச்சியை நான் என்றும் மறக்கமுடியாது. ஈழத்து ரசிகர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று அந்த நிமிடமே என்னால் புரிஞ்சிக்க முடிஞ்சது.”

“நன்றி! ஸ்ரீதேவி! தாங்கள் களைப்புடன் இருந்தபோதும், மனம்கோணுது சிரித்துச் சிரித்து எங்களது கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் அளித்தீர்கள். மகிழ்ச்சி. நீங்கள் தொடர்ந்தும், தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் முன்னேற்றப் பாதையில் செல்ல எங்கள் ஆசிகளும், கலாவல்லி வாசகர் சார்பாக அவர்கள் வாழ்த்துங்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். வணக்கம் ஸ்ரீதேவி.”

“வணக்கம்! எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்த உங்கள் எல்லோருக்கும், என்மேல் மிக மிக அன்புகாட்டும் ஈழத்து ரசிகர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் என்ன நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றேன்.”

பேட்டி முடிந்ததும் கலாவல்லி புத்தகம் ஒன்றைக் கொடுத்து அவர் அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட நாங்கள் அவருக்கும், அவரது தாயாருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவித்து, அந்த அறையை விட்டு வெளியேறினோம்.

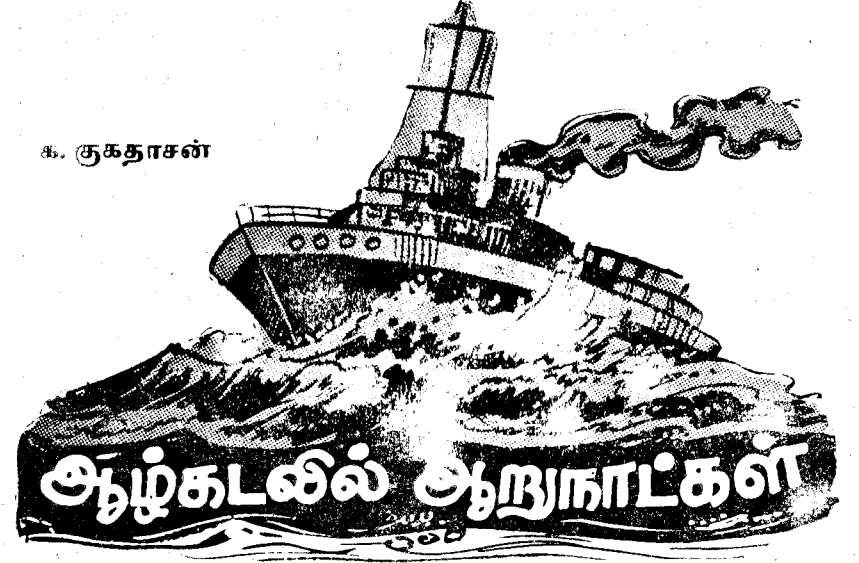
அடுத்து யாரிடம் போவது என்று யோசித்தபடி கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்த எமக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது காரணம் நேரம் இரவு 9 மணியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

மற்ற பேட்டிகளை வேறு ஒரு நாள் வைத்துக் கொள்வோம் என்ற முடிவுக்கு வந்த நாங்கள் தொலைவில் அந்த “Security Guard” வருவதைக் கண்டதும் மெல்ல அவ்விடத்தை விட்டு நழுவினோம்.

சபையோர்களே! என்பேச்சு உங்களுக்குச் சிக்காது என்று தெரிந்துதான் என்கையோடே கல்லுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கல்லுவிச விரும்புவர்கள் முன்கூட்டியே கற்களை மேடைக்கு வந்து பெற்றுச் செல்லவும்!

க. குகதாசன்

“எம்மால் எத்தகைய உதவியைச் செய்ய முடியும்;” என்றவாறே கப்பன் என்னை நோக்கினார்.

“எமது கப்பலில் இருக்கும் இரு ஆகாய விமானங்களையும் ஆபத்தில் சிக்கியிருக்கும் ‘ரிற்றூனியா’ என்ற கப்பல் நிற்கும் பிரதேசத்திற்கு அனுப்பி அக்கடல் பிரதேசத்தில் வேறு ஏதாவது கப்பல்கள் நிற்கின்றதா என்று கவனித்து, அப்படி நிற்கும் கப்பல்களை ஆபத்தில் சிக்கியிருக்கும் ‘ரிற்றூனியா’விற்கு உதவி செய்யப் போகுமாறு வேண்டலாம் அல்லவா!” என்றேன் நான்.

“அருமையான யோசனை! அவ்வாறே ஆணையிடுகின்றேன்”

என்றவண்ணம் “கப்பன்” துரித நொடியில் இயங்கினார்.

எமது கப்பலிலிருந்த இரு ஆகாய விமானங்களும் ‘ரிற்றூனியா’ நின்று திசை நோக்கிப் பறந்தன. அவ் விமான ஓட்டிகள் என்னுடன் வா னொலித் தொடர்பு வைத்திருந்தனர்.

“ஆபத்தில் சிக்கியுள்ள கப்பலைக் கண்டு கொண்டோம். புயல் ஓய்ந்து விட்டது. அதன்பின் ஒரே மயான அமைதி நிலவுகின்றது. ஆபத்தில் சிக்கியுள்ள கப்பலிலிருந்து 24 நொட்ஸ்களுக்குப்பால் (கடல் தூரங்களையும், கப்பலினது வேகத்தினையும் ‘நொட்ஸ்’ என்றே கூறுவார்கள்.) “ரோக்கியோமாறு” என்ற ஜப்பானியக் கப்பல் நிற்கின்றது. அக் கப்

எந்தக் கோட்டையைப் பிடிக்க, இவ்வளவு தீவிரமாக யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டார்கள்? 'பணக்காரப் பெண்' படத்தில் அசோகன், வி. எஸ். ராகவன்.

பலுடன் வானொலி மூலம் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தோம். பலன் ஒன்றுமில்லை. வீசிய புயல் அந்தக் கப்பலின் வானொலி ஒலி வாங்கிகளைச் சேதப்படுத்தியிருக்கலாம். மிகத் தாழ்வாகப் பறந்து நடந்த விபரங்கள் அடங்கிய செய்திகளை கப்பலுக்குள் வீசிய பார்த்தோம். அவர்களால் ஆதைப் பெற முடியவில்லை'' என்று விமான ஓட்டிகள் வானொலியில் கூறினார்கள்.

“விமான வீரர்களே! சாதனைகள் புரியத் துணிந்த நீங்கள் பின்வாங்கக் கூடாது. “ரோக்கியோமாறு” கப்பல் முன் தாழ்வாகப் பறவுங்கள். உங்க

ளில் ஒருவர் பாரகூட்டின் மூலம் அக்கப்பலுக்குள் குதியுங்கள் நடந்த விடயங்களைக் கூறி, ‘நிற்றானியா’க் கப்பலுக்கு உதவி செய்யுமாறு வேண்டுகங்கள். அக் கப்பலிலுள்ள 408 உயிர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று மன்றாடுங்கள். இத்தகைய வெற்றியின்றி திரும்பி வர வேண்டாம். “ரோக்கியோமாறு”வை அங்கு அனுப்புவது மட்டுமல்லாது ‘நிற்றானியா’விலிருக்கும் உயிர்கள் அனைத்தையும் காப்பாற்றிய பின்னரே இங்கு திரும்புங்கள். உங்களது முயற்சிகள் யாவும் முழுநிறை வெற்றி காணப் பிரார்த்திக்கின்றேன்” என்று கப்டன் விமான ஓட்டிகளுக்கு வானொலி மூலம் கட்டளை இட்டார்.

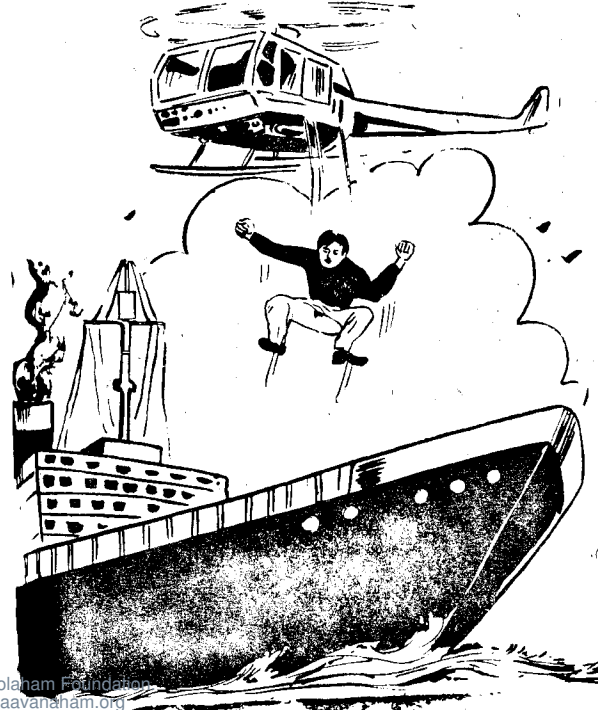
விமானமொன்று ‘ரோக்கியோமாறு’வுக்கு மேலாக மிகத் தாழ்வாகப் பறந்தது. அதிலிருந்து விமான ஓட்டி ஒருவர் பரகூட்டின் மூலம் அக்கப்பலுக்குள் குதித்தார்.

பரகூட்டின் மூலம் விமான ஓட்டி ஒருவர் தம் கப்பலுக்குள் குதிப்பதைக் கண்ணுற்ற ‘ரோக்கியோமாறு’வின் கப்டனும், மற்றோரும் “என்னவோ! ஏதோ!”வென்று ஏங்கித்தவித்த வண்ணம் காணப்பட்டனர்.

நடந்த விபரங்களை விமான ஓட்டி, ‘ரோக்கியோமாறு’ கப்டனுக்கு எடுத்தியம்பி, எவ்வாறுவது அந்த நானூற்றி எட்டு உயிர்களையும் காப்பாற்றி விட வேண்டும் என்று மன்றாடினார்.

“நல்ல பணிகள் செய்வதற்குக் கொடுத்து வைத்துப் பிறக்க வேண்டும். இவ்வாறான நல்ல பணியினை ஆற்றுவதற்கு நான் கொடுத்து வைத்தவனாகி விட்டேனே! எத்தகைய அரிய பாக்கியம்! இதைத் தவற விடுவேனா? இதோ எமது கப்பலைத் திசை திருப்பி விட்டேன்” என்றவாறே “ரோக்கியோமாறு”வின் கப்டன் “நிற்றானியாவை” நோக்கித் தனது கப்பலைச் செலுத்தினார்.

“நிற்றானியா”வில் இருந்தோர் தமது கப்பலை நோக்கி வேரோர் கப்பல் வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டதும் ஆனந்தமேலீட்டினால் துள்ளிக் குதித்தனர். ஒருவரை ஒருவர் கட்டித் தழுவிக்களிப்பில் ஆடினர். பாடினர்.

“கடலுக்கு உள்ளே தாண்டு மாண்டு போக வேண்டியது தான்” என்ற மரண வேதனையினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தோருக்கு, அத்தகைய மரண வேதனை அகலும் பொழுது களிப்பும், களிநடனமும் மேலிடாமல் இருக்க முடியுமா?

“அன்புள்ள பயணிகளே! கடல் யமனுடன் கைகுலுக்கிக் கொண்டிருந்த எங்களுக்கு ஆண்டவனின் கிருபையால் மறு வாழ்வொன்று

கிடைக்கின்றது. இந்தக் கப்பலில் இருக்கும் 408 உயிர்களையும் கட்டாயம் “ரோக்கியோ மாறு” வில் ஏற்றி விட முடியும். ஆகவே “உயிர் வள்ளங்களில்” (LIFE BOATS) ஏறி “ரோக்கியோ மாறுவை,, நோக்கிச் செல்லும் பொழுது பதட்ட நிலையில் நீங்கள் காணப்படக் கூடாது. அந்தக் கப்பலில் இருந்து பத்து உயிர் வள்ளங்களை எம் கப்பலுக்கு அனுப்பி இருக்கின்றார்கள். எமது கப்பலிலும் பத்து உயிர் வள்ளங்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு வள்ளமும் எமது கப்பலருகே வந்து நிற்கும்போது அதில் பத்துப் பேரே ஏறுங்கள். நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று சண்டையிடாது ஒழுங்கமைதியுடன் ஏறுங்கள். முதலில் சிறுவர்களே ஏறுதல் வேண்டும். பின்பு பெண்மணிகள், அதன் பின்பு வயோதிபர்கள். அதன் பின்பு மற்றோர். இறுதியிலேயே இக்கப்பல் பணியாட்கள் ஏறுதல் வேண்டும்” இவ்வாறு ‘நிற்றூனியா’ கப்பல் கப்படன் ஒலிபெருக்கி மூலம் அறிவித்தார்.

அக்கப்பலிலுள்ள அத்தனை பேரும் பத்துப் பத்தாக உயிர் வள்ளங்களில் ஏறி, “ரோக்கியோ மாறு” அடைந்து அக் கப்பலில் ஏறி விட்டனர். ஆனால் ‘நிற்றூனியா’ வின் கப்படன்.....?

அவர் தனது கப்பலிலேயே காணப்பட்டார். எல்லா உயிர்களும் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டன என்ற மனமகிழ்ச்சியில் மயங்கியிருந்தார்.

“நிற்றூனியா” க் கப்படனே! நீர் மட்டுமே உமது கப்பலில் இருக்கின்றீர். உமது கப்பலில் இருந்த எல்லோரும் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டனர். இன்னும் பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்களில் உமது கப்பல் கடலினுள் ஆழ்ந்து விடும். அதற்கு முன்னர் உயிர் வள்ளம் ஒன்றில் ஏறி “ரோக்கியோ மாறு” வை அடைந்து விடும்” இவ்வாறு ஆகாய விமான ஓட்டி “நிற்றூனியா” கப்பல் கப்படனிடம் வேண்டுவது வா நொலியில் தெளிவாகக் கேட்டது.

“நீங்கள் ஆற்றிய அளப்பரிய உதவிகளுக்கெல்லாம் எனது நன்றி. இக்கப்பலை விட்டு நான் வர மாட்டேன். இதே என் இதய நாயகி! என் இதய மூச்சு. அவள் வாழ்வே என் வாழ்வு! அவள் தாழ்வே என் தாழ்வு! அவள் நீரில் மூழ்கிய பின் எனக்கு வாழ்வு ஏன்? நானும் அவளுடன் இவ்வாழ் கடலில் ஆழ்ந்து உறங்கிவிடும்புகின்றேன்”

~~~~~

முதுமையில் இளமை!

முதுமையை அடைபவர்கள் தங்களது மனத்தினை இளமையுடன் வைத்திருப்பதற்குப் பயின்றிடல் வேண்டும். மனம் இளமையுடன் இருந்தால் உடலிலும் இளமை பொங்கவேடும்!

~~~~~

“கப்படனே விபரீத முடிவெடுக்க வேண்டாம்! எல்லா உயிர்களும், உடமைகளும் காப்பாற்றப்பட்டு விட்டனவே! உங்களது புகழ் மிக்க சேவைக்குக் களங்கம் ஏற்படாது. உங்களது திறமை சிறமை மிக்க சேவைகளை இக் கப்பல் உலகம் நன்கறியும். வீண் பிடிவாதம் வேண்டாம். “ரோக்கியோ மாறு” வில் தயவு கூர்ந்து வந்தேறுங்கள். இவ்வளவு உயிர்களையும் காப்பாற்றிய எங்களுக்கு உங்களது உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டி மன அமைதியும், மன நிறைவும் ஏற்படப் போவதில்லை. எங்களை மன வருத்தத்திற்கு ஆளாக்காதீர்கள். தயவு கூர்ந்து உங்களது விபரீதப் போக்கினைக் கைவிட்டு விட்டு “ரோக்கியோ மாறு” வில் ஏறி விடுங்கள்.”

“ஆண்டாண்டு காலமாக நீரின் நீந்தியும், நிலினில் ஆடியும் வந்த என் இதயத்து இனியவள் இவ்வுலகிலிருந்து பிரியும் பொழுது எனக்கு வாழ்வு ஏன்? எனது முடிவு இறுதியானது. தயவு கூர்ந்து என்னை வற்புறுத்த வேண்டாம்.”

“நிற்றூனியா” கடலுக்குள் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து அமுங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. நேரம் செல்லச் செல்ல தாமும் வேகமும் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது. அதன் கப்படன் அக் கப்பலின் வா நொலி அறையில் சில இயந்திரங்களைக் கட்டித் தழுவிச் சுதறிச் சுதறி அமுத வண்ணம் காணப்பட்டார். அக்கப்பல் ஆழ்கடலுக்குள் இறங்கி விட்டது. முத்தும், மணியும் நிரைந்த ஆழ் கடலில் முத்தான இதயத்தையும், மணியான கொள்கைகளையும், இவை எல்லாவற்றிலும் மேலான சேவை மனப்பான்மையும் கொண்ட கப்படன் மீளாத் துயில் கொண்டான். அக் கொள்கைக்

கோமானுக்கு அங்கே நினைவாலயம் எழுப்பல் எவருமில்லை. ஆனால் அவ் இனிமை சால் இளவரசனின் சேவையின் புகழை எல்லாம் நித்தம் ஓலமிடும் அக்கடல் அலைகள் நிதம் நிதம் நாத ஒலியில் கலந்து எழுப்புகின்றனவே! இதை விட வேறு என்ன நினைவாலயம் வேண்டும்?

“இத்தனை உயிர்களைக் காப்பாற்றி என்ன? அக்கப்பல் கப்படனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையே!” என்ற ஆழ்ந்த துயரில் எமது கப்படன் காணப்பட்டார்.

சோகம் என் இதயத்தை வாட்டியது. என்னிடமிருந்த பலமெல்லாம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டது போன்றதோர் மன வாட்டம் என்னில் மிகுந்தது. இதனைக் கவனித்த கப்படன் “இதெல்லாம் கடல் வாழ்ச்சையில் சகஜம். இதென்ன பெரிய நிகழ்ச்சியா?” என்று கூறிவிட்டு எனது மன வாட்டத்தைப் போக்க முயன்றார்.

(தொடரும்)

மனைவி:- என்னங்க! இன்னிக்கு எங்க மாதர் சங்கத்திலே “மனைவிகளின் கஷ்டங்களில் பாதி கணவர்களுக்கும் கொடுக்கணும்” அப்பிடின்னு ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவருங்க!

கணவன்:-அம்மாடி அதிலே பிரசவ வேதனையை மட்டும் விட்டுடுங்க. இவ்வேண்ணு உங்க முதலுக்கே மோசம்! வந்திடும்!

மரங்களும் சோலைகளும் நிறைந்துகாணப்பட்ட குளிர்ச்சியான ஒரு சுற்றூடலில் அழகர் கோயில் காணப்பட்டது. ஒரு சிறிய கோயில்; அங்கு விஸ்னு சங்கு சக்கர சின்னங்களோடு கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தார். இக் கோயிலைத்தான் சோலைமலை என்றும் அழைக்கிறார்கள்.

அழகர் கோயிலிலிருந்து செல்லும் ஒரு ஒற்றையடிப் பாதை மூலமே, முருகனின் ஆறு படை வீடுகளில் ஒன்றான பழமுதிர்ச் சோலையை அடைய வேண்டும். அதிகாலையிலேயே கால் நடையாக மலை ஏறும் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்ததால், எமக்கு வெய்யிலின் கொடுமை அதிகம் தெரியவில்லை. பாதையின் இரு மருங்கிலும் நெடிதுயர்ந்து காணப்பட்ட பெரு மரங்களின் குளிர்ச்சியான நிழல் எமக்கு சாதகமாக அமைந்திருந்தது.

பழமுதிர்ச் சோலைக்குப் போகும் வழியில் ஒரு இந்தியத் தமிழ் குடும்பத்தினரைச் சந்தித்தோம். மிக இனிமையாகப்

பேசினார்கள். எம் ஈழத்தவர் பற்றிப் பலவாறுகக் கேள்விகள் கேட்டார்கள். நாமும் அவர்களிடமிருந்து பலவற்றையும் கேட்டறிந்து கொண்டோம். அவர்களோடு கதைத்துக் கொண்டு மலையேறிய எமக்கு பிரயாணக் களைப்புத் தெரியவில்லை.

பழமுதிர்ச் சோலையில் குடி கொண்டிருக்கும் கிருக்கு மரனின் தோயிலும் மிகச் சிறியதொன்று. ஆனால், மிக அழகாக வைத்திருக்கிறார்கள். இக் கோயிலைப் பற்றியும் பல வரலாறுகளுண்டு. ஒளவைபிராட்டியிடம் சுட்ட பழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்று கேட்டு நாவற்பழங்களைக் கொடுத்த இடம் இதுதான் என்று சில வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

“பழமுதிர்ச் சோலை பார்த்தாகி விட்டது. இனி

இறங்குவோம்.” என்று நண்பர் சிறியிடம் நான் தெரிவித்தேன். “இல்லை இல்லை இன்னும் சற்றுத் தொலைவில் தீர்த்த மடம் ஒன்று இருக்கிறது. இயற்கையாகவே அங்கு தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கு போய் நாம் காலை ஆகாரம் அருந்தலாம். நாம் கொண்டு வந்த உணவைப் பகிர்ந்துண்போம். வாருங்கள் எம்மோடு” என்று இன்முகம் காட்டி வரவேற்றார்கள் அந்த இந்தியக் குடும்பத்தினர். அவர்களின் அன்பான அழைப்பைத் தட்டிக் கழிக்க எமக்கு மனம் வரவில்லை. அவர்கள் அழைப்பை ஏற்று தீர்த்த மடம் வரை சென்றோம்.

குடி, குடி எனக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த குளிர் நீரில் அங்கு பலரும் குளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நாமும் களைப்புத் தீர முகம் கால் கழுவிக்கொண்டோம். அங்கு வரும் பக்தர் கூட்டம் காலாறிச் செல்வதற்கு, மரநிழலின் கீழ் சீமென்டினால் ஒரு விசாலமான தரையொன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் அமர்ந்து அந்த இந்தியக் குடும்பத்தினருடன் அன்றைய காலை ஆகாரத்தை முடித்தோம்.

“இருப்பதைப் பகிர்ந்துண்போம்; அதுதான் தமிழன் பண்பாடு” என்று கூறி எமக்கு அந்த வேளையில் புளிச் சாதம்; மோர்ச் சாதம் பரிமாறிய அந்த இனிய இந்தியக் குடும்பத்தை எப்படி மறப்பேன்?

அன்றைய தினம் மாலை மதுரை காந்தி மியூசியத்திற்கருகில், பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறும், “என்று தணியும் இந்த சுதந்திர தாகம்” எனும் ஒளி, ஒலி இடைப்பட்ட சித்திர நாடகம் இடம் பெற இருப்பதை அறிந்தோம்.

காந்தி மியூசியத்தையும், பாரதியார் நாடகத்தையும் கண்டு களிக்கும் எண்ணத்தோடு நாம் தங்கியிருந்த ஹோட்டலில் மாலை நான்கு மணியளவில் கிளம்பினோம்.

மகாத்மா காந்தியின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறும் படங்களும், குறிப்புகளும்,

அருள் உண்டு பொருள் இல்லை!

மடுமாதா கோவிலுக்குப் போகும் வீதியில் அமைந்துள்ள பலப்பிட்டி அம்மன் தேவஸ்தானத்தில் அருள் உண்டு, போதியளவு பொருள் வசதியின்மையால், அத்திருத்தலத்தின் மகிமையை அனைவரும் அறியாமலிருக்கின்றனர். ஏறக்குறைய ஐநூறு மக்களை சுற்று வட்டாரத்தில் குடியமர்த்திய அந்த அகிலாண்டேஸ்வரி, ஒருமுறை அக்கோயிலுக்குச் செல்லும் எவரையும் தனது அருள்பொங்கும் கருணை வதனத்தால் தன்பால் கவர்ந்திழுத்துவிடுகிறாள். கோவிலின் அர்ச்சகரான திரு. சரவணமுத்து வைரவநாதன் அவர்களின் பேரனான அமரர் வைரவநாதன் அவர்கள், பாலப்பிட்டி அம்மனின் மீது வைத்திருந்த பக்திப் பெருக்கால் மாரியாயே! என்று அவளை விழித்து அவள் மீது பத்து பதிகங்களைப் பாடியிருக்கிறார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அவர் உபயோகித்த சில பொருட்களும், அவர் சுடப் பட்டபொழுது அணித்திருந்த உடையையும் அங்கு காட்சிக்கு வைத்திருந்தார்கள். எளிய, தூய வாழ்க்கை மூலம், மற்றவர்களுக்கு உபதேசித்ததை தானும் செயலில் காட்டி, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து பல்லாயிரக் கணக்கான இந்தியர்களின் இதயங்களில் மட்டுமல்ல, உலகின் பல்வின மக்களிடையேயும் பிரபலமாய் வாய்ந்து இன்றும் வாழும் இந்த மகான் எங்கே? கிடைத்த அரிய மானிடப் பிறப்பையும் உரிய முறையில் வழி நடத்தாது, போலி வேடம் பூண்டுள்ள இன்றைய வேடதாரிகள் எங்கே? இவர்களுக்கும் இறந்தபின் இவ்வுலகில் இன்னுமொரு வாழ்வுண்டோ? சிந்தியுங்கள்!

★ ★ ★

காந்தி மியூசியத்தைப் பார்வையிட்ட நாம், அதன் பக்கத்தில் அமைந்திருந்த பனம் பொருட்காட்சிச் சாலைக்குச் சென்றோம். பனை மரத்திலிருந்து பெறக்கூடிய எல்லாப் பொருட்களையும் காட்சிக்கு வைத்திருந்தார்கள். விற்பனைக்கும் சில பொருட்களிருந்தன. பனையோலையிலிருந்து உருவாக்கப்படும் கைப்பணிப் பொருட்கள் முதல், பதனீர், சீனி என்பனவும் விற்பனைக்கிருந்தன. அத்தோடு பனங்களிலிருந்து எவ்வாறு எளிய முறையில் சீனியை உருவாக்கலாம் என்பது பற்றிய விளக்கமான செயல்முறைப்

படமொன்றும், அதற்கான உபகரணங்களையும் வைத்திருந்தார்கள். இவற்றை விளக்கிக் கூற பெண்மணி ஒருவரும் அங்கு இருந்தார்.

அவற்றைப் பார்வையிட்ட பொழுது, எம்சுழவள நாட்டின் வட பகுதியில் எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தில் யாரும் கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் இலட்சோப இலட்சப் பனை மரங்களும் தான் என்மனக் கண் முன் தெரிந்தது. இப்பனைகளை உரிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் பயன்படுத்தி

“நீ ஒன்றுக்கும் கவலைப்படாதேம்மா! தெய்வம் தந்த வீடு வீதியிருக்கு” என்று சந்திரகலாவிடம் கூறுகிறாரோ ஆர். குமுதினி? படம்: “தெய்வம் தந்த வீடு”

னால், வட பகுதியின் பொருளாதார சுபீட்சத்திற்கு வித்திடலாமல்லவா? இவ்வளவு காலமும் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கமொன்றும் இது விடயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்தாமை மிகவும் மனவருத்தத்திற்குரிய விடயமாகும்.

ஆயினும் அண்மையில் பத்திரிகை மூலம் ஒரு இனிப்பான செய்தியை அறிந்தேன். அதாவது, வட பகுதியில் பனம் பொருள் அபிவிருத்திச் சபை ஒன்றை அமைத்து, அதன் மத்திய செயலகத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் வெகு விரைவில் நிறுவ அரசாங்கம் முயற்சித்திருப்பதாக!

இச்சபையினர், நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் செயற்படுவார்களேயானால், பெரும் பொருளாதாரத் திட்டமொன்றை வடமாகாணத்தில் உருவாக்கிய பெருமை நிச்சயமாக இவர்களை வந்து சேருமென உறுதியாகக் கூறலாம். பனை மூலம் உள்நாட்டுத் தேவைகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்யாது, அதிலிருந்து உருவாக்கப்படும் கைப்பணிப் பொருட்கள் மூலம் ஏராளமான வெளி நாட்டுச் செலாவணியையும் சம்பாதிக்கலாம். புதிய அரசாங்கம் இது விடயத்தில் கூடிய

கவனம் செலுத்துமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

★ ★ ★

மூன்று வெவ்வேறு கோணங்களில், இயற்கைச் சூழவிலேயே அமைத்திருந்தார்கள் நாடகமேடையை. நாடகத்தைப் பார்வையிடும் மக்கள் உட்கார அரைவட்ட அமைப்பில் ஒரு அரங்கை அமைத்திருந்தார்கள். திறந்த வெளியாங்கில் இப்படியான அமைப்பிலேயே, பாரதி

ஊக்கம் கொடுக்கும் ஆரம்பக் கல்வி

‘அ’ என்றால் ‘அம்மா’, ‘ஆ’ என்றால் ‘ஆடு’ என்றே நாங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக்கல்வி போதிக்கிறோம். ஆனால் அமெரிக்காவில்: ‘A’ என்றால் AM I ION, ‘B’ என்றால் BRAVERY, ‘C’ என்றால் COURTECY, ‘D’ என்றால் DEVELOP என்று பயிற்றுவித்துக் குழந்தைகளுக்கு இளமையிலிருந்தே ஊக்கத்தைப் புகட்டுகின்றனர்.

‘அ’ என்றால் அநிபன், ‘ஆ’ என்றால் ஆக்கம், ‘இ’ என்றால் இடைவிடாது, ‘ஈ’ என்றால் ஈடேற்றம், ‘உ’ என்றால் உயர்வு, ‘ஊ’ என்றால் ஊக்கம் என்று போதிக்கும் நன்னூள் எம்மடையே என்னுள் தோன்றுமோ?

யாரின் வாழ்க்கை வரலாற்று கூறும் “என்று தனியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்” நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. திரைப்படம் பார்ப்பதைப் போல், ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதி வரை, எது வித தடங்கலுமின்றி மூன்று மேடைகளிலும் மிகத் திறமையாக இயக்கியிருந்தார்கள். ஒரு மேடையில் இடம் பெறும் காட்சி முடிந்ததும், அடுத்த செக்கன்ட் மறைய மேடையில் அடுத்தகாட்சி ஆரம்பமாகக் கூடிய வகையில், அவர்கள் ஒளி அமைப்பு [Light System] மூலம் நாடகத்தை அமைத்திருந்தமை எமக்கு ஒரு புதுமையாக இருந்தது. நாடகக் காட்சி களுக்கேற்றும் போல் பின்னணி இசையும் இனிமையாக இருந்தது. மூன்று மேடைகளும் நேரத்திற்கு நேரம் (திடீர் திடீரென) நடிப்பு இடம் பெறும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு மாறிக் கொண்டிருந்தமை பாராட்டக்கூடிய முறையில் அமைந்திருந்தது. திரையை ‘இழுத்து மூடி’ ஒரே மேடையில் இடம் பெறும் நாடகத்தை பார்த்துப் பழகிப்போன எமக்கு இது ஒரு புதுமையாக இருந்தது. எம் நாட்டு நாடகங்களும் இந்நிலைக்கு என்று தான் வளர்ச்சி பெறுமோ?

தடந்த் மாத இதழில் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலுக்கு உங்களை அழைத்துச் சென்ற நான், கோயில் உள் அமைப்புப் பற்றிய விபரங்களை இவ்விதழில் சேர்ப்பதாகக் கூறி இருந்தேன். இடம் போதாமை யால், அவற்றை இங்கு சேர்க்க முடியவில்லை. அடுத்த இதழில் அவற்றைக் காண்போம்.....

பண்ணையாரின் முகத்திலே சிரிப்பிருக்கு. பாதரின் முகம்திலோ வெறுப்பிருக்கு. காரணம் என்ன? பொறுத்திருந்து பார்ப்போமே.....!

படம்: “தெய்வம் தந்த வீடு”
கே. ஏ. ஜவாஹர், எஸ். என். தனரத்தினம்.

இது குறுநாவல் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றது

பொ.புத்மநாதன்

“கிளிங்!..... கிளிங்!” என்று முக்கலை மேல் விரலை எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சி பொங்கி வழிந் கொண்டனர். “தது” சிறு குழந்தையின் உற்சாகத்திடன் மறுபடியும் கைகளை ஆட்டினான். வளையல்கள் கைக்கு இந்த விலையா?”

“கிளிங்!..... கிளிங்!.....”

வளையல் வியாபாரி அழுத்த வாகச் சிரித்தான்.

“நல்லா இருக்காடி பொன்னி?” அருகில் நின்ற பொன்னிக்கு எரிச்சல்தான் வந்தது.

“ரொம்பவும் நல்லாதான் இருக்கு” என்று முறைத் தவன், “வழுக்கு மரம் பாக்க இப்ப நீ வரேல்லையா?” என்றுள் கோபத்துடன்.

“பொறடி வாரன்; காசை குடுத்திட்டு”. சில்லறையும் நோட்டுக்களுமாக சேலத்தலைப் பில் முடிந்திருந்த காசை வள்ளி பரபரவென்று அவிழ்த்தபடி, “எவ்வளவய்யா?” என்றுள் வளையல் வியாபாரியிடம்.

“மூண்டரை ரூபா”

“எடி ஆத்தை!” வள்ளி

“குப்பைக்கு விலை போன காலம் பிள்ளை இது!”

“சரி, சரி. இந்தா மூண்டு ரூபா,” வள்ளி இரண்டு ரூபா நோட்டொன்றையும், ஒரு ஒற்றை ரூபா நாணயத்தையும் அவன் முனாலு போட்டு விட்டு நிமிர்வதற்குள் முற்றாகப் பொறுமையை இழந்துவிட்ட பொன்னி அவளின் கையைப் பிடித்திழுத்துக் கொண்டு கோயிலின் வடக்கு வீதியை நோக்கி விரையத் தொடங்கி விட்டாள்.

“பொறடி..... பொறடி வளையல் உடையப் போகுது” என்று கத்திய வள்ளி கையை அவளின் பிடியிலிருந்து உதறி விடுவித்து விட்டுத் துள்ளல் நடையுடன் பொன்னியைத் தொடர்ந்தான்.....

அன்று கண்ணகி அம்மன் கோயில் திருவிழா ஆரம்பித்த முதல்நாள். தொடர்ந்து பத்து நாட்களுக்கு அங்கே திருவிழா நடக்கும். மேட்டூர், கீழூர் இரண்டுக்குமே பொதுவான கோயில் அது. ஒரு வருடம் மேட்டூரில் உள்ளவர்கள் திருவிழாக்களைச் செய்தால், மறு வருடம் கீழூரில் உள்ளவர்களிடம் அந்த உரிமை போய்விடும். முதல் வருடம் மேட்டூர்க்காரர்கள் செய்ததை விடப் பத்து மடங்கு இவர்கள் செய்ய முயல்வார்கள். மறுவருடம் மேட்டூர்க்காரர்கள் இதைக் கவனித்துக் கொள்வார்கள். இப்படி இரு ஊர்க்காரர்களின் போட்டி, பொறுமைகளுக்கிடையில் கண்ணகி அம்மாள் வெகுசெளக்கியமாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருந்தாள்.

இந்த வருடம் திருவிழாக்களின் உரிமை கீழூர்க்காரர்களின் வசத்தில் இருந்தது.

எல்லாத் திருவிழாக்களிலுமே சிறப்பான ஒரு அம்சம் "வழுக்கு மரம்" ஏறும் போட்டிதான். ஒவ்வொரு திருவிழாக்களிலுமே இந்த நிகழ்ச்சி உண்டு. "பள்ள" ரென்ற அவர்களின் குணத் தொழிலை நினைவுபடுத்தி ஒரு கௌரவமான போட்டியைப்போல் இந்தப் போட்டியும் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்தந்தத் திருவிழா உபயகாரர்கள் காலையிலேயே பத்து ரூபாய் பண முடிப்பாக வழுக்கு மரத்தை வடக்கு வீதியில்

நாட்டி விடுவார்கள். அதில் ஏறி பண முடிப்பை எடுப்பவனுக்கு அன்றைக்கு ஏகப்பட்ட மதிப்பாக இருக்கும்.

வள்ளியும், பொன்னியும் அந்த இடத்துக்கு வரும் போது ஆண்களும், பெண்களும் அங்கே ஒரே ஆரவாரமாக இருந்தது. கூட்டத்தினருக்கு நடுவே நாட்டப்பட்டிருந்த வழுக்கு மரத்தில் ஒரு இளைஞன் மூச்சு வாங்க ஏற முயன்று கொண்டிருந்தான். அவன் ஓரடி ஏற வழுக்கு மரம் அவனை நாலு அடி கீழே தள்ளி வேடிக்கை பார்த்தது.

வள்ளியும், பொன்னியும் பெண்களின் பக்கமாக ஓடிவந்து நின்று கொண்டு, அந்த வேடிக்கையை ரசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவன் ஏற முடியாமல் கீழே சறுக்கும்பொழுது, வள்ளி

திருத்தலங்களின் எண்ணிக்கை தெரியாது!

"இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் பல திருத்தலங்கள் அமைந்துள்ளன. எனினும், அவற்றின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பது எவருக்கும் தெரியாது. இந்து சமயத்தை வளர்க்க அரும்பாடுபட்டு வரும் சமய ஸ்தாபனங்களும் இந்த எண்ணிக்கைமீது அக்கரை காட்டுவதில்லை" இவ்வாறு அமரர் வைரவ நாதனின் பதிகம் பாடப்பெற்ற பாலம் பிட்டி அம்மன் திருத்தலத்திலே கொழும்பைச் சேர்ந்த சட்டத்தரணி திரு. சச்சிதானந்தன் வேதனை பொங்கக் கூறினார்.

கலீர் கலீரென்று சிரித்த சிரிப்பொலி பாதிக்கூட்டத்தினரை எரிச்சலோடும், கோபத்தோடும் அவளின் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. 'இப்படியா ஒரு பெண் வெட்கம் மானமில்லாமல் பல்லுக் காட்டுவாள்?

வழுக்கு மரத்தில் ஏறிக் கொண்டிருந்த இளைஞன் களைத்துப் போய் அந்த முயற்சியைக் கைவிட்டதும், வேறொரு இளைஞன் வேட்டியை வரிந்து கட்டிக் கொடுக்காகப் பாய்ச்சிக் கொண்டு வழுக்கு மரத்தில் தர்வி ஏறத் தொடங்கினான்.....

நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. வள்ளியும், பொன்னியும் அங்கு வந்ததன் பின் ஐந்து பேர்கள் ஏற முயன்று முடியாமல் பின் வாங்கி விட்டார்கள். வள்ளிக்கு உற்சாகமெல்லாம் கரைந்து வெறுப்புத் தட்டி விட்டது.

"வாடி பொன்னி போவோம்" என்று அருகே நின்ற பொன்னியின் கையைப் பிடித்து இழுத்தாள். "இவங்களுருத்தனும் இண்டைக்கு ஏறி முடிக்க மாட்டார்கள். எங்கடை மேட்டூர்க்காரர்களெண்டால் இதுக்குள்ளே எத்தனை பேர் ஏறி இறங்கி யிருப்பாங்கள்." வள்ளி மெல்லக் கதைத்தே பழக்கமில்லாதவள். பொன்னி வெலவெலத்துப் போய் அவளின் வாயைப் பொத்த முயன்றாள், அதற்குள் குடுபட்டாற் போல் வெறுக் வெறுக்கென்று பலருடைய பார்வை அவர்களின் பக்

கமாகத் திரும்பத் தொடங்கி விட்டது.

"என்ன வாய்க் கொழுப்பு இவளுக்கு?" என்று எதிர்த்தாற் போல் நின்ற இளைஞனொருவன் கத்தினான். வள்ளி பொன்னியின் கையைத் தட்டிவிட்டு அலட்சியமாக அவனைப் பார்த்து முறைத்தாள்.

"என்னய்யா வாய் நீளது உனக்கு. கொழுப்புப் பிடிக்காமல் என்ன செய்யும்? இங்கதான் மீசை வைச்ச ஒருத்தனையும் காணேல்லையே?"

பொன்னிக்கு உயிரே போய் விடும்போல இருந்தது.

"வாயை மூடி வள்ளி" என்றாள் மன்றாட்டமாக.

எதிர்த்திசையில் நின்ற இளைஞன் சீறும் பாம்பாகிவிட்டான்!

"நீ நில்லடா குமரா" என்று அவன் அருகில் நின்ற அவனது சினேகிதன் ஆனந்தன் தடுத்ததையும் கேட்காமல் கூட்டத்தினரைப் பிளந்துகொண்டு வள்ளியின் எதிரே ஓடி வந்தான்.

சுறுசுறுப்பு

பெண்கள் எப்பொழுதும் கலகலப்பாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்கப் பழகிக் கொள்ளவேண்டும். கலகலப்பாகவும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்கும் பெண்களிடம் அழகும் ஆரோக்கியமும், கவர்ச்சியும், வழிகேட்டுவந்தடையும்.

“என்ன!..... என்ன சொல்கிறாய் நீ?” கோபத்தினால் அவனுக்கு மூச்சு வாங்கியது. வள்ளி அலட்சியமாக வலது கையை ஆட்டினாள்.

“போய்யா, வழுக்கு மரத்திலே ஏறக் காணேல்லை. மூச்சு மூச்செண்டு என்னை வந்து வெருட்டப் பாக்கிறாயா?”

“ஒரு நிமிஷம் நின்று கொள்” என்று கத்தினான் குமரன். “நான் இந்த மரத்திலே ஏறி இறங்கேல்லை. உன்னை கண்ணுக்கு முன்னாலே நாகைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சாகிறன்.” அதற்குமேல் அவன் அவளின் முன்னால் நிற்கவில்லை. வேட்டியை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு மனமளவென்று வழுக்கு மரத்தில் ஏறத் தொடங்கினான்.

வழுக்குமரம் அவனை வழுக்கவைத்து வேடிக்கைப் பார்த்தது. அவனும் விடுவதாயில்லை. வழுக்குமரம் வழுக்காமல் இருதொடைகளாலும் அழுத்தியபடி அங்குலம் அங்குலமாக முன்னேறினான். அவனது உடலின் வலிமையைத் தசை நார்களின் அசைவு புடைத்துக் கொண்டு வெளிப்படுத்தியது. வள்ளியின் கண்கள் இமைப்பதை மறந்துவிடும்போல் இருந்தன. அவன் மெல்ல மெல்ல முன்னேறுவதை ஆர்வத்தோடு பார்த்தான்.

பத்தே நிமிஷங்கள்தான். பணமுடிப்பு குமரனின் கைகளுக்குள் அகப்பட்டுவிட்டது.

“ஊய்.....! ஊய்!.....” என்ற வசிலடியும் கைதட்டலுமாக அந்தப் பகுதியே அதிரத் தொடங்கியது. வள்ளியும் தன்னை மறந்து உற்சாகத்தோடு கைகளைத் தட்டினாள். வழுக்கு மரத்தில் சர்ரென்று வழுக்கி வந்து தரையில் குதித்த குமரன் மூச்சு வாங்க அவளின் பக்கமாகத் தாவி வந்தான். வள்ளிக்கு இருதயம் ஒரு வினாடி நின்று விட்டு மறுபடியும் வேகமாகத் துடிப்பதுபோலிருந்தது.

“இந்தாம்மா மேட்டூர்க்காரி! இங்கையும் மீசைவச்ச ஆம்பிளையள்தான் இருக்கிறம்.” அவன் வீசியெறிந்த பணமுடிப்பு அவளின் மார்பில்பட்டு நிலத்தில் விழுந்தது. அதன்பின் ஒரு வினாடிகூடக் குமரன் அங்கு நிற்கவில்லை. ஆனந்தனையும் இழுத்துக்கொண்டு விறுவிறுவென்று அங்கிருந்து போய் மறைந்து விட்டான் அவன்.

வள்ளி யந்திரம் போல் குனிந்து காலடியில் கிடந்த அந்தப் பணமுடிப்பை எடுத்துக் கொண்டாள். அத்தனைபேர்

நீரிழிவு நோய்

நீரிழிவு நோயினால் அவதிப்படுபவர்களுக்கு அடிக்கடி தாகம் எடுக்கும். அடிக்கடி சிறுநீர் கழியும். அவர்களுடைய உடம்பிலிள்ள அதிக சீனியனை வெளியேற்ற நீர்தேவைப்படுவதனுமேயே அதிக தாகம் ஏற்படுகின்றது.

மத்தியில் அவமானப்பட்டுப் போய் நிற்கிறோமேயென்ற உணர்வே அப்போது அவளுக்கு உறைக்கவில்லை.....

★ ★ ★

குமரனும், ஆனந்தனும் கோயிலிலிருந்து விட்டுக் குச்செல்லும் ஒழுங்கையில் இறங்கி நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். வெற்றிப் பெருமிதம் சிறிதும் இல்லாதவனாகத் தலையைத் தொங்கப் போட்டபடி மௌனமாக நடந்துகொண்டிருந்தான் குமரன்.

“குமரா!” என்று அவனது தோளின் மீது கையை வைத்தான் ஆனந்தன்.

“அந்தப் பெண் ஆர் தெரியுமா?” குமரன் உதடுகளைப் பிதுக்கியபடி தலையை ஆட்டினான்.

“தெரியெல்லையே!”

“கந்தனின் பெண்ணடா அவள்” திடீரென்று அவன் அதை ஏன் இத்தனை இரகசியமாகச் சொல்கிறானென்று புரியாமல் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான் குமரன்.

“கந்தனா! எந்தக் கந்தனடா?”

“நாசமாய்ப்போச்சுப்போ. மேட்டூர்க் கந்தனை உனக்குத் தெரியாதா? சின்னம்மா வெண்டு அவன்ரை பெண்சாதி ஒருத்தி ஆடாத ஆட்டமெல்லாம் ஆடி போன வருஷமோ,

அதுக்கு முந்தின வருஷமோ செத்துத் துலைஞ்சாளே?” குமரனின் முகம் அருவருப்பால் சுருங்கியது.

“எனக்கு உந்த விபரமெல்லாம் தெரியாது” என்றான்.

“நல்ல மனிஷன்தான் நீ, இதைக்கூடத் தெரியாமல்...? குமரா! இந்தப் பெண் வள்ளி இருக்கிறாளே, இவளுக்கு ஐஞ்சோ ஆரோ வயசிலே கந்தன் பனை ஏறுகிறநேரம் தவறிக் கீழே விழுந்திட்டானாம். நாரியில் நல்ல அடி. கைகாலெல்லாம் இயக்கம் குறைஞ்சு போச்சு.”

“அட பாவமே! பிறகு?”

“பிறகென்ன? சின்னம்மாவுக்குக் கூலிவேலை செய்து பழக்கமில்லை. வேறு வருமானமுமில்லை. வீட்டிலேயும் அவளும், பிள்ளையும், புருஷனுமெண்டு மூண்டு வயிறுகள். கொஞ்ச நாள் அதுஇதெண்டு ஏதோ செய்து பார்த்தாள். முடியேல்லை. பிறகு அவளுக்கு எதுக்கமான வழியா இருந்ததோ

வளம் காண்போம்!

வாழ்நிலை வளம்பெற வேண்டுமானால் செய்யவேண்டிய கருவங்களைச், செய்யவேண்டிய காலத்தில், செய்யவேண்டிய முறைப்படியெய்தல்வேண்டும். “நாளை பாற்போம்” என்ற சிந்தனையுடன் கருவங்களை ஒத்திப்போடுபவன் வாழ்வில் வாழவும் இராது, வளமும் கிட்டாது.

+

அந்த வழியிலே சம்பாதிக்கத் தொடங்கிவிட்டாள்.”

“அதென்ன வழி?” என்று குமரன் குழந்தையைப் போல, அவனுக்குப் புரியவில்லை.

“தூ!” என்று காறித் துப்பி விட்டு “பச்சையாகச் சொல்லவா?” என்றான் ஆனந்தன். “குமரா! சின்னம்மா வேசையாடத் தொடங்கிவிட்டாளா?”

“ஃஃஃ!.....” என்று அருவருப்புடன் முகத்தைச் சுளித்துக்கொண்டான் குமரன்.

“இதுகிலும் பாக்க மானமாச் செத்துத் துலைச்சிருக்கலாமே?”

“செத்துத் தொலைச்சிருக்கலாந்தான். உயிர் ஆசைவிடேல் லைச் சின்னம்மாவை. ஆனால், சாகிறபோது எல்லாத்தையும் அனுபவிச்சாளாம் அவள். வராத வருத்தம் வந்து உடம்பெல்லாம் புழுத்தழுகி கடைசியாக் கயித்திலே தொங்கித்தான் செத்தான்.”

சற்று நேரத்துக்கு மௌனமாக இருந்து விட்டு, “ஆனந்தா!” என்று அழைத்தான் குமரன். “கந்தன் எப்படியடா -இதைப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தான்?” ஆனந்தன் இடக்காகச் சிரித்தான்.

“ஏன் குமரா! கந்தனுக்கும் ஒரு வயிறு இருக்குத்தானே?”

குமரனுக்கு அருவருப்பால் குமட்டிக் கொண்டு வருவது போலிருந்தது. “தூ” என்று காறித் துப்பினான். ஆனந்தன் தொடர்ந்து சொன்னான்.

“குமரா! அடிக்கடி அம்மா சொல்லுவாள். தென்னைக்கு முட்டி கட்டினாலும் பனங்களு அதற்குள் வராதெண்டு. இந்த வள்ளியைப் பார்த்தியா? முளைச்ச மூண்டிலை. இன்னும்

“ஓடும் வெண்முகில் கூட்டமுண்டு. உயர்ந்த மலைத்தொடர்களுமுண்டு. ஓடியாடிப் பாடுவதற்கு என் உடம்பு ஒத்துக்க மாட்டேங்குதே!”

விடேல்லை. அதுக்குள்ளே என்ன கொழுப்பு! என்ன திமிர்! நானேக்கே எந்த வித ஆட்சேபணையும் இல்லாமே தாயின்ரை இடத்தைத்தானே எடுப்பாள் இவள்?”

“சேச்சே..... இப்பிடி நாக் கிலை நரம்பில்லாமல் ஒரு குமரைப்பற்றிச் சொல்லக் கூடாதா. தாய் கெட்டவளெண்டால் மகளும் கெட்டவளா இருக்க வேணுமா? முரட்டுக்குணம் இருக்கு. ஆனா, எனக் கென்றா அவளைக் கெட்டவளாகத் தெரியேல்லை”

அதற்குள் ஆனந்தனின் வீடு வரவே இருவரும் அந்தப் பேச்சை அப்படியே நிறுத்திவிட்டு, படலையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வந்தார்கள்.

ஒன்று படும்!

பார்க்கும் பொருள் எல்லாம் பார்க்க முன்னர் மறைந்திருக்கிற மறைந்த மின்னம் மனத்தில் மலிந்தனில் அவருடைய இல்லை மென்ற நிலைய நிறைபில்லா அறிவென்றே அறிவென்ன, உண்மை யென்ன பயமென்ன சாவென்ன; இவையெல்லாம் எழுத்தின் மாயச்சின்ன மன்றே; மனப்பால் குடியாமல்; சும்மா இரடா, நீயும் உன் எண்ணமும் ஒன்றுபடும்

— சு. திருநாதன்

ஆனந்தனின் தங்கையும். தாயும் வீட்டுத் தாவரத் திண்ணையிலிருந்து ‘ஓலைப் பெட்டி முடைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

“செல்வி! ஓடிப் போய்த் தேத்தண்ணி போட்டுக் கொண்டு வாறியா? குமரன் வழுக்கு மரம் ஏறிக் களைச்சுப் போனான்” என்று கூறியபடியே முற்றத்தில் போட்டிருந்த பனங்குற்றியின் மீது உட்கார்ந்தான் ஆனந்தன்.

“வழுக்கு மரமா?” ஆனந்தனின் தாயார் சிவகாமி கை வேலையை நிறுத்திவிட்டு வியப்போடு குமரனைப் பார்த்தாள். இது காலவரை ஒரு நாள் கூட அவன் அந்தப் போட்டிக்கு முயன்றே பார்த்ததில்லை. செல்வியும் அதே வியப்போடு அவனைப் பார்த்து விட்டுத் தேனீர் தயாரிப்பதற்காக எழுந்து உள்ளே சென்றாள்.

குமரன் ஒரு மழுப்பல் சிரிப்போடு ‘ஒன்றும் சொல்லாதே’ என்ற பாவனையில் ஆனந்தனுக்குக் கண்களால் சாடை காட்டியபடி அவன் பக்கத்தில் அமர்ந்தான். ஆனந்தனின் வாய் சும்மா இருக்கிறது? “பெரிய விஷயமெல்லாம் இண்டைக்குத் திருவிழாவிலே நடந்ததம்மா” என்று தொடங்கி நடந்ததையெல்லாம் அப்படியே சொல்லி விட்டான்.

“நாசமாய்ப் போனவள்” என்று சிவகாமி ஒருபிடி மண்ணை எடுத்து வீசித் திட்டி விட்டு, “தம்பீ! அந்தக் குடும்பமே ஒரு கூறு கெட்ட குடும்பம். வாய்க் கொழுப்புப் பிடிச்சதுகள். ஆண் பெண் வித்தியாசமே தெரியாமல் கதைக்குங்கள். நீ அவள் வழிக்கே இனிப் போகாதே” என்றாள் குமரனிடம்.

குமரன் ஒன்றும் பதில் கூறவில்லை. செல்வி தேனீர் கொண்டு வந்ததும் அதைக் குடித்து விட்டு அங்கிருந்து போவதற்காக எழுந்தான்.

“நான் போட்டு வாறன்”

“பாத்துப் போ” என்றாள் சிவகாமி கரிசனையாக. “உனக்கு இப்ப காலமே நல்லாயில்லைப் போலேயிருக்கு. இல்லாட்டி இப்பிடி வம்புகள் தேடி வராது.”

குமரன் சிரித்து விட்டு வெளியே வந்து தன்னுடைய வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். நெருங்கிய உறவென்று சொல்லிக் கொள்ள யாருமே இல்லாத தனிக்கட்டை அவன். அவன் வீடும் தனியான வீடு. அங்கிருந்து சிறிது தொலைவுக் கப்பாலுள்ள பனங்காணி ஒன்றினுள் இருந்தது.

குமரன் ஒழுங்கை மணலைக் கால்களால் தட்டியபடி மெல்ல நடந்து கொண்டிருந்தான். வள்ளியின் அலட்சியமான பார்வையும், அவளது அழகிய

தோற்றமும் அவனது மனதில் மின்னிக் கொண்டிருந்தன.....

* * *

கண்ணகியம்மன் கோயிலிலிருந்து வள்ளியும், பொன்னியும் மேட்டுக்குத் திரும்பி வரும் போது மாலையாகி இருள் பரவத் தொடங்கி விட்டது. அடுத்திருந்த பொன்னியின் வீட்டுக்குள் அவள் போக, இற்று, பாதி அழிந்து போய்விட்ட தன்னுடைய வீட்டுப் பட்டையைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே போனாள் வள்ளி. அவளையறியாமல் பெரு மூச்சொன்று பெரிதாக வந்தது. கண்ணகி அம்மன் கோயிலில் குமரனோடு மோதிக் கொண்டதன் பின்பு அடிக்கடி அவளுக்கு இப்படிப் பெருமூச்சு வந்து கொண்டிருந்தது.

முற்றத்தில் வலது கையை மடித்துத் தலைக்கு அணையாக வைத்தபடி வெறும் மண்ணில் படுத்திருந்தபடி ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தான் கந்தன். தனக்குத்தானே பேசிக் கொள்ளும் பழக்கம் வெகு காலமே அவனுக்குண்டு.

வள்ளி வரும் காலடியோசையைக் கேட்டதும் கண்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தான்.

“ஆரது! வள்ளியா?”

“உம்!” வள்ளி ஒரு ‘உம்’ மட்டும் கொட்டிவிட்டு, உள்ளே போய் தீப்பெட்டியை எடுத்துக்

குப்பி விளக்கைக் கொளுத்தினாள்.

“வள்ளி! முத்துலிங்கம் ஐயா ஆள் அனுப்பியிருந்தார். நாளையிண்டைக்கு அவர் வீட்டிலே மண் அள்ளிற வேலை இருக்காம். புதுசா ஏதோ கட்டப் போறாராம்.”

“அவரா?” வள்ளி வெறுப் போடு முகத்தைச் சுளித்தாள். வெளியே வந்து முற்றத்திலிருந்து மாமரத்தின் அடியொரு சாய்ந்து உட்காந்து கொண்டு, “அப்பூ!” என்றாள். “எனக்கு அந்த ஆளெட்டை வேலைக்குப் போறதே பிடிக்கவில்லை. அவர் பார்க்கிற பார்வையும், பேசிற பேச்சும் கொஞ்சமும் நல்லாயில்லை. த...! சுத்த அசிங்கம்”

கந்தன் பற்கள் இல்லாத தனது பொக்கை வாயைத் திறந்து ஓசையில்லாமல் சிரித்தான்.

“இப்படியொல்லாம் பார்த்தால் சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்யிறது. நீ மட்டுமா தனியாய் போகிறாய்? வேறெ பெண்ணுகளும் வருவீனா தானே?” வள்ளி எரிச்சலோடு பற்களைக் கடித்தாள்.

உனக்கு எது எப்படி இருந்தாலும் காசு வந்தால்போதும் இல்லாட்டி... இல்லாட்டி...” இதற்கு மேல் அவள் ஒன்றும் கூறவில்லை. வெறுப்போடு முகத்தை வேறுபுறமாகத் திருப்பிக் கொண்டாள்.

கந்தனின் வாய் கப்பென்று மூடிக்கொண்டது. தாயார் எப்படி வாழ்ந்து எப்படி இறந்தாளென்பது வள்ளிக்கு நன்கு தெரியும். அவள் அதைச் சுட்டிக்காட்டும் போது, கந்தன் பெட்டிப் பாம்பாகிவிடுவான்.

அன்றிரவு பூராவும் வள்ளிக்குச் சீரான உறக்கம் வரவில்லை. குமரனின் அழகிய முகமும், வலிமையான உடல் கட்டும் நெஞ்சில் படமாகத் தெரிந்து கொண்டிருந்தன. இடையில் ஒரு தடவை எழுந்து போய் அவன் வழுக்கு மரத்திலிருந்து எடுத்து வீசி விட்டுப்போன பண முடிப்பு வைத்த இடத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறதாவென்றும் பார்த்துக் கொண்டாள்.....

அடுத்த நாள் பின்னேரம் மூன்று மணிக்கே பொன்னியோடு கண்ணகியம்மன் கோயிலுக்கு வந்து விட்டாள் வள்ளி. மனம் ஒரு நிலையில் இல்லாமல் பரபரத்துக் கொண்டிருந்தது. பண முடிப்புக்குள்ளிருந்த பத்து ரூபா நோட்டு அவளின் சேலைத் தலைப்பிலிருந்தது.

வள்ளி கோயிலின் உட்புறத்தையும், வெளிப்புறத்தையும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு ஏமாற்றத்தோடு ஒரு பக்கமாக உட்கார்ந்து விட்டாள். யாரை எதிர்பார்த்து அத்தனை சீக்கிரம் வந்தாளோ அந்தக் குமரனை அங்கே காணவில்லை. அவளுக்குத் தவிப்பாகவும் இருந்தது. எரிச்சலாகவும் இருந்தது.

(தொடரு)

மோட்டார் போக்குவரத்து தீணைக்களத் தமிழ் மன்றம் கலாவல்லி சஞ்சிகையுடன் இணைந்து நடத்தும் இலக்கியப் போட்டிகள்

மொத்தப் பரிசு ரூபா 525-00

1. சிறுகதைப் போட்டி.

முதற் பரிசு ரூபா 100/- 'இரண்டாம் பரிசு ரூபா 50/- மூன்றாம் பரிசு 25/-

ஈழத்து மண்வாசனையைப் பிரதிபலிக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிறுகதைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

2. கவிதைப் போட்டி

முதற் பரிசு ரூபா 100/- இரண்டாம் பரிசு ரூபா 50/- மூன்றாம் பரிசு 25/-

“இளைஞர் நெஞ்சில் கனலும் நெருப்பு” என்ற மகுடத்தில், இன்றைய இளைஞர்களின் பிரச்சினைகளை உணர்வாக வடித்த கவிதைகள் கோரப்படுகின்றன.

3. கட்டுரைப் போட்டி

முதற் பரிசு ரூபா 100/- இரண்டாம் பரிசு ரூபா 50/- மூன்றாம் பரிசு 25/-

இரண்டில் ஒரு விடயம் பற்றிய கருத்தாழமான கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன

சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை எவையுமே இதுவரை எந்தப் பத்திரிகையிலும் பிரசுரிக்கப்படாதவையாக இருக்கவேண்டும். எழுதுபவர்களின் சொந்த சிருஷ்டிகளாக இருப்பதோடு, இதுவரை வெளிவந்த எவற்றினதும் தழுவலாகவோ, பிரதியாகவோ இருக்கக்கூடாது. சிருஷ்டிகள் தாளின் ஒரு பக்கத்தில், தெளிவான எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும். மோட்டார் போக்குவரத்துத் தீணைக்கள தமிழ்மன்ற உறுப்பினர்களும், கலாவல்லி சஞ்சிகை ஆசிரியர் குழுவும் இப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்ள உரித்துடையவராகார்.

தலைப்புகள் :- (அ) வடகிழக்கு மாகாணங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உதவலாம்.

(ஆ) ஈழத்தின் நவீன கலை இலக்கிய வளர்ச்சிகள்.

பரிசுக்குரியவற்றை அமைப்பாளர்களால் தெரிவு செய்யப்படும் நடுவர் குழுவே தெரிவு செய்வர். அவர்களது முடிவே இறுதியானது. தெரிவு செய்யப்படாத ஆக்கங்கள் திருப்பி அனுப்பி வைக்கப்பட மாட்டா.

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆகியவற்றை பதிவுத் தபாலில் அனுப்புவதற்கான கடைசித் தேதி. 31. 05. 78. நேரில் எவையும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படமாட்டா.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:- வி. யோகநாதன்,
5, 42வது ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு-5.

மேலதிக விபரங்களுக்கு தொடர்பு கொள்க:- வ பத்மநாதன்

செயலாளர், தமிழ் மன்றம்,

மோட்டார் போக்குவரத்துத் தீணைக்களம்
கொழும்பு-5.

செந்தரரத்திற்கு எமது உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்

புதுப்புது பாடல்கள் அடங்கிய
இசைத்தட்டுகளை
ஒலிப்பதிவு செய்து கொள்ள
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்

சபா ஏஜன்சி

SABA AGENCY

129, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு-11.

129, Sea Street,
Colombo-11.

தலைநகரில் தலைசிறந்த புடவை வியாபாரிகள் இரஞ்சனா ஸ்டோர்ஸ்

உங்கள் தேவைகள் எதுவானாலும்
அவற்றைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய
ஒரே இடம்

இரஞ்சனா ஸ்டோர்ஸ்

52, பெங்ஷால் வீதி, கொழும்பு-11.

போன்: 25851

கலை 2

நயம் 11

பங்குனி 78

‘செந்தூரம்’ ஒரு சந்தி

கலாவல்லி ஆரம்பமாகி முன்று வருடங்கள் ஆகி விட்டன. இவ்விடைக் காலங்களில் நாம் ஈட்டிய சாதனைகள் பல இருந்தாலும், எமக்கு ஏற்பட்ட சோதனைகள் எண்ணிலடங்கா. சஞ்சிகை வெளியீட்டுத் துறையில் நிலவானப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் எமக்கு ‘செந்தூரம்’ என்னும் முத்தமிழ் கமழும் புத்தாண்டு விழா ஒரு சந்தியாக அமைகிறது என்று கூறலாம்.

இச் சந்தியின் எமது அபிமான வாசகர்களையும், முன்னேற்றப் பாதையில் வெற்றி நடை போடும் எழுத்தாளர்களையும், பல தரப்பட்ட கலைஞர்களையும் சந்திக்கின்றோம்.

மேலே குறிப்பிட்டது போல, கலாவல்லி மேற்கொண்டிருப்பது நிலவாணப் பயணம்; அதாவது முடிவற்ற பயணம். இப் பயணம் செம்மையாகத் தொடருதல் எமது அபிமான வாசகர்களையே சாரும்.

ஆரம்பத்திலிருந்து கலாவல்லிக்குத் தமது ஆக்கங்களை அனுப்பி வைத்த எழுத்தாளருக்கு நன்றி கூறும் இவ் வேளையில், கலாவல்லியின் சார்பில் அவர்களிடம் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கின்றோம். அது என்னவெனில், அவர்கள் எழுதும் ஒவ்வொரு எழுத்தும் சமூகத்தைச் சீர்திருத்தும் மருந்தாக அமைய வேண்டும், அவ்வளவுதான்.

கலைத்துறையில் வளர்ந்து வருபவர்களே! (கலைஞர்கள்) உங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு கலாவல்லி தனது ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பை என்றும் அளிப்பாள் என்பதில் உங்களுக்குச் சந்தேகமே வேண்டாம்.

‘செந்தூரம்’ என்னும் இச்சந்தியில் எமது உள்ளக் கிடக்கைகளை வெளியிட்டதில் பேருவகை கொள்கிறோம்.

மேலும் உங்கள் ஆசிகள் என்றும் கலாவல்லிக்குக் கிட்டுவதாக!

மாலை நிகழ்ச்சி

3-30 மங்கள வாத்தியம்: நாதஸ்வர தவில் கச்சேரி

உலக தவில் மேதை “லயஞான குபேர பூபதி”
அமரர் தெட்சனாமூர்த்தி அவர்களின் புதல்வன்
உதயசங்கரும் குழுவினரும்

6-00 குத்துவிளக்கேற்றல்: பிரதம அதிதி

வரவேற்புரை: இ. குமரகுருநாதன் ஆசிரியர் ‘கலாவல்லி’

பிரதம அதிதி உரை K. P. ஹரன் (பிரதம ஆசிரியர் சமுதாய)

பரிசளிப்பு:

மெய்கண்டான் ஸ்தாபகர் அமரர் ஆ. கந்தையா
நினைவுக் குறுநாவல் போட்டியில் பரிசு பெற்ற
வர்களுக்கு சன்மானம் வழங்குதல்.

6-20 ‘ஒரு மனிதன் - ஒரு வழக்கு - ஒரு தீர்ப்பு’

கலைச் செல்வன் அளிக்கும்
திரைப்பட நடிகர் M. M. A. லத்திப் நடிக் கும்
ஒரங்க நாடகம்

6-40 நன்றியுரை: V. கருமாரன்

(கலாவல்லி இணை ஆசிரியர்)

6-45 பரதநாட்டியம்:

சென்னை திருவாண்மியூர் கலாக்ஷேத்திர
நாட்டிய கலாசாலை டிப்ளோமா பட்டதாரிகள்

செல்வி அனுஷா மயில்வாகனம்
செல்வி கல்யாணி சுப்பிரமணியம்
செல்வி சிவானந்தி சம்பந்தர்
செல்வி பாலரஜனி வாமதேவா
செல்வி லக்ஷ்மி நடராஜா
செல்வி உஷா சரவணமுத்து

பக்கவாத்தியம்

பாட்டு: திருமதி. அம்பிகா தாமோதரம்

மிருதங்கம்: திரு. T. ரட்ணம்

வயலின்: திரு. சோமஸ்கந்த ஸர்மா

7-45 நாடகம்

கே. ஏ. ஜவாஹர் அளிக்கும்

“பிள்ளை பெற்ற ராஜா
ஒரு
நாயை வளர்த்தார்”

நடிகர்கள்: கே. ஏ. ஜவாஹர்
மன் குமார்
A. ராஜபாண்டியன்
ஜோபு நஸீர்
ஜோய் இக்பால்
செல்வி. A. ஜயந்தி

ஒளியமைப்பு

ஏ. லீ. எம். ஹுசைன் பாருக்

நெறியாள்கை
சுஹைர் ஹமீட்

பிரதியாக்கம்
பௌசல் அமீர்

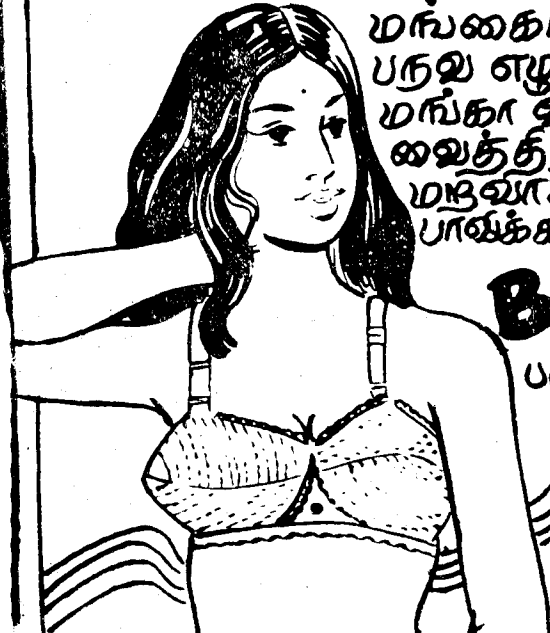
நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு
கோவிலூர் செல்வராஜன்

மங்கையினர் தவர்ச்சியும்
மிகுந்தும் அவர்தம்
இயங்கையழகால் மட்டும்
வெளிப்படுவனவல்ல
எனவே

மங்கையினர்
பருவ எழுச்சியினை
மங்கா வனப்புடன்
வைத்திருக்க
மடிவாமல்
பாண்க லேண்டியவை

Bobby
பாடிகளை!

ஆபரங்களுக்கு
Bobby INDUSTRIES
415, NEGOMBO ROAD
KAPUWATTE

எதிர்க்கட்சித் தலைவருடன் எண்கணிதமேதை

அதிர்ஷ்ட எண் கணிதத்திலும், தொழில் நுட்பத்திலும் மன்தூர் எவ்வளவு வல்லமை நிறைந்தவரோ, அதுபோல் புதுமைகள் பல புரிவதில் புரட்சிகரமானவர். பொதுச் சேவைகளிலும், ஈழத்தின் கலை வளர்ச்சியிலும் மன்தூர் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இன்று ஈழத்துக் கலைஞர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பதற்கு ஒரு பெரும் ஊக்கியாக இருப்பவர் மன்தூர்.

வல்லவர், நல்லவர், மற்றவர்களும் வாழ்க்கையை வளமாக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் கொண்டவர். எல்லா பிரமுகர்களுக்கும் பொதுவான வருமான ஐனப் மன்தூர் இலங்கை குடியரசின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சிறு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களை அண்மையில் சந்தித்துப் பேசினார். அப்போது எடுக்கப்பட்ட படம் மேலே காணப்படுகின்றது.

ADVT.

புகைப்படம்:- ஜயசேன.